

Ikt. sz.: NJB-42/22-3/2025.

NJB-10/2025. sz. ülés
(NJB-46/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2025. november 25-én, kedden, 10 órakor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Dr. Pintér Sándor meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	6
<i>Dr. Pintér Sándor exozéja</i>	8
<i>Kérdések, vélemények, hozzászólások</i>	16
<i>Dr. Pintér Sándor reagálása</i>	38
<i>Új mentőhelikopter bázis létesítéséről Nyugat-Magyarországon címmel benyújtott H/12975. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	45
<i>Balassa Péter szóbeli kiegészítése</i>	46
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	48
<i>Balassa Péter reagálása</i>	48
<i>Határozathozatal</i>	49
<i>A szociális és gyermekvédelmi területen dolgozók tisztességes béremeléséről és foglalkoztatási helyzetük javításáról szóló H/13074. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	49
<i>Komjáthi Imre bevezetője</i>	49
<i>Hozzászólások</i>	50
<i>Komjáthi Imre reagálása</i>	51
<i>Határozathozatal</i>	52
<i>Az új építésű középületek akadálymentességének valós ellenőrzéséről szóló T/13039. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	52
<i>Szabadi István bevezetője</i>	52
<i>Hozzászólás</i>	53
<i>Szabadi István reagálása</i>	53
<i>Határozathozatal</i>	53
<i>1993. évi III. törvénynek a gyermekek otthongondozási díjára való jogosultság kibővítése érdekében történő módosításáról szóló T/12932. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	54
<i>Szabó Tímea bevezetője</i>	54
<i>Hozzászólások</i>	54
<i>Szabó Tímea reagálása</i>	55
<i>Határozathozatal</i>	55
<i>Egyebek</i>	56
<i>Az ülés berekesztése</i>	56

Napirendi javaslat

1. Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. 1993. évi III. törvénynek a gyermekek otthongondozási díjára való jogosultság kibővítése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12932. szám)
(Szabó Tímea (Párbeszéd) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)
3. A szociális és gyermekvédelmi területen dolgozók tisztességes béremeléséről és foglalkoztatási helyzetük javításáról szóló határozati javaslat (H/13074. szám)
(Komjáthi Imre (MSZP) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)
4. Az új építésű középületek akadálymentességének valós ellenőrzéséről szóló törvényjavaslat (T/13039. szám)
(Szabadi István (Mi Hazánk) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)
5. Új mentőhelikopter bázis létesítéséről Nyugat-Magyarországon címmel benyújtott határozati javaslat (H/12975. szám)
(Balassa Péter (független) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke
Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke

Kovács Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Pesti Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
 Bartos Mónika (Fidesz)
 Hornung Ágnes (Fidesz)
 Horváth László (Fidesz)
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
 Hollik István (KDNP)
 Sebők Éva (Momentum)
 Szabó Timea (Párbeszéd)
 Varga Ferenc (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)
 Dr. Pesti Imre (Fidesz) távozása után Hollik Istvánnak (KDNP)
 Hornung Ágnes (Fidesz) távozása után Horváth Lászlónak (Fidesz)
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) távozása után Bartos Mónikának (Fidesz)
 Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter
 Komjáthi Imre képviselő (MSZP)
 Szabadi István képviselő (Mi Hazánk)
 Balassa Péter képviselő (független)

Megjelentek

Rétvári Bence államtitkár (Belügyminisztériumi)
 Dr. Takács Péter államtitkár (Belügyminisztérium)
 Fülöp Attila államtitkár (Belügyminisztérium)
 Sztojka Attila államtitkár (Belügyminisztérium)
 Dr. Hankó Zoltán elnök (Magyar Gyógyszerészi Kamara)
 Dr. Svéd Tamás főtitkár (Magyar Orvosi Kamara)
 Dr. Révész János országos kórház-főigazgató
 Horváth Csilla főtitkár (Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara)

Boros Péterné (Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és
Köszolgálati Dolgozók Szakszervezete)
Farkas Andrea (Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és
Köszolgálati Dolgozók Szakszervezete)
Molnár László (Család, Gyermek, Ifjúság Közhasznú Egyesület)
Ambrus-Ranga Júlia (SOS Gyermekfalvak Magyarországi Alapítványa)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlök mindenkit! Még van egy-két percünk. Én hadd kérjek már a miniszter úrtól és államtitkár uraktól is... - de éppen mondja a kollegám, hogy hivatalosan is 10 óra van greenwichi idő szerint, így szerintem kezdjük el a mai napi munkánkat, hiszen van mire néznünk.

Én nagy tisztelettel köszöntöm az ülésen megjelent miniszter urat, államtitkár urakat a kormány részéről, üdvözlöm a bizottság állandó és meghívott tagjait. Üdvözlöm a sajtó képviselőit, és nyilvánvaló módon üdvözlöm meghívott vendégeinket is, akiket majd név szerint is fogok említeni. Megállapítom, hogy a mai bizottsági ülés határozatképes; egyetlenegy helyettesítésről tudok: dr. Tapolczai Gergelyt dr. Selmeczi Gabriella képviselő asszony fogja helyettesíteni.

Az ülés napirendje kiküldésre került elektronikus formában, nyilván megkapták a miniszter úrnak a meghallgatással kapcsolatos háttéranyagát is, mindenki tájékozódhatott az elmúlt évről. Végtelenül sajnáltam, de ezt az előbb a miniszter úrnak is elmondtam, hogy közel egy éve nem találkoztunk, holott nagyon fontos és súlyos kérdések feszítenek, feszítettek itt mindenkit, nagyon sok minden történt az elmúlt évben. De én nagyon bízom benne, hogy most, az elkövetkezendő néhány órában lehetőséget kapunk arra, hogy behatóbban megismerjük a hátterét minden történésnek.

Kérdezem, hogy mindenki megkapta-e a mai ülésünkre a meghívót és át tudta-e tanulmányozni, tudniillik szavazni fogunk az ülés napirendjének elfogadásáról. Ki az, aki egyetért a kiküldött meghívóban szereplő napirendi pontokkal? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Nekem ez egyhangúnak tűnik, de azért csináljunk egy ellenpróbát. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a mai ülés napirendjét, így nincsen akadálya a tárgyalás megkezdésének. *(Hollik István megérkezik az ülésre.)*

Dr. Pintér Sándor meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az 1. napirendi pontunk dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása, ez az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján történik. Ahogy az előbb is mondtam, köszöntöm Pintér Sándor belügyminiszter urat, Rétvári Bence miniszterhelyettes urat, Takács Péter, Fülöp Attila és Sztojka Attila államtitkár urakat, valamint a tárca jelen lévő további vezetőit és munkatársait.

Engedjék meg, hogy személy szerint köszöntsem a Magyar Gyógyszerész Kamara részéről Hankó Zoltán elnök urat, továbbá a Magyar Orvosi Kamara részéről Svéd Tamás főtitkár urat és a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara részéről Horváth Csilla főtitkár asszonyt. Köszöntöm a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete részéről Boros Péternét és Farkas Andreát - ők most éppen kint vannak a folyosón, de már itt vannak bent az épületben -, a Család, Gyermek, Ifjúság Közhasznú Egyesület részéről Molnár Lászlót és az SOS Gyermekfalvak alapítvány képviseletében Ambrus-Ranga Júliát.

Mielőtt megadnám a szót miniszter úrnak, miniszter úr, ahogy mondtam is, nagyon régen találkoztunk. Én személyesen is többször hiányoltam önt akár a plenáris ülésen is, hiszen olyan kérdések feszítik ma a magyar társadalmat, amikre nemcsak mint a szaktárca minisztere, hanem úgy is mint belügyminiszter, a rendőrségért felelős miniszter bizony válaszolnia kell és válaszolnia illik.

Hónapok óta beszélünk - és engedje meg, hogy most ezt az egy dolgot emeljem ki - a Szóló utcai javítóintézet kapcsán arról, hogy gyermekeket erőszakoltak meg és ütöttek-vágtak tíz éven keresztül. Beszéltünk arról a plenáris ülésen is, és a kormány mindig elutasította az ezzel kapcsolatos kérdéseinket, hogy a rendőrség tíz éve tudott erről a dologról, és nem tettek semmit. Mindenki, tényleg mindenki letagadta. Azt mondták, hogy ez valami ellenzéki ármány, ami történik, ezt a DK találta ki.

Azonban a tegnapi nap szerintem egy új időszámítás kezdődött, hiszen maga a miniszterelnök volt az, aki a plenáris ülésen gyakorlatilag őszinte beismerő vallomást tett arról, hogy tisztában van azzal, hogy tíz éve a rendőrség látókörében van az ügy, és nem tettek ezért semmit. Én úgy gondolom, hogy a kormányfő ezzel azt üzenté, hogy a rendőrség felelőssége számára is megáll. Én szeretném, ha a miniszter úr kitérne az expozéjában arra, hogy hogyan látja ezt a történetet, mi is történt valójában, érzi-e ennek a súlyát és felelősségét, és a miniszterelnök üzenetét ön hogy veszi, elfogadja-e azt, hogy a miniszterelnöki kritika egyben felelősséget is jelent, és valaki vállalja-e ezért a felelősséget, akár ön is. Köszönöm szépen.

Mielőtt megadnám bárkinek is a szót, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy két szervezet is jelezte azt, hogy a mai meghallgatáson érdemben szeretnének kérdezni miniszter úrtól, nyilván erről nekünk dönteni kell. A bizottság számára felteszem azt a kérdést, hogy támogatják-e azt, hogy a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete a mai vitában részt vehessen, illetve az SOS Gyermekfalvak alapítvány szintén jelezte ebbéli szándékát, ők is szeretnének a mai meghallgatáson szót kérni és kapni. Tehát az SOS Gyermekfalvak alapítvány részéről Ambrus-Ranga Júlia és a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete részéről Boros Péterné az, aki jelezte ebbéli szándékát. Tehát a házszabály szerint erről a bizottságnak dönteni kell.

Kérdezem a bizottságot, hogy támogatja-e azt, hogy a két civil egyesületi elnök a mai vitákban részt vehessen. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)*

4 igen, 10 nem szavazattal a bizottság kormánypárti többsége a maga szokott gyáva módján nem támogatta azt, hogy a vitában gyakorlatilag részt vehessenek az érintett szakmák képviselői. Én ezt végtelenül sajnálom és fájjalom. Nyilván mindenki levonja ebből a kellő tanulságot, én nem kívánom ezt a továbbiakban kommentálni. *(Jelzésre:)* Hollik István. Kérdezem, hogy ügyrendi-e. *(Hollik István: Ügyrendi!)* Öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit. Szeretném felhívni elnök úr figyelmét a házszabályra, annak is a 113. § (1) bekezdésére, amely a következőképpen szól: „A bizottság elnöke megnyitja és részrehajlás nélkül vezeti, majd berekeszti az ülést; engedélyezi a felszólalásokat, ügyel a házszabályi rendelkezések betartására és az ülés rendjére, valamint kihirdeti a szavazás eredményét.” Ebben nem szerepel az, hogy az ülésvezető politikai hazugságokat fogalmaz meg az ülésvezetés közben. Kérem, erre figyeljen oda! Visszaél az elnöki hatalmával. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő Úr! Örülök, hogy sikerült felolvasnia a házszabály bizonyos passzusait. Azonban ön is tisztában van azzal *(Hollik István: Muszáj volt, mert nem sikerült elolvasni!)*, hogy semmiféle politikai felhang nem volt az én felvezetőmben. *(Hollik István közbeszól.)* Megkérném, hallgasson meg - én is meghallgattam, ez a civilizált együttműködés egyik alapja. Lehet, hogy önnek ez furcsa, de illik ezt betartani. Én is meghallgattam.

Visszautasítom a vádjait, semmiféle részrehajlás és politika nem volt ebben. *(Moraj a kormánypárti képviselők körében.)* Egyszerűen csak elmondtam azt, hogy miért örülök annak, hogy Pintér Sándor miniszter úr végre itt van a körünkben, és bízom benne, hogy ki fog térni azokra a fontos kérdésekre is, amiket én is érintettem.

De ha már itt tartunk, akkor miniszter úrnak is bejelentem, hogy a tegnapi napon miniszterelnök úr nemcsak a Belügyminisztérium felelősségét firtatta, hanem gyakorlatilag visszautalta a bizottság hatáskörébe a petesejt-donációval kapcsolatos kérdéseket. Tudjuk ezt nagyon jól, hogy a meddőségi ellátás az elmúlt hat évben teljes átalakuláson esett át.

Kérdést kapott a miniszterelnök úr, és ő erre azt mondta, hogy a szakbizottságnak kell ezt a kérdést szakmai alapon megvizsgálni. Én komolyan vettem a miniszterelnök úr kérését, ezért bejelentem miniszter úr felé is és a tisztelt bizottság tagjai, valamint a közvélemény felé is, hogy jövő hét kedd, tehát december 2-a 11 órára rendkívüli bizottsági ülést hívok össze, melyen a kormány számoljon be akár a meddőségi ellátások változásáról az elmúlt időszakban, illetve az elért eredményekkel kapcsolatban; és nyilvánvaló módon szeretném azt, ha kifejezetten a petesejtdonáció is itt megnyugtató végeredményt kapna, hogy mi is ebben a döntés, hiszen tudjuk, hogy az ezzel kapcsolatos törvénymódosítást a Fidesz képviselői nyújtották be. Tegnap erről Szabó Tímea képviselő asszony kérdezte a miniszterelnök urat - csak a pontosítás kedvéért -, és tudjuk nagyon jól, hogy a miniszterelnök kifejezetten azt mondta, hogy ez a szakbizottság hatásköre.

Bízom benne, hogy a kormánypárti képviselők is hallották a miniszterelnök úr ebbéli válaszát, és bízom benne, hogy komolyan veszik a dolgukat, és el fognak jönni erre a rendkívüli bizottsági ülésre. De nem szaporítom tovább a szót, miniszter úr, öné a szó.

Dr. Pintér Sándor expozéja

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy mondat a beszámoló előtt, hogy régen találkoztunk. Tudják önök, hogy nyitva vagyok bármikor a képviselő uraknak és a hölgyeknek is időpontot biztosítani, hogy bármilyen személyes dolgot vagy a Belügyminisztérium irányításával kapcsolatos véleményüket elmondják. Rendkívül sok a feladatom, ezért a törvényeknek megfelelően tartjuk be a jogszabályi kötelezettségeinket. Tehát így mind ellenzéki, mind kormánypárti képviselők jártak nálam bent, és a problémáikat, gondjaikat, javaslataikat mindig figyelembe vettem.

A Belügyminisztérium maradéktalanul, határidőben eleget tett a jogszabályi kötelezettségeinek, ezt mindenféleképpen szeretném előrebocsátani, 26 bizottsági ülésen képviseltette magát, 254 irományt, interpellációt, írásbeli és azonnali kérdést válaszolt meg. És az egészségügyi ágazat fő célkitűzéseit továbbra is fenntartotta: fenntartottuk azt, hogy szeretnénk megoldani, hogy az Európai Unió egyik legjobb egészségügyi szervezetét és rendszerét hozzuk létre Magyarországon. A rendszer alapelve, ismérve, hogy minden beteget lássunk el, így egyetlen beteg se maradjon ellátás nélkül. Ezek az alapelvek, amelyeken dolgozunk.

Jelentős lépéseket tettünk a célkitűzéseink elérése érdekében. Elmondhatjuk, hogy ehhez az építkezéshez az alapokat megteremtettük, ezek rendelkezésre állnak. Itt különösen az informatikai rendszerek és ezeknek az alapoknak a használatára szeretném a későbbiekben felhívni a figyelmüket.

Eredményként elmondható, hogy a születéskor várható egészségben töltött évek számát tekintve 2022-ben elértük az európai uniós átlagot, és 2023-ban meghaladtuk. Ha 2010-hez viszonyítjuk, akkor 13 év alatt az EU-ban 1,3 évvel emelkedett, Magyarországon 6,1 évvel emelkedett az egészségesen leélt életevek száma. Szeretném

elmondani, nem saját felmérés, az Eurostat felméréseit idéztük itt be, tehát ennek megfelelően hiteles adatokat használtunk.

Az EESZT-rendszer nyomán követhetővé tette a napi betegellátást: a járóbeteg-szakellátás keretében naponta 114 ezer ember fordul meg és ennyit látunk el, a fekvőbeteg-szakellátásban 5900 a napi átlag, a laboratóriumi ellátás során 53 ezer, és átlagosan 800 ezer receptet írnak fel orvos kollégáink a betegellátás érdekében.

Bevezettük a járóbeteg-irányítási rendszer biztosítását, amely 46 ezer időpont foglalását biztosítja naponta. 70 ezer lehetőség van, ennek a 70 ezernek körülbelül 60-65 százalékát használják fel a betegek, illetve a házi orvosok.

És hogy mennyire érdekli az állampolgárainkat a saját egészségük és az egészségügyi rendszer, azt az bizonyítja, hogy az EgészségAblak alkalmazást 4 millió 300 ezren töltötték le és kísérik figyelemmel azt, hogy milyen egészségügyi ellátásban részesültek, saját laborleleteiket és egyéb, az egészségügyi rendszerhez kötődő jelzéseket.

A fegyelmezettebb munkavégzés érdekében bevezettük a beléptető rendszerek alkalmazását. Ezt az egészségügyi intézmények vezetői örömmel fogadták, és úgy gondolom, hogy a fegyelmezett munkavégzés területén egy jelentős előrelépést fog jelenteni a későbbiekben.

A gyermekvédelem területén. A gyermekvédelem érdekében a nevelők pszichológiai vizsgálatát, valamint a kifogástalanéletvitel-ellenőrzés bevezetését rendeltük el. Javítottuk a gyermekek ellátását az ételmezésre, ruházatra, zsebpénzre adott összegek emelésével. És a szociális dolgozók bérfejlesztésére készültünk fel, amely 2026. január 1-jétől bevezetésre kerül. Ez önökön is múlik, hisz meg kell szavazni ezeket a törvénytervezeteket. Kérem, hogy gondoljanak az elesett gyerekekre, és ezeket szavazzák meg.

A megváltozott jogszabályoknak köszönhetően a rendőrségre a gyermekvédelmi szolgálatoktól 1132 bejelentés érkezett, amely rendőri eljárást igényelt a későbbiekben. Ebből 599-et fejeztünk be és a későbbiekben még vádemeléses befejezések várhatók.

A roma lakosság felemelési programjában vagy esélyteremtési programjában továbbra is egyértelmű, hogy a munkaalapú kérdéseket tekintjük, nem szociális segélyben, munka biztosításával szeretnénk hozzájárulni a felemelkedésükhöz. Ennek keretén belül a kormány egymilliárd forinttal emelte meg azokat a területeket, amelyek képzéssel, munkahelyteremtéssel lehetőséget biztosítanak minél több foglalkoztatásra. És szeretném itt elmondani, hogy az Európai Unió támogatásával mintegy 82,83 milliárd forint az, amely ezekre a területekre kerül annak érdekében, hogy a felemelési programok megfelelő módon, céljuknak megfelelően teljesüljenek.

A hagyományoknak megfelelően röviden szeretném megmutatni, hogy a tavaly december 4-én tett ígéreteimből mennyit teljesítettünk. Ezt követően pontosítanám egyes eredményeinket, nem általánosságban beszélnék róla, hanem konkrétan.

Tavaly az első számú javaslatom az volt, hogy minél hamarabb vezessük be az ágy melletti támogató rendszert, ez közismert nevén az ápolástámogatási rendszer, hogy csökkentsük a szakápolók adminisztratív terheit, és minél hamarabb az információs rendszerbe kerüljenek az adatok, és ezek felhasználhatók legyenek. Szeretném jelenteni, hogy az ország valamennyi kórházában bevezetésre került, valamennyi osztályán, és bízom benne, hogy a használata, ami még nem százszázalékos, nem tökéletes, minél hamarabb olyan lesz, hogy erre alapulhat egy-egy beteg teljes ellátása, kórképének a felépítése és kórelőzményeinek nyomon követése.

Az elektronikus lázlap fejlesztése ezzel párhuzamosan megkezdődött, és a későbbiekben nemcsak az ágy melletti támogató rendszer lesz, hanem az elektronikus lázlap is biztosítja az orvosoknak azt, hogy minél pontosabban lássák az előttük fekvő

beteg pillanatnyi állapotát, helyzetét, és megfelelő gyógyszeresítést és megfelelő terápiát tudjanak neki építeni.

Megígértük, hogy egységesíteni fogjuk a kórházi informatikai szisztémákat, hisz a kórházakban több informatikai rendszer működött. Jelen pillanatban ez közel van a befejezéshez, közel van a 100 százalékhoz, hisz egy e-MedSolution rendszert vásárolt az állam. Valamennyi kórházban ez kerül bevezetésre, és az a kérés, hogy ezt a későbbiekben mind a szakmai, mind az egyéb területek támogassák. Állami beruházás, állami pénz és állami ellátás teljes egészében. Ide tartozik még a patikamodul. A korábbiakban ezt egyeztettük a Gyógyszerészeti Kamara vezetőivel, és '25 augusztusában 76 helyszínen ez már működött - remélem, hogy ez a későbbiekben is működni fog. Tehát az egészségügyi informatikai rendszer fejlesztései rendkívüli gyorsasággal, rendkívüli ütemben történtek meg.

Külön szeretnék még beszélni a kis lélekszámú hátrányos helyzetű települések szűrőbuszokkal való ellátásáról. Ezt is megígértük. Ennek megfelelően tíz szűrőbusz folyamatosan látja el ezt a feladatot, látogatja a vidéki területet. Szeretném elmondani, hogy ennek a programnak a keretén belül 42 639 fő vizsgálata történt meg. Itt szeretnék köszönetet mondani a Máltai Szeretetszolgálatnak az együttműködésért, mert ezeken a szűrőbuszokon túl mozgó egészségügyi központokat hozott létre. Ezek a mozgó egészségügyi központok egy bicskei központú leletezéssel képesek arra, hogy a beteg, aki részt vesz ezen a vizsgálaton a mozgó központban, közvetlenül szakorvosi ellátást kapjon, és szakorvosi ellátás keretében végezzék el rajta a különféle vizsgálatokat.

'26 első negyedévének végére valamennyi kórház és járóbeteg-szolgálat területére ígértem a CT- és MR-gépek rendelkezésre állását. Szeretném elmondani, hogy jó ütemben haladunk, a magánszolgáltatók kivásárlása november 1-jei határidővel, amit törvény határozott meg számunkra, megtörtént. Ennek keretén belül 11 helyszínen 18 eszköz került állami kézbe. A csereprogram keretében a '25. évben 20 fejlesztés sikeresen befejeződött, és '26 első negyedévében hat CT- és MR-gép fog rendelkezésre állni. Ez nemcsak mennyiségi változást, hanem minőségi változást is jelent, mert újabb, korszerűbb és jobb teljesítményű gépek kerültek, illetve kerülnek beüzemelésre az első negyedévben.

Tíz kórház bevonásával elindult az esetszintű adatgyűjtés. Ez azt jelenti, hogy ebben a tíz kórházban minden egyes esetben megnézzük, hogy mi volt az orvos megállapítása, milyen terápiát írt fel, mit használtak fel ennek érdekében, minden egyes darabot, mind a sebészetben, mind pedig a belgyógyászati és egyéb területeken. Tudom, hogy nincs két egyforma betegség, nincs két egyforma beteg, de az általános szabályok lehetővé teszik, hogy lássuk azt, hogy melyik terápia vezetett eredményre, melyek azok, amelyek segítettek és felgyorsították a beteg felépülését. A NEAK rendszerén keresztül ezt '26 második félévében értékeljük, elemezzük, és ennek keretén belül, bízom benne, hogy a következő időszakban ez bevezetésre kerülhet.

Itt még szeretném elmondani, hogy 150 milliárd forinttal kibővítésre került az egészségügyi területnek, a NEAK-nak az ellátása, és betettünk plusz 80 ezer forintot a '26. évi költségvetésbe, hogy a '25. évben esetlegesen elmaradt kifizetések megtörténjenek.

Változtatni szeretnénk az egészségügy területén dolgozók betegekhez való viszonyán. Nagyon sok panasz érkezett a betegek részéről, hogy nincs megfelelő empátiás készség az ellátásuk során. Én azt gondolom, hogy ha más területeken sikerült átalakítani az empátiás készséget, az udvarias ellátást, ezen a területen is sikerülni fog. Ennek érdekében 62 ezer szakdolgozó vett részt képzésen. A képzések '25 őszén, most ősszel, pillanatnyilag is folyamatban vannak, és az orvos szakma számára

is biztosítani fogjuk ezt a képzést. Ezt az országos kórház-főigazgató koordinálásával végezzük.

'25-ben figyelembe fogjuk venni azt, hogy ki milyen módon, hány beteget látott el. Normarendszereket fogunk megvizsgálni és esetlegesen felállítani. Pilot jelleggel megkezdődött ennek a működése. Az Országos Kórházi Főigazgatóság teljesítménykövető rendszert épített ki, amelyben pilot rendszerben látjuk, hogy hány betegaláköző, hány betegellátás van. Sajnálatos módon itt a felismerés odáig jutott, hogy vannak olyan területek, ahol az orvosok nagyon kevés betegaláközőt érnek el. Ezeket a későbbiekben ki fogjuk szűrni. Ezeknek az adatoknak a felhasználásában teljesítményértékelése lesz egy-egy kórháznak, hogy hány beteget látott el, és milyen eredménnyel látta el a betegeket, melyek azok a kórházak, ahol felgyógyulnak a betegek. Nyilvánvalóan azonos - azonos! - ellátási körrel rendelkező vagy hasonló ellátási körrel rendelkező kórházakról beszélünk. Ezeket megfelelő sorrendbe állítjuk, és ugyanígy megvizsgáljuk azt, hogy a kórház-főigazgatók megfelelő színvonalon látták-e el a kórház vezetését. Ez meggyőződésem szerint mérhető, ha mérhető, azt használjuk fel, és ha nem mérhető, akkor meg tegyük mérhetővé.

Mindezt figyelembe véve ezek voltak az ígérek és a betartott ígérek. Olyan ígéret, amit megígértünk és nem tartottuk be, nem volt. Most nézzük az eredményeket!

A korábbi időszakban rendkívül alacsony volt az étkeztetésre juttatott pénz az egészségügyi szolgáltatók részére. Ezt fölemeltük 4000 forint/napra. Korábban 800, 1200, 1800 forint volt. Nyilvánvaló, hogy ez végig egy hiányt generált a kórházaknál az étkeztetésben. A későbbiekben - ebben az esztendőben és a jövő évben - ezzel a 4000 forintos ápolási napi értékkel ezt követően nem lesz probléma.

Az újszülöttkori SMA-szűrővizsgálat finanszírozására érkezett felénk igény. Ezt biztosítjuk, biztosítottuk ebben az évben, és a következő évben is 834 millió forint áll rendelkezésre, és ha a szülők kérik ezt a vizsgálatot, ennek anyagi okokból nem lesz akadálya.

Új területet vezettünk be: iskolát próbálunk fejleszteni egy-egy egészségügyi tevékenység köré. Legelőször a tüdőtranszplantációt néztük ki, és ennek megfelelően a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen belül építünk ki egy ilyen transzplantációs iskolát. Mi ennek a jelentősége? Vannak kiváló sebészeink, kiváló orvosaink, és sok esetben az volt az igény a kórház-főigazgató felé, hogy nyújtson valamilyen kiváló orvosi tevékenységet - a kórház vezetése nem kifejezetten orvosi tevékenység. Ezért azt mondjuk, hogy a szakmai fejlődés lehetőségét biztosítjuk azzal, hogy például egy tüdősebésznek egy olyan iskolát teremtünk, ami a későbbiekben egész Európában is iránymutató lehet. Tehát nem kell kórház-főigazgatónak lenni ahhoz, hogy valaki a saját szakmájában a kiváló teljesítményével kiugró, eredményes, világelismert legyen. Ez a jelen pillanatban is folyik és nagyon eredményes, oly eredményes, hogy Közép-Európában ez a transzplantációs intézet végezte a legtöbb tüdőátültetést, és már a szívvel történő együttes transzplantáció iskoláját dolgozzák ki. Tehát én azt gondolom, hogy ez igencsak elismerésre méltó.

A bérek emelkedése. Ez mindig egy sarkalatos kérdés. Egy dolgot tudok mondani, hogy a bérek emelkedésével az OECD nyilvántartása alapján Magyarországon haladja meg az orvosok átlagkeresete a legnagyobb mértékben a nemzetgazdasági átlagkeresetet. Ezt továbbra is fenn akarjuk tartani, és továbbra is szeretnénk, ha ez így maradna.

Egészségügyi informatikai rendszer - azt az előbbiekben elmondtam. Itt az, hogy az EgészségAblak applikációt több mint 4,5 millióan töltötték le, azt bizonyítja, hogy érdemes volt fejleszteni, mert a magyar állampolgárt érdeklik a saját egészségügyi adatai, és a hozzátartozók is - ha jogosítványt kapnak rá - nyomon tudják ezt követni.

Az Egészségvonal létrehozása. Egy zöldvonalat, telefonvonalat hoztunk létre 1812-vel. Ez 500 ezer hívást kezelt. Ennyivel tehermentesítettük a járóbeteg-szolgálat és a kórházak hívását, és kaptak meg a hívó felek megfelelő útmutatást, eligazítást.

A védőnők országos informatikai rendszere egységesen megalakult, 2025 áprilisától működik. Jelen pillanatban a mentőknél vezetünk be új rendszereket. És itt szeretnék majd még a mesterséges intelligenciára is kitérni.

A sztrókelátásnál január 1-jétől a mentőkocsikban olyan eszközök lesznek, amelyek a sztrókközpontokhoz képesek a képet továbbítani, és a sztrókközpont az, amelyik szakmailag elbírálja, hogy mit csináljon a mentő, és melyik betegutat válassza, vagy milyen ellátást biztosítson a mentőkocsin belül. És ami bevezetésre került idén: az EKG-vizsgálatnak a központba történő beközzvetítése, ahol szakember mondja meg az EKG-adatok alapján, hogy milyen ellátás történjen a mentőkocsin belül.

Tehát mindezek, azt gondolom, hogy jelentős előrelépések.

A mesterséges intelligencia területén saját fejlesztésekbe kezdett az egészségügy. Itt a vastagbél-daganatoknak a mesterséges intelligenciával való felmérését a Semmelweis Orvostudományi Egyetemmel dolgoztuk ki - és bevezetésre kerül a következő évben -, a méhnyakrák felismerését pedig a Debreceni Orvostudományi Egyetemmel; és a mammoográfiai vizsgálat van pillanatnyilag előttünk. Még külön januártól megkezdjük a kísérletét a demenciának a mesterséges intelligenciával való vizsgálatára és a pajzsmirigyvizsgálatra. Ezek saját fejlesztések, tehát nem megvásárolt eszközök vagy megvásárolt programok, hanem mindezt a magyar tudósok és egészségügyi vezetők, a kiváló magyar egészségügyesek hozták létre.

Külön szeretnék még a mesterséges intelligenciáról annyit mondani, hogy mindenféleképpen ez a jövő, ennek megfelelően kell majd gondolkodnunk, hogy ne maradjunk le a világtól. Jelen pillanatban átlagnak megfelelő szinten vagyunk Európában, azt gondolom, hogy még ettől is kiemelkedik a területünk.

Várólistákról bizonyára kérdeznének, ezért előre mondom, hogy a várólisták csökkentése, különféle módon egy-egy területhez, bekövetkezett. Nem egyforma és nem egyszintű ez a csökkenés. Legelőször is, nyilván a jó eredményeket szeretném elmondani. Röntgenben a várólistában Európában elsők vagyunk, gyakorlatilag nincs várólista a röntgenszolgálatnál, 24 órán belül mindenki lehetőséghez jut.

Szeretném még a várólisták elé helyezni, hogy a sürgősségi ellátás területén egyik vizsgálati területen sincs várólista, egyik helyütt sincs, ott 24 órán belül a sürgősségi ellátása mindenkinek megvan.

Az elektív ellátás során sajnos nem állunk ilyen jól. Itt a röntgenen túl, ha nézzük, az MR-, CT-ellátásokban európai viszonylatban általában a középmezőnyben, 9., 10., 14. helyen tartunk, és bízom abban, hogy a későbbiekben feljebb kerülünk minden tekintetben. Ezt fogja biztosítani az a beruházás, amelyet elvégeztünk az elmúlt évben és jövő év első negyedében befejezünk.

Az ultrahangos vizsgálatokban vagyunk a legjobban lemaradva. Az ultrahangos vizsgálatoknál újabb készülékeket vettünk, és egy szervezeti változást is előkészítettünk. A szervezeti változás az, hogy felkészítünk házi orvosokat, hogy az elsődleges ultrahangvizsgálatok elvégzését meg tudják tenni.

Tehát mindezt figyelembe véve szeretném azért elmondani, hogy abban a CT-s, hátrányos vizsgálatban is 9.-ek vagyunk az OECD felmérése alapján és az MR-vizsgálatokban 13.-ak vagyunk a világban.

A várólistáknál még az operációkról kell néhány gondolatot mondanom. A szürkehályogműtéteknél Európa élmezőnyében vagyunk, a 2., 3. helyen tartózkodunk. Ahol le vagyunk maradva, az a térdműtétek területe, protézisek beépítése, de remélem, hogy a következő évben ezeket is megfelelő módon meg tudjuk oldani és lecsökkentjük ezeket az időket, és szeretnék, ha minden területen Európa tíz legjobb országába első

lépésben bekerülnék. És szeretném elmondani, hogy ez a tíz legjobb nekem még nem elég, tudják nagyon jól, hogy én a különféle dobogókat szeretem, annak is a legmagasabb fokát.

És akkor, ha a gondoskodáspolitikai területre átmegyünk, a gondoskodáspolitikai ígéreteknél: a szülést követően a kórházi ellátó intézményekben hagyott gyerekeknek mindenekelőtt az örökbefogadást tudtuk biztosítani. Megoldottuk a gyámügyi eljárás alá vont hontalan gyermekek egészségügyi ellátását is, és szeretnénk a továbbiakban azt is, hogy ha a nevelőintézetekben meghatározott időn belül nem látogatják a gyerekeket, a későbbiekben ezek a gyermekek is örökbe adhatók legyenek.

Itt külön köszönöm még, a kórházakban hagyott csecsemők ellátásánál az SOS-Gyermekfalu Magyarországi Alapítványa segítségét, akik részt vesznek az otthagyt csecsemők ellátásában.

És, ami a legfontosabb, újabb csecsemőgondozó intézeteket hozunk létre: Borsod-Abaúj-Zemplén megyében kettőt és ezenkívül az országban, ha jól emlékszem, még Mátészalkán és Karcagon. Ezzel a pillanatnyilag még kórházban lévő csecsemők problémáját teljes egészében megoldjuk. December 31-éig átadunk két intézetet és következő év első negyedében egyet, és remélem, hogy az építési jogszabályok betartásával még jövő év első félévben át tudjuk adni az utolsót is. Ezzel megoldódik a 300 főt meghaladó csecsemők helyzete, akik pillanatnyilag kórházon belül vannak.

A nevelőszülői ellátás több lépcsőben emelésre fog kerülni. Ez jogszabályi kötelezettséget is jelent, 15 százalékos gondoskodáspolitikai döntés született. Itt a 15 százalékos béremelés be fog következni, figyelembe véve a minimálbér-emelés beszámítását is.

A nevelőszülők díjazása. A nevelőszülői díjazás minimálbérrel indexálásának köszönhetően a nevelőszülők jövedelme az ellátott gyermekek számától függően akár az ötszörösére is emelkedhet. Tehát vannak dolgok, amit eleve megduplázunk, de a gyerekek számának függvényében a többszörösére emelkedhet.

Egy gondoskodáspolitikai szak indul az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen két féléves szakirányú képzéssel, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen négy féléves mesterképzés indul e területen. Ezt ígértem, ennek megfelelően az intézményekben el is indult a mesterképzés.

Ami még ide tartozik a gyermekvédelem területére, az étkeztetés. Itt is 4000 forintra emeltük meg a gyermekétkeztetést. Természetesen, ahol iskolába is jár a gyerek, és az iskolában is kapja az ételt, a kettőt össze kell számolni, de napi 4000 forintból már, azt gondolom, hogy egy kamasz is megfelelő étkeztetéshez, élelmezéshez juthat.

A gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekek ruházatára fordított különleges költségeket 200 ezer forint/évre emeljük, ami 40 százalékos növekedést jelent. Kétszeresére nő a gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekek zsebpénze.

A szociális dolgozók béremelése három ciklusban több mint háromszorosára fog emelkedni, illetve emelkedett a szociális és gyermekvédelmi dolgozók átlagbére. Tehát mindezt figyelembe véve '25 első félévében az ágazati átlagbér meghaladta az 522 ezer forintot - ez KSH-adat -, a jövőben pedig 15 százalékos béremelés lesz a szférában.

Nevelőszülők. A nevelőszülők utazási kedvezményét korlátlan számú utazásra emeltük fel az évi 16 utazásról, rezsikompenzációban részesülnek, valamint minden gyermekvédelmi szakellátásban élő 12 év alatti gyermek nevelőszülőnél lesz elhelyezve. Ez nem egy új gondolat. 1905-ben született az a gyermekvédelmi törvény, amely első helyre tette azt, hogy szülőknél, családi környezetben kell a gyerekeket elhelyezni, az a legeredményesebb. Ez, úgy gondolom, hogy most már hosszú évek után végre meg is valósul.

A gyermekvédelmi szakellátásoknak 57,3 százaléka, míg a 12 éves gyermekek 72 százaléka volt már nevelőszülőknél elhelyezve, itt szeretnénk elérni a száz százalékot. Sok intézkedést hoztunk, és erre bizonyos mértékig előzetesen kívánok kitérni, nem nagyon részletesen, a pedofiliára, a kifogástalan életvitelre, a pszichológiai vizsgálatok bevezetésére, hogy mi mindenre gondoltunk, és mit szeretnénk itt megvalósítani.

Mindenekelőtt szeretném elmondani, hogy a kifogástalan életvitel ellenőrzése a célkitűzésünk volt, ennek megfelelően mindenkitől szerettem volna támogatást kapni ezen a területen. Azonban hozzá kell tennem, hogy erre nem kaptuk meg mindenkitől a támogatást - nem kaptuk meg a DK-tól, nem szavazta meg ezt a törvényt, az elnök úr se szavazta meg. Iskolaóri programot szerettünk volna, azt, hogy mindenki eljusson oda, hogy a gyermekeket védjük - nem szavazta meg a DK ezt a törvényt se; egyénileg nem akarok lemenni, de nyilvánvaló, hogy ez így következett be. A kórházban hagyott csecsemőknek az örökbefogadási törvényét sem szavazták meg; a pedofil-nyilvántartást, ami az egyik legfontosabb szerintem, hogy a pedofilügyeket megfelelő módon tudjuk kezelni, ezt sem szavazták meg.

Tehát ha mindezt figyelembe vesszük - a pszichológiai vizsgálatok ellátását sem szavazták meg -, én azt gondolom, hogy ezek mind olyan dolgok, amelyek a későbbiekben ezekben a kérdésekben csökkentették azt, hogy eredményesebben dolgozzunk ezeken a területeken. A börtönben ülő pedofilok száma, ha megnézzük, 2010-ben 81 volt; jelen pillanatban 700-an vannak, és ez annak köszönhető, hogy ezeket az alkalmassági vizsgálatokat bevezettük.

A pszichológiai alkalmassági vizsgálatok bevezetése a szakmai és vezetői munkakörben foglalkoztatott személyekre azt jelentette, hogy 12 362 vizsgálatot hajtottunk végre - 12 362-t. Ebből időszakos alkalmassági vizsgálaton összesen 2 fő, soron kívüli alkalmassági vizsgálaton 8 fő, tehát 10 fő lett alkalmatlan, vezetői munkakörben további 1 fő lett alkalmatlan. Az újonnan felvételizőknél 424 fő lett alkalmatlan és elküldve, vezetői munkakörben 104 főből 1 fő lett elküldve.

A kifogástalanéletvitel-ellenőrzést a Nemzeti Védelmi Szolgálat végzi, az állami, egyházi és egyéb nem állami fenntartói területeken 16 987 vizsgálatot végeztünk el, ebből 207 esetben kifogásolható volt az életvitel. Ezen vizsgálatok egyike volt az a kifogástalanéletvitel-ellenőrzés, amelyik a Szőlő utcai vezetőre irányította rá a figyelmet. Ez tette lehetővé azt, hogy a későbbiekben a Védelmi Szolgálat titkosszolgálati eszközöket alkalmazva jusson el a jelenlegi eredményig, állapotig. Ennek megfelelően kérem, hogy ezt vegyük figyelembe a későbbiekben. Az, hogy a kifogástalanéletvitel-ellenőrzésnél itt felmerült egy dolog, hogy egy titkos anyag kikerült, a titoktartás alól felmentést kértem a titokgazdától, a titokgazda felmentése itt megtalálható, átvehető, a rendszerhez kapcsolható. Teljesen más ügyben történt a titoktartási nyilatkozat felvétele, egy olyan ügyben, amely eredményre vezetett. Ez egy embernek a gyermekek kizsákmányolására irányuló és gazdasági bűncselekményekkel összeköthető tevékenysége volt, amelyben jogerős bírói ítélet is született. Tehát nem szeretném, ha összekötődnének a dolgok.

Előre feltett kérdésre előre válaszolok. Miniszterelnök úr elrendelte, hogy vizsgáljuk meg, történt-e rendőri mulasztás ezekben a Szőlő utcai eseményekben. A Szőlő utcai eseményekről külön táblázatot készítettem, amely összesen hét büntetőeljárásra irányítja rá a figyelmet. A hét büntetőeljárás között van, amelyiket külön kell vizsgálnunk. Ez egy névtelen bejelentés, amely összesen 39 pontban tett feljelentést, és a 39 pontos feljelentésnek a kivizsgálása 2016-ra datálódik. A jelenlegi álláspont szerint ez nem biztos, hogy megfelelően megtörtént. A rendőröknek, akik részt vettek ebben a vizsgálatban, az ellenőrzése és megfelelő módon történő elszámoltatása egy ellenőrzés keretében meg fog történni.

Azonkívül szeretném elmondani, hogy az NNI itt nyomozást folytat még további öt ügyben. Ezekben az ügyekben a nyomozás tekintetében van olyan, ahol egyértelműen megállapítható, hogy személyes bosszúról lenne szó, bűncselekmény nem történt, nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése. Van olyan ügy, amely vádemelési javaslattal fog átkerülni az ügyészségre. Ilyen, még kérdéses ügy különösen a két hölgy ügye, akik a nevelőszülői tevékenységük során szexuális kapcsolatot létesítettek a nevelt gyermekekkel a Szőlő utcában. Ezeknek a büntetőeljárása jelen pillanatban is folyik. Az egyik esetben, úgy tudom, hogy házasság is lesz vagy lett belőle. Ez az interneten is megtalálható, közzétették. Tehát ez megvan.

És itt van még további négy eljárás. A négy eljárás közül egyet az ügyészség folytat. De a négy eljárásról, mivel azok folyamatban vannak, a korábbi gyakorlatnak megfelelően információt kifelé nem adunk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Elnézést kérek, hogy mintegy 15 perccel hosszabb voltam a korábbi év hasonló beszámolójánál, de annyi minden történt az egészségügy területén, itt a különféle területeken, amit mindenkinek köszönök. Köszönöm a törvényi támogatást, köszönöm az államtitkár uraknak, és a hátam mögött ülő háttérintézmények vezetőinek azt az erőfeszítést, munkát, amivel más rendszerben, más szervezetben, de hatékonyabbá tették az egészségügy tevékenységét, a gondoskodáspolitikai tevékenységét. És bármilyen kérdést fel lehet számomra tenni, a kérdéseket a legjobb tudásom szerint meg fogom válaszolni. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Mielőtt átadnám a szót a bizottság tagjainak, jelzem a miniszter úr felé, hogy ön említette név szerint az SOS-Gyermekfalu Magyarországi Alapítványát, melynek a képviselője itt ül most közöttünk.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Meg is köszöntöm neki a közreműködést.

ELNÖK: Így van. Lehetett volna egy egészséges párbeszéd is ebből, ha a kormányparti frakció lehetőséget ad arra, hogy...

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy bárkit várok, fogadom. Nálam nincs fogadónap, éjjel kettőkor is dolgozom. Tehát bárki jelentkezik bármikor, általában 14 napon belül lehetőséget kap megbeszélésre. Van, aki hamarabb, van, aki később, de 14 napon belül. Bárkit várok, legyen az országgyűlési képviselő, legyen az valamelyik országos intézet vezetőjének a képviselője. Egyet kérek: sajtó ne jelentkezzen, a sajtóval továbbra is a sajtófőosztályon és a szóvivőn keresztül tartom a kapcsolatot. Samu úrnak köszönöm az eddigi munkáját, a későbbiekben is számítok rá. Kérem a sajtó jeles képviselőit, hogy Samu úrhoz forduljanak, ő az, aki lehetőleg röviden, általában hat, nyolc sorban, de megválaszol minden egyes tevékenységet. Elnézést, elnök úr, hogy egy diskurzus lett ebből a beszélgetésből. Köszönöm.

ELNÖK: Nem, úgy gondolom, jó, hogy kialakul egy párbeszéd, és ezt tovább is fogjuk folytatni. Tehát most a bizottság tagjai...

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Természetesen önt is meghívom a Belügyminisztériumba.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És gondolom, ez a meghívás akkor él a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete

vezetőinek is, akik szintén itt vannak. Ők a béremeléssel kapcsolatban szerettek volna öntől bővebb és mélyebb információkat kapni, tudniillik ők nem úgy érzik, hogy érdemben ez segít rajtuk. Fogadja-e őket?

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: A múlt héten jártak a Belügyminisztériumban, ha jól tudom. *(Jelzésre:)* Múlt héten.

ELNÖK: Én úgy látom, hogy hibás ez az információ.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Szociális ágazati érdekegyeztetés volt a múlt héten, és múlt héten jártak ismereteim szerint.

Kérdések, vélemények, hozzászólások

ELNÖK: Nyilván nem akarom elvenni a bizottság tagjaitól a szót, ezért, tisztelt bizottsági tagok, önöké a lehetőség. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kormánypárti hozzászólási igényt nem látok. Ellenzéki oldalon viszont jelentkezett mindenki. Így, engedjék meg, hogy elsősorban most a hölgyeknek adjak lehetőséget. Szabó Timea képviselő asszony jelentkezett elsőnek. Öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm miniszter úr beszámolóját. Egészen rendhagyó módon most nincsen időkorlátunk a hozzászóláshoz, úgyhogy akkor lehet, hogy egy picit hosszabban is tudok kérdezni. De megpróbálom a háttérrel mellőzni és csak tényleg a kérdéseket feltenni.

Először is, azt hiszem, először hangzott el most az ön szájából, hogy a rendőrségnek van mulasztása és van felelőssége a Szőlő utcai botrányban.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Bocsánat, én ilyet nem mondtam. Azt mondtam, hogy vizsgáljuk. Ezt kaptuk utasításba a miniszterelnök úrtól.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Akkor javítson ki, miniszter úr, mintha azt mondta volna, hogy a felelősségre vonás éppen zajlik, és hogy...

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Az lehet a vizsgálat vége, felelősségre vonás. Lehet, hogyne lehetne! Meg annak a megállapítása, hogy nem történt mulasztás. Tehát vizsgáljuk. Én igyekszem pontosan fogalmazni.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Azért köszönöm, ha tisztázza ezeket a dolgokat. Akkor folytatom...

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: A Védelmi Szolgálat, és egy fegyelmi eljárás keretében vizsgáljuk, ezekben az ügyekben történt-e mulasztás. Így pontos, jó?

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Jó, akkor majd arra válaszoljon, miniszter úr, nekem, hogy nagyjából mikorra várható ennek a vizsgálatnak a lezárulása, mert az ügyészség már nyilvánosságra hozta azt, hogy például több rendőrrel szemben is hazugságvizsgálót használtak. Mert itt azért nyilvánosságra került már az, hogy 2015-ben is volt már rendőrségi bejelentés, és több alkalommal is volt bejelentés. És valóban, ahogyan ön is fogalmazott, miniszter úr, Orbán Viktor tegnap a parlamentben azt mondta, hogy őt is érdekli az valóban, hogy a rendőrség miért nem... *(Dr. Pintér Sándor: Akkor képzelje el, hogy engem mennyire érdekel! - Derültség.)* Az én dolgom

nem az, hogy elképzeljem, miniszter urat mi érdekli, hanem az, hogy válaszokat kapjunk. De örülök, hogy önt is érdekli.

Ami viszont most megütötte a fületem - szintén a Szőlő utcával kapcsolatban -, hogy egy nevelőszülő kérdésében úgy fogalmazott miniszter úr, hogy szexuális kapcsolatot létesített a Szőlő utcában nevelt gyerekekkel. Ezt most a végén mondta. Magyarul - ez a sajtóban szintén megjelent nagyon sokszor -, tudjuk, hogy voltak kiskorú érintettjei a Szőlő utcai botránynak. Ehhez képest hónapok óta azt hallgatjuk Hollik Istvántól, Rétvári Bencétől, Selmeczi Gabriellától és az egész kormányapparátustól, talán öntől nem személyesen...

ELNÖK: Sajnos.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): ..., hogy nem voltak kiskorú érintettjei a Szőlő utcai botránynak; hogy aki ezt állítja, az álhírt terjeszt, ez az egész egy álhírbotrány, és fel fognak jelenteni mindenkit, aki ezt mondta, és rendőrségi eljárás fog indulni az összes olyan képviselővel és sajtómunkással szemben, aki ilyet állított. Remélem, önnel szemben most akkor nem indul eljárás, miniszter úr, mert most ön is azt mondta, hogy ilyen eset volt, hogy kiskorúak is érintettek. Tehát magyarul, akkor ki lehet mondani azt, hogy a kormány eddig hazudott azzal kapcsolatban, hogy ez egy álhírbotrány lenne, és hogy nem voltak kiskorú érintettjei. Látom, hogy ugrásra kész a miniszter úr, csak hogy végigmondjam a kérdéseket, vagy nem tudom, hogy mi a protokoll. Illetve tudom, nem ez, de...

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Egy órákor megyek egy másik bizottsághoz, tehát addig én itt türelmes vagyok.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Szerintem ez sokakat érdekel, úgyhogy ezt szeretném megtudni. Miniszterelnök úr szintén mondott egy nagyon érdekes dolgot a Szőlő utcai botrány kapcsán a tegnapi azonnali kérdésre adott válaszában. Az egyik képviselő felvetette Balog Zoltán, Novák Katalin érintettségét Juhász Péter Pál védelme ügyében, hogy ugye, itt magas rangú kormánypárti politikusoknak kellett hogy védjék Juhász Péter Pált, hiszen akkor nem tudott volna több mint tíz évig garázdálkodni a gyermekvédelemben, miközben számos, a szakmából érkező panaszbejelentés, feljelentés érkezett vele kapcsolatban. Erre a miniszterelnök úr azt válaszolta, hogy nem keresgél rossz helyen, amikor ezt mondja. Meg tudja erősíteni a miniszter úr azt, hogy valóban Balog Zoltán... - ugye, Balog Zoltán volt akkor a miniszter, tíz évvel ezelőtt -, hogy felmerült-e bármilyen módon Balog Zoltán és Novák Katalin érintettsége ebben a kérdésben, hogy ők valóban védték-e bármilyen módon Juhász Péter Pált. Megint csak a miniszterelnök urat idézem: nem keresgél rossz helyen az, aki ezt felveti.

Szeretném megkérdezni azt is, hogy 2017-ben Juhász Péter Pál kapott egy nagyon neves szakmai díjat a munkájáért. Megint csak miniszterelnök úr tegnap azt mondta, hogy díjat nem vesznek vissza, de azt hiszem, hogy ebben az esetben meg hasonló esetekben - ugye, Nagy Feró esetében is azért felmerülhet az, aki azt mondja, hogy egy prostituált legalább jól keresett azzal, hogy őt szexuálisan kizsákmányolták, és Juhász Péter Pál esetében és a bicskei volt igazgató esetében, aki szintén állami kitüntetést kapott - nem gondolják-e azt, hogy akkor mégiscsak változtatni kellene ezen az eljáráson, és ezeket az állami díjakat visszavenni azoktól, akikről kiderült, hogy vagy szexuális ragadozók, vagy olyan bűnöket követtek el, vagy olyan kijelentéseket tettek, amelyek finoman szólva még a jogszabályoknak sem felelnek meg, de az biztos, hogy az alap erkölcsi kérdésekben nem ért egyet velük a társadalom nagy része.

A kórházban hagyott csecsemők a következő téma, amiről szeretném kérdezni. Valóban, az OKFŐ szerint a tavalyi 260 főről 353 főre nőtt a kórházban hagyott csecsemők száma, ez egy 30 százalékos romlás. Minek tudható ez be? És azért nem pontos ez a „kórházban hagyott csecsemők” kijelentés, ugyanis ezeket a csecsemőket, ezeknek a csecsemőknek a nagy részét nem ott hagyták, hanem nem engedik őket haza a szülőkkel, tehát a szülők nem mondtak le ezekről a gyerekekről.

Ehhez képest a szociális ágazatban egy olyan romlás történt ezek szerint, hogy a minisztérium és a kormány nem képes a bajban levő családoknak szociálisan segíteni abban, hogy ezeket a gyerekeket haza tudják vinni, miközben tudjuk, hogy még a magyar jogszabályok szerint is a gyerek mindenekfelett álló érdeke az, hogy a saját családjával, a saját szüleivel legyen. Hogy fordulhatott elő egy ilyen romlás ahhoz képest, hogy ön itt egy évvel ezelőtt azt ígerte nekünk, hogy ebben biztosan javulás lesz?

Ön most ezzel kapcsolatban azt mondta - számomra ez új információ -, hogy ha jól tudom, akkor azt mondta, hogy három csecsemőotthon is jön létre, Mátészalkán és Karcagon talán... (*Pintér Sándor: Borsod-Abaúj-Zemplén megyében kettő, és a másik kettő ott.*) Igen. De tudjuk, hogy a csecsemőotthon az nem megoldás. A csecsemőknek vagy szülőknél, vagy nevelőszülőknél kell lenni, még a magyar jogszabályok szerint is, a magyar törvények szerint 12 év alatti gyermek nem tartózkodhat nagy létszámú intézményekben. Akkor milyen módon fog segíteni egy csecsemőotthon, ahol egyébként szintén nincsenek dolgozók, mert olyan mértékű a szociális ágazatban a dolgozók hiánya? Ki fog ott dolgozni?

Ön korábban azt mondta, hogy ön szerint, nem tudom, hogy ez csak egy nyelvbotlás volt-e, de azt mondta, hogy ezeket a csecsemőket bölcsődékben kellene elhelyezni. Ezek szerint, hála istennek, változtatott ezen a véleményén, mert nem tudom, hogy éjszaka otthagyják-e a bölcsődében a csecsemőket. Vagy ezt hogy képzelte el a miniszter úr? Mert ugye a bölcsőde éjszaka nincs nyitva. De mindegy!

Szóval a csecsemőotthonok: egyrészt ki fog ott dolgozni, ha ilyen szakemberhiány van? Másrészt: ez jelentheti-e azt, hogy akkor nem azon dolgoznak, hogy minél hamarabb örökbe adják ezeket a csecsemőket, illetve visszakerülnének, hanem akkor most a kórház helyett hasonló körülmények között, csak elnevezett csecsemőotthonokban lesznek. Ez nem gondolom, hogy megoldás. És még egyszer: minek tudható be ez a 30 százalékos romlás, hogy 30 százalékkal több csecsemő van most kórházakban, mint egy évvel ezelőtt, az ön ígérete ellenére?

Nevelőszülők. Szeretném megkérdezni, volt egy ígéret arra vonatkozóan, hogy a nevelőszülők juttatása a kétszeresére nő. Ez mikortól várható? - mert ezt nem hallottuk. Hallottam most olyasmit, hogy január 1-jétől. De mikortól? Mert nem látjuk a költségvetésben a módosítást. Ez mekkora összeg pontosan? És miért nem látjuk ezt a költségvetésben? - a jövő évi költségvetésben.

A másik dolog, hogy pontosan tudjuk azt, hogy még mindig kétezer nevelőszülő hiányzik a rendszerből. Azt is tudjuk, hogy a nevelőszülők 90 százaléka kétezer főnél kisebb településen van, tehát a legszegényebb zsákfalvakban vannak ezek a nevelőszülők. Sokszor a családokból kiemelt gyerekek rosszabb körülmények közé kerülnek a nevelőszülőknél. Ez részben azért van, és én örülök, hiszen évek óta minden évben többször benyújtottam a nevelőszülők juttatásának emelkedéséről szóló javaslatomat, örülök, hogy ezt végre megfogadták vagy átvették tőlem. De hogyan lesznek ettől nagyvárosokban nevelőszülők? Hogyan fogják képezni, monitorozni a jövőben a nevelőszülőket? Hiszen ettől még, akik eddig nevelőszülők voltak, nevelőszülők maradnak, de tudjuk, hogy se monitorozása nincs ennek, se képzést nem kapnak. Hangos autóval járják a falvakat, hogy nevelőszülőket keresnek. Ez nem megoldás. Hogyan lesznek minden tekintetben, főleg az SNI-s, tehát a speciális

nevelési igényű gyerekek nevelésére felkészített nevelőszülők Magyarországon, ha erre nem fordítanak többet?

Bejelentették a 17 milliárd forint egyszeri összeg elköltését a gyermekvédelemben, ebből tudjuk, hogy 6,8 milliárd forintot költhetnek el idén. Mikor és hogyan lesz elköltve a 10 milliárd? Illetve azt miért nem idén költik el, ha egyszer azt ígérték, hogy idén 17 milliárd forint egyszeri összeget költenek el a gyerekvédelemben? A TAB-ülésen is láttuk az erre vonatkozó módosítót, illetve a Költségvetési Bizottság ülésén derült ki, hogy ez a maradék 10 milliárd átkerül jövőre, tehát ebben sem mondtak igazat.

Meddőségi eljárások. Tegnap valóban megkérdeztem a miniszterelnök urat arról, hogy mikor várható ebben előrelépés. Maga Takács Péter államtitkár vallotta be azt, hogy a területen 50 százalékos kapacitáshiány van, orvosi szakmai konferencián hangzott el ez öntől, államtitkár úr. Ha 50 százalékos a kapacitáshiány és a finanszírozási hiány is, akkor hogyan várnak ettől javulást? Illetve én azt szeretném megkérdezni, hogy ha 50 százalékos a kapacitáshiány, ahogy államtitkár úr ezt elmondta ezen a szakmai konferencián... *(Dr. Takács Péter: Ilyet nem mondtam!)* Ez a sajtóban több helyen lejött, és nem volt helyreigazítási kérelem. *(Dr. Takács Péter: Rosszul tudja! Nem mondtam ilyet!)* De ha rosszul, akkor miért nem kért helyreigazítást ebben? *(Dr. Selmeczi Gabriella: Most mondta, hogy nem mondta!)* Ez egy kérdés.

Mindenesetre még mindig 15 százalékos az eredményesség. Ezt tegnap nem tagadta a miniszterelnök úr, hogy valóban igazam van, a 20 ezer beültetésből 3000 sikeres. Ezt is az ön szájából hallottuk, hogy a duplájára emelkedett, 3000, de 20 ezer beültetésből. Ezt a kórházi, az OKFŐ-től származó statisztikából tudjuk. Miért nem fogadják el azt a szakma által is támogatott javaslatot, amit most fideszes képviselőtársak nyújtottak be, hogy engedélyezzék végre Magyarországon a petesejt-donációt? Selmeczi Gabriellával nagyon kevés dologban értünk egyet, de ebben igen. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Igen, egyetértünk!)* Ő volt az egyik benyújtója, Hornung Ágnes a másik benyújtója, Mészáros Lajos a harmadik benyújtója, Kovács József dr. a negyedik benyújtója. Az önök képviselői nyújtották be azt, hogy végre lehessen petesejt-donáció Magyarországon.

Több képviselővel beszéltem, egyértelműen azt állították, hogy Semjén Zsolt akadályozza ezt vallási és bibliai okokra hivatkozva. Ezt a nagyon konzervatívan becsült 250 ezer meddő pár nevében is kikérjük magunknak. Alsó hangon 500 ezer emberről beszélünk, miniszter úr, akik szeretnének gyereket, de a lombikprogramon keresztül egyszerűen nem tudják ezt sikerre vinni. Pontosán tudjuk azt, hogy egy nagyon durva lombikturizmus van Szlovákiában és Csehországban is, főleg Brnóban, ahol főleg most a 40 év körüli nőknek a meddőségét kezelik 70 százalékos eredményességgel. A petesejt-donációval, minden szakértő azt állítja, hogy 40 év körüli nőknél már az első beültetésnél el lehet érni a 70 százalékos eredményességet. Önöknek tetszik, nem tetszik, nem fogják tudni rábeszélni a nőket a XXI. században arra, hogy 25 évesen szüljenek. Én is 40 évesen szültem a második gyerekemet. Ez a XXI. század, ilyenek ma az életkörülmények, az életviszonyok, a karrier, ehhez kell alkalmazkodni a kormánynak.

Magyarul: ha egy nő 37 és 43 éves kora között akar szülni, annak ugyanúgy segíteni kell, mint egy 30 vagy 35 évesnek. Ennek az egyedüli megoldása a petesejt-donáció, amit az önök... *(Dr. Selmeczi Gabriella: Nem egyedüli, de...)* Nem egyedüli, valóban, de a sikerességi, tehát az eredményességi rátája ennek *(Dr. Mészáros Lajos: Még az sem!)* a 40 éves kor körüli nőknél... *(Dr. Mészáros Lajos: Embriódonáció is van.)* Szeretném megkérdezni, hogy...

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Elnézést kérek! Látom, hogy kezd kialakulni itt egy párbeszéd és vita a petesejt-donációval kapcsolatban. Ahogy jeleztem, december 2-án erről rendkívüli bizottsági ülést tartunk.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Csak szeretném megkérdezni, de akkor nem lesz itt miniszter úr, hogy mi az ön véleménye. Takács Péterről tudom...

ELNÖK: Jó, tehát mindenki tartogassa addigra a kérdéseit!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): ...hogyan támogatja és fontosnak tartja ezt a javaslatot. Elfogadhatónak tartja-e ön a XXI. században - azért reméljük, meghaladtuk már a francia felvilágosodást -, hogy az állam és az egyház szétválasztásának elve alapján nem bibliai és hitbeli kérdések fognak dönteni abban, hogy a nőknek és a 250 ezer párnak, félmillió embernek segítünk-e gyerekhez jutni.

A nők elleni erőszak kérdése. Ma van a nők elleni erőszak megszüntetésének világnapja. Ehhez képest a mai napig minden héten egy nő, minden hónapban egy gyermek hal meg családon belüli erőszak áldozataként, és minden harmadik nőt ér valamilyen módon élete során fizikai erőszak, szexuális erőszak. Én a mai napon benyújtok egy olyan nagyon konkrét javaslatcsomagot - ezt most nem fogom itt ismertetni, egyébként leginkább a büntető törvénykönyv módosítása, és újításokat tartalmaz -, ami ezeket a joghézagokat segítené megszüntetni és a nők védelmét erősíteni. Például azt, hogy lehessen életre szóló távoltagegítést elrendelni. Például azt, hogy ha két kényszerintézkedés van együtt érvényben, tudjuk, hogy akkor az enyhébbet automatikusan eltörlik, tehát ha valaki börtönbe kerül, akkor utána a távoltagegítés megszűnik, viszont, ha kijön a börtönből, nem újítják meg a távoltagegítést. Ez történt Renner Erika esetében, ezért fordulhatott elő, hogy az ő zaklatója megjelent a lakásán, mert a rendőrség nem értesítette, hogy kiszabadult a zaklatója. Tehát én szeretném például automatikussá tenni ilyenkor a távoltagegítés meghosszabbítását.

Vizsgálaton van egy rendőrségre vonatkozó javaslatom is, és erre kérem a miniszter úr véleményét, hogy támogatja-e ezt, illetve az ezekhez hasonló javaslatot. A gyermekvédelemben bevezették a Btk.-ban azt a módosítást, hogy ha elmarad a jelzés a jelzőrendszerrel, akkor büntethető lesz börtönnel, aki a jelzőrendszerben dolgozik, és elmulasztotta a jelzést. (*Rétvári Bence bólint.*) Rétvári Bence bólogat. Támogatja-e miniszter úr azt a javaslatomat, hogy ezt vezessük be a rendőrségnél is a nők elleni erőszak ügyében? Megmondom, mire gondolok. Orosz Bernadett többször jelezte a rendőrségnek, hogy őt bántalmazzák. Már a nagyon brutális, súlyos verése után is, amiről én felmutattam a fotóját, könyörgött a rendőrségnek, hogy lépjenek - neki akkor már kórházi kezelése volt -, például a távoltagegítés megindításánál is. A rendőrség csak akkor lépett érdemben, amikor Orosz Bernadett nyilvánosságra hozta az ő megverése után készült fotót. Pontosan tudjuk, hogy ez nem egyedi eset, nagyon sok esetben történik jelzés a rendőrséghez nők elleni erőszak, családon belüli erőszak ügyében, de nem lép a rendőrség. Támogat-e egy olyan javaslatot, miniszter úr, hogy a Btk.-ban - ugyanúgy, ahogy a gyermekvédelemben - szankcionáljuk azt, ha a rendőrök nem lépnek ilyen esetben? Mert ez jelenleg nincsen pontosan szabályozva.

És szintén szeretném kérdezni a nők elleni erőszakkal kapcsolatban, hogy tegnap felmentettek egy erőszaktevőt, egy egyetemista fiút, ami ellen a Képzőművészeti Egyetem egyetemistái tiltakoztak is, mert a bíróság szerint a nem beleegyezés az nem minősül erőszaknak. Ugye, itt egy kollégiumi szobában egy egyetemista fiú megerőszakolt egy lányt. Mit gondol, miniszter úr, ez valóban így van, vagy ezen is

illene jogszabályban valamilyen módon változtatni, hogy a bíróság ne így döntsön legközelebb.

A szociális dolgozók kérdése. Ugye, itt többen megjelentek ma. Fülöp Attilával volt néhány hete egy folyosói kergetőzés, amelyben államtitkár úr azt mondta, hogy a szociális dolgozók nettó átlagbére havi 500 ezer forint. Megint elhoztam ezt a bértáblát (*Felmutatja. - Fülöp Attila: Ilyet nem mondtam.*), ez azt mutatja, hogy az átlagbér 260-270 ezer forint. Itt megmutatom, egészen abszurd: tehát ha valaki 49 évet dolgozik le szociális dolgozóként, ez azt jelenti, hogy 20 évesen kezdett dolgozni és 70 évesen még mindig olyan mazochista, hogy az életét adja azért, hogy másoknak segítsen, akkor az 575 ezer forint bruttó fizetést kap. Az 330 ezer forint. Ha valaki 49 évet dolgozik! Ön szerint, miniszter úr, elegendő-e a 15 százalékos béremelés a szociális szférában? Ráadásul azt tudjuk, hogy az nem alapilletmény-emelés, hanem megint a bérminimum-kiegészítés, illetve a minimálbér kiegészítése, illetve pótlékok kiegészítése, amit vagy megkapnak, vagy nem kapnak meg.

Én elhoztam azokat, és át fogom adni a miniszter úrnak, az üzeneteket, amelyeket a szociális dolgozók írtak önnek, hogy mennyi is a fizetésük. Csak egyet hadd olvassak fel: 25 év közalkalmazotti munkaviszony után érettségivel, plusz mentálhigiénés asszisztensi végzettséggel az alapilletménye 113 253 forint, a minimálbérrre történő kiegészítés 177 547 forint, a garantált bérminimumra való kiegészítéssel 58 ezer forint, szociális ágazati összevont pótlékkal 59 ezer forint, ami összesen bruttó 407 ezer forint, ami nettó 271 187 forint. 25 év közalkalmazotti jogviszony után.

50 százalékos béremelést követelünk minimum, de ön is tudja, hogy itt a duplája sem lenne elég. Ha van pénz, és tudom, hogy ez nem miniszter úr reszortja, de ha van pénz arra, hogy a környezetszennyező gödi gyárnak 133 milliárd forintot juttasson a kormány, amit a múlt héten jelentettek be, akkor nem igaz, hogy nincs ugyanennyi, ugyanígy 130 milliárd forint arra, hogy 50 százalékkal megemeljék a dolgozók bérét.

Itt kikről beszélünk? Nemcsak a gyermekvédelemben dolgozókról beszélünk, hanem az idősgondozásban dolgozókról, a fogyatékkal élő társainkat gondozókról, a hospice házakban dolgozókról. Ön pontosan tudja, hogy itt nagyon-nagyon sok dolgozóról beszélünk, több százezerről.

Igyekszem most már gyorsan ezt befejezni. Utolsó kérdésem, és ez már rövid lesz, mert tudom, hogy mások is egészségüggyel kapcsolatban szeretnének kérdéseket feltenni. Ön azt mondja, hogy a röntgenvizsgálat során például nagyon nagy eredményt értek a várólisták ügyében. Persze, én bemehetek egy röntgenre, és szinte azonnal elvégzik rajtam a röntgenvizsgálatot, csak aki megvizsgálja utána, az az orvos, az eredményt, arra négy-öt hetet kell várni, ezt pontosan tudjuk. A saját apósom esetében történt ez nemrég. Tehát lehet, hogy a röntgenfelvétel elkészül, de a kielemező orvosok hiányában itt ugyanolyan a várólista.

Én értem, hogy ön azt gondolja, hogy történtek előrelépések az egészségügy területén, de amikor a múlt hét óta nincs fűtés a János Kórházban és csütörtök óta a Budai Irgalmasrendi Kórházban, akkor azt gondolom, hogy itt alapproblémák vannak.

Illetve szintén - csak azért mondom saját ismerősi kört, hogy tudják, nem légből kapott -: saját rokonom veseátültetésre vár, egy harminc év körüli fiatalember hatodik éve. Az átlag várakozási idő négy év. És transzplantálható. Tehát hogy fordulhat elő, hogy gyakorlatilag halálra ítélnék egy harmincnéhány éves embert azért, mert nem jut hozzá... (*Dr. Takács Péter közbeszól.*) Akkor ne mondják azt, hogy itt négy év a várakozási idő, mert nem így van.

Elnézést, ha hosszabbra sikerült. Remélem, hogy fontos területeket érintettem azért. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársak! Mielőtt megadnám a szót a következő jelentkezőnek: én megértem, hogy a képviselőket feszíti a viszontlátás öröme, hiszen majd csak egy éve, hogy Pintér Sándor miniszter úrnak kérdéseket tudtak feltenni, de én azt kérném mindenkitől, méltányolja azt, hogy egy órákor Pintér Sándor fel fog állni és el fog menni, ha befejezik a kérdéseket, ha nem. Tehát én az egymásra való tekintettel és tisztelettel azt kérném mindenkitől, hogy amennyire lehet, próbálja összefoglalni és rövidre fogni a mondandóját, mert tizenötön vagyunk és egyszerűen nem lesz lehetősége a végén egyrészt mindenkinek kérdezni, másrészt pedig a miniszter úrnak érdemben válaszolni, és akkor az egész bizottsági ülés elveszíti azt a jelentőségét, amiért mi itt vagyunk. *(Szabó Timea átadja a szóban forgó iratot dr. Pintér Sándornak.)*

Kérdezem, a kormánypártok részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Pesti Imre alelnök úr. Öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Elsősorban szeretném jelezni, hogy volt korábban egy bizottsági ülés, amelyre elnök úr meghívta Szilágyi Kittyt, a Civil Bázis vezetőjét, akinek a hétköznapi megnyilatkozásait nem lehet idézni, mert olyan méltánytalanok; Horgas Pétert, a Főnix Mozgalom vezetőjét; valamint Kiss Gergőt, az Egységes Diákfront vezetőjét, azzal, hogy az oktatási témához hozzászólnak.

Végül is nem kaptak szót, úgy vonultak ki, hogy életveszélyesen megfenyegették Selmeczi Gabriella képviselőtársunkat és jómagamat is. Mind a mai napig, elnök úr, az ön által meghívott emberek viselkedése miatt nem kért elnézést. Azt gondolom, hogy ilyen körülmények között, ebben biztos vagyok vagy remélem, hogy az itteniek nem ilyenek, de egy ilyenfajta megnyilatkozás után önnek kötelessége elnézést kérni, és ez nem történt meg. Nyilvánvaló, hogy ilyenkor óvatosabbak vagyunk, és mindaddig, amíg ön nem fog elnézést kérni, nem fogjuk támogatni idegen felszólalók megnyilatkozását.

ELNÖK: Alelnök Úr! Elnézést, önök...

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Szeretném folytatni!

ELNÖK: ...Bayer Zsoltért elnézést kértek valaha is? Bayer Zsoltért!

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Szeretném folytatni!

ELNÖK: Értem! De ezt csak azért mondom, hogy szerintem gondolkozzon, mielőtt ilyen vádakat fogalmaz meg velem szemben.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Gondolkodom, de ő nem parlamenti képviselő és nem az egészségügyi bizottság tagja. Mi itt egymás között beszélünk, egymásnak tartozunk mint parlamenti képviselők bizonyos felelősséggel és magatartási formákkal. Jelzem, hogy ő nem parlamenti képviselő, ha még ez nem derült ki önnél. Szeretném tovább folytatni!

A gyermekvédelemmel kapcsolatban: nyilvánvaló, hogy azért háborodtunk föl, mert önök azzal vádoltak meg vezető politikusokat, hogy a Szőlő utcában bizonyos szolgáltatásokat vettek igénybe. *(Szabó Timea: Nem! Azt mondták, nincs kiskorú!)* Még egyszer jelzem, meg is neveztek vagy gyanítottak, sejtettek politikusokat. Mind a mai napig nem tudták ezt bizonyítani. Mint kiderült, akik ezt a vádat megfogalmazták, azok nem vállaltak poligráfós vizsgálatot, hazugságvizsgálatot, sőt, az is tény, hogy

mindenki visszavonult. Önök 5 millió forintot ajánlottak fel, hogy bármelyik politikust bemártsák. Erre sem találtak olyan embert, aki hajlandó lett volna morálisan lesüllyedve 5 millió forintért elárulni ezt az ügyet.

Most fölmerült Semjén Zsolt neve, hogy ő volt az, aki az IVF-programot megakadályozta. Szeretném megkérdezni - és ezt Szabó Tímea állította -, hogy ki volt az a politikus, aki azt állította, hogy Semjén Zsolt akadályozta meg. Nem szeretem, ha mindenféle hazugságokat terjesztünk, mert úgy látom, hogy ez programmá változik. *(Szabó Tímea: Semjén Zsolt maga mondta tegnap az üléssteremben!)* Egyszer és mindenkorra nagyon szeretném, hogyha ez nem így lenne. *(Szabó Tímea: Ott bólogatott! - Derűltég a kormány képviselői körében.)* Ez az egyik dolog.

A másik dolog, hogy nem könnyű nekünk. *(Szabó Tímea: Amikor azt mondtam, hogy ő akadályozta meg, akkor bólogatott!)* Harmadsorban szeretnék...

ELNÖK: Képviselő Asszony! Köszönöm.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Én megértem az ön indulatát és gyűlöletét velünk szemben, nem olyan nagyon meglepő. Azért ön azt írta, képviselő asszony, a Facebookján: „egy nagy baj van, hogy ti fideszes senkiházi gyűlöletkeltők viszont még köztünk vagytok, de szerencsére már nem sokáig. Az ember lassan kifogy a rátok illő, publikusan is használható jelzőkből. Egy biztos: egyre több jóézésű embernek van hányingere tőletek.” *(Szabó Tímea: És ezt mire írtam?)*

Szeretném azt mondani, hogy ilyen körülményekkel én normál... *(Szabó Tímea: Ezt mire írtam? Amikor Semjén Zsolt azt mondta...)* Nem szeretnék egy normál viszonyt olyan emberrel fönntartani *(Szabó Tímea: ...hogy csak őt érte támadás!)*, aki így nyilatkozik rólunk.

ELNÖK: Azt kérem, tisztelt képviselőtársak, hogy mindenki őrizze meg a nyugalmát! *(Szabó Tímea: Ez miniszter úr meghallgatása!)* Ezt a fajta párbeszédet nem fogom engedni az üléssteremben senkinek. Ez az egyik.

A másik meg: arra kérem alelnök urat, hogy ha van kérdése a miniszter úrhoz, tegye fel. De az, hogy amúgy provokálja az ellenzéki képviselőket, és utána széttárja a karját, hogy „hát közbeszól”, ez egy nyilvánvaló következmény. *(Szabó Tímea: Így van!)* Tehát a színjátékot persze végig lehet játszani, csak nincs értelme, mert az időt vesz el.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: ...akkor feltenném a kérdést. *(Szabó Tímea: Miniszteri meghallgatás van!)*

ELNÖK: Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy az ülést én vezessem, jó?

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Akkor feltenném a kérdést a miniszter úrnak. Köztudomású, hogy akkor, amikor az Európai Unióba jöttünk, akkor előtte országjelentéseket készítettek. Ezekben az országjelentésekben jelezték, hogy a csatlakozni kívánó tíz országból 25 ezer orvost várnak - Magyarországról ötezret. Nyilvánvaló, nagyon jelentős bérkülönbség volt akkor a magyarországi jövedelmek, illetve az Európai Unió orvosbérei között. Miközben Magyarország az európai uniós csatlakozáskor az Európai Unió átlagszintjének az 54 százalékán állt, az orvosi és egészségügyi dolgozói bérek 10-15 százalékon álltak; most 78 százalék körül van Magyarország átlagfejlettsége az Európai Unióhoz képest, és az orvosbérek pedig látványosan megnövekedtek, majdhogynem a háromszorosára növekedtek. Közelebb vagyunk Európához. A legutóbbi adatok szerint az elvándorlás mértéke csökkent.

Szeretném megkérdezni miniszter urat: hogyan alakult az elmúlt években az elvándorlás? Milyen mértékben növekedett a visszavándorlás Magyarországra? Köszönöm. Tisztelettel várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszter urat kérdezem, hogy egyben kíván-e válaszolni a végén, vagy... *(Jelzésre:)* Egyben kíván válaszolni. Rendben van. Az ellenzék részéről Varga Ferenc képviselő úré a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Pesti Imrének csak annyit szeretnék válaszolni, hogy azért ne adja elő úgy, képviselő úr *(Rétvári Bence: Elnök Úr! Szóljon rá!)*, mintha önök az igazság és a demokrácia bajnokai lennének. Egyébként olyan civil szervezetek képviselői vannak itt köztünk, akikről még a miniszter úr is beszélt, meg is köszönte nekik. Hát akkor mitől félnek? Már ne haragudjon! Szóval nem teljesen értem az érvelését.

Ami a miniszter úr meghallgatásával kapcsolatos: én azért nem szívesen engedem el a Szőlő utcai ügyet, attól függetlenül, hogy ő azt mondta, hogy itt folyamatban lévő nyomozásról van szó. Ennek nagyon sok részét nem érintettük még, nem hallottuk miniszter úrtól ezekre a kérdésekre a válaszokat.

Tegnap a miniszterelnök úr azt mondta, hogy rendőröket fognak irányítani például a gyermekvédelmi intézményekbe. Ennek a részletei nagyon érdekelnének engem. Mennyire fogja ez befolyásolni a rendőrségnek a működését? Milyen hatáskörrel, milyen jogkörrel lesznek ezek a rendőrök felruházva, akik ott lesznek ezekben a gyermekvédelmi intézményekben? Egyáltalán mi lesz az ő feladatuk? Ebben tegyen rendet, legyen szíves, miniszter úr!

A tegnapi Kálmán Olga-Orbán Viktor szópárbajnak úgymond a többi részletét Szabó Timea képviselőtársam szerintem nagyon jól kifejtette, és feltette a kérdéseket. Viszont az elmúlt időszakban több Szőlő utcai volt nevelő, volt dolgozó is kamera elé állt, ők nagyon durva dolgokat mondtak, miniszter úr. Ezzel kapcsolatban is lennének kérdéseim.

Meg szeretném erősíteni azt a kérdést, amit Szabó Timea már szintén feltett, hogy önök miért hazudták azt, hogy nincsen kiskorú érintettje ennek az ügynek, amikor ön is bevallotta, hogy egyébként van. Szeretném tudni, hogy Juhász Péter Pál vezetése alatt hány jelzés érkezett a javítóintézetből, és ezek közül hány jelzés volt szexuális visszaélés miatt tett bejelentés? Mi történt egyébként ezekkel a bejelentésekkel? Hány jelzés miatt indult bármilyen szintű nyomozás? És ha nem indultak ilyen nyomozások, akkor miért nem? Kikhez kerültek egyébként ezek a panaszok, amikor nyilvánvalóan tudjuk azt, hogy itt már tíz évvel ezelőtt is születtek bejelentések? Konkrétan kik voltak azok, akikhez ezek a panaszok kerültek? Kiknek vagy kinek a hatásköre volt vizsgálni ezeket a panaszokat? És ki döntött úgy egyébként, hogy ha nem vizsgálják, akkor nem vizsgálják ezt az ügyet? Vizsgálják-e azt, hogy itt történt-e bármilyen eltussolás akár a minisztérium, akár a rendőrség részéről? És vizsgálják-e például belüleges dolgozónak az érintettségét az ügyben?

Volt egy olyan nyilatkozó is, aki azt mondta, hogy Juhász Péter Pál gyakorlatilag bárkit bevihetett és bárkit kihozhatott az intézményből. Önök minden egyes nyilatkozatukban azt mondták, hogy ez egy teljesen zárt intézmény, innen nem lehet csak úgy senkit kihozni meg bevinni. Közben pedig, amikor a képviselőtársaim elmentek meglátogatni ezt az intézményt, és megnézték a kamerarendszert, akkor viszonylag rövid időn belül, nem szakavatott szemekkel, de nekik is sikerült rájönni, hogy itt vannak holtterek, itt van egy kamera nélküli hátsó bejárat, ráadásul Juhász Péter Pál lesötétített üvegű autóval járt, amit szintén nem vizsgálták át. Így hát

viszonylag könnyen megoldható volt az, hogy bárkit bevigyen ebbe az intézménybe vagy bárkit kihozzon ebből az intézményből.

A másik: egy harmadik nyilatkozó is volt, miniszter úr, aki arról beszélt, hogy szakképesítés nélküli fiatal lányokat alkalmazott Juhász Péter Pál, és volt köztük egyébként büntetett előéletű őr is. Ez hogyan lehetséges? Miért nem tudott erről a minisztérium? Miért nem indítottak nyomozást ezekről a dolgokról? Hogyan fordulhatott elő, hogy például képesítés nélküli felügyelők dolgoztak ebben az intézményben?

Azt is szeretném tudni, hogy az elmúlt tíz évben a Belügyminisztérium hány vizsgálatot végzett a gyermekvédelmi intézményekben. Nem várom el a miniszter úrtól, hogy ezt fejből tudja, írásban is tökéletes nekem ez a válasz.

Hogyan lehet az, hogy egy 21 éves lány képesítés nélkül rendészeti igazgatóhelyettes volt? Hogy lehet az, hogy a Belügyminisztériumban senkinek nem tűnt fel?

Átvilágították-e a javítóintézet többi vezetőjét?

Történt-e bármilyen átszervezés a Szőlő utcai javítóintézetben, amióta Juhász Péter Pált letartóztatták? Van olyan nyilatkozó, aki azt mondta, hogy Juhász Péter Pállal szoros kapcsolatot ápoló ott dolgozók még a mai napig is ugyanabban a pozícióban vannak, és nagy valószínűséggel ezek a szoros kapcsolatot ápoló ottani munkások tudtak azokról a folyamatokról, amelyek Juhász Péter Pálhoz kötődtek. Tehát hogy történt-e átszervezés a Szőlő utcai javítóintézetben?

És megkérdem ezt is, bár nem hiszem, hogy erre választ kapok, hogy milyen magas rangú kapcsolatai voltak ön szerint Juhász Péter Pálnak, hogy ezt a tevékenységet, amit ő folytatott, hosszú-hosszú éveken keresztül fenn tudta tartani úgy, hogy gyakorlatilag senki nem vette észre. Ennyit a Szőlő utcai javítóintézetről.

És van nekem egy vesszőparipám, amit, amikor találkozunk, mindig megkérdem öntől. A tavalyi évben rendkívül emlékezetesre sikerült, mert közölte a miniszter úr, hogy a szentesi kórházat a Pécsi Tudományegyetemhez csatolták. Aztán rájöttünk, hogy nem, hanem a szegedihez. De a szentesi kórház kapcsán kell hogy kérdezzem önt. Több éve bezártak itt egy szülészeti, amire nagyon-nagyon várnak a Szentes és környékiek; nagyon sok tragédia volt már ezzel kapcsolatban, miniszter úr, hogy 100-120 ezer ember ellátásáért felelős körzetben nincsen szülészeti osztály. Most bejelentettek egy egymilliárd forintos fejlesztést erre a kórházra. Ez, ha jól tudom, akkor infrastrukturális fejlesztés lesz a kórházon belül. Én szeretném tudni, ha van erre információja, hogy pontosan mire vonatkozik ez az egymilliárd forintos fejlesztés.

Illetve van itt Szentes környékén egy polgármester úr, aki azzal dicsekszik, hogy ő intézte ezt az egymilliárd forintot. Mikor derült ki, hogy önök egymilliárd forintot fognak erre költeni? Mióta dolgoznak ezen, azt szeretném tudni.

Illetve egy mostani ügy. Folyamatban van egy írásbeli kérdésem, de nem várnám meg Rétvári Bence válaszát, mert tudom, hogy az milyen lesz, így hátha miniszter úrtól kapok rá választ. A szentesi bőrgyógyászat elromlott, február óta rossz az az eszköz, amivel a nagyobb méretű szemölcsöket tudnák eltávolítani. Ezt jelezték a fenntartó Szegedi Tudományegyetem felé már februárban, de azóta sem történt meg ennek a gépnek a javítása, cseréje, így ezért most a szentesi körzethez tartozó betegeket elküldik a legközelebbi ellátóegységbe. Több beteg is megkeresett, akiket a hódmezővásárhelyi bőrgyógyászati osztályon fogadtak, hogy az ott dolgozó doktor úr iszonyatosan alpári módon beszél a betegekkel, megalázza őket. Olyan szintű... - nem is tudom, hogy fogalmazzak, mert egyszerűen... *(Dr. Selmeczi Gabriella: Van ilyen.)* Tehát konkrét történeteket hallottam, amikor egy hölgy elmesélte, hogy milyen fertőzése volt és hol voltak szemölcsői, és a doktor úr kiment a folyosóra és kiabált neki, hogy a HPV-fertőzött hölgy jöjjön be. Tehát szó szerint megalázza a betegeket. És ami talán ennél is

durvább, hogy azt mondja, ő nem köteles ellátni a Szentés és környéki betegeket, úgyhogy vetkőzzön le a hölgy, aki ott van, de hiába vetkőzik le, mert nem fogja őt megvizsgálni és nem fogja ellátni, mert nem az ő feladata.

Én azt szeretném kérdezni, miniszter úr, hogy mit lépnek ebben az ügyben. Azt szeretném mondani, hogy nem fogok megelégedni Rétvári Bence semmitmondó írásbeli válaszával. A jövő hétre már több olyan beteg is jelentkezett nálam, akiket konkrét, nagyon durva sérelmek értek ebben az ügyben. Én egyesével fogom kirakni a Facebook-oldalamra minden egyes beteg történetét, és követelem önöktől, hogy lépjenek az ügyben. Egyetlenegy orvos sem teheti meg azt, hogy a Szentés és környékiek egészségügyi ellátását megtagadja, és egyetlen orvos sem teheti meg azt, hogy a Szentés és környéki betegeket így megalázza, ahogyan ez a hódmezővásárhelyi esetben is történt. És távol álljon tőlem, hogy én bármennyire is bántsam, piszkáljam az orvosokat, szerintem a mai Magyarországon minden egyes orvos hatalmas nagy kincs, de azt gondolom, az túrhetetlen, ha egy felesküdt orvos így bánik a betegeivel. Köszönöm szépen, ennyi kérdésem van.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni kormánypárti oldalról. *(Jelzésre:)* Hollik István képviselő úr. Öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Egyrészt köszönjük, miniszter úr, a részletes beszámolót és a minisztérium munkáját is egyaránt. Sokat beszélt az egészségügyben lezajlott digitális fejlesztésekről, sőt a mesterséges intelligencia alkalmazásáról is. Ugye, ezeknek a fejlesztéseknek egy jó része olyan, amit az egészségügyi dolgozók használnak, orvosok, szakápolók, és az ő munkájukat teszi könnyebbé. Többek között ilyen az a fejlesztés, mesterségesintelligencia-használat is, amiről beszélt. Vannak viszont olyan digitális fejlesztések, amelyeket a betegek is használnak. Az a kérdésem, hogy mérik-e az egészségügyi hozzáférhetőség javulását, ami ezeknek a digitális szolgáltatásoknak köszönhető. Ehhez engedjen meg egy, itt a bizottságban lezajlott történetet, ön nem volt itt, ezért is mondom el önnek. Takács Péter államtitkár úr a háziorvosi ellátással kapcsolatban jött el, és válaszolt minden kérdésre, ennek ellenére más típusú kérdések is felmerültek. Elnök úr föltett neki egy kérdést, hogy hogyan lehetséges az, hogy az egyik rokona fél éve nem kap szemészeti szakrendelésre időpontot. Erre Takács Péter államtitkár úr elővette a telefonját, és azt mondta, hogy itt van az EgészségAblak, pontosan hol lakik. Debrecen. És kiderült, hogy Debrecenben két héten belül legalább öt szabad időpont volt. Tehát az a helyzet, hogy úgy látszik, még egy bizottsági elnök sem tudja, hogy van EgészségAblak, ami hihetetlen jó szolgáltatás, megkönnyíti a betegek életét, az egészségügyi szolgáltatásokhoz a hozzáférhetőséget segíti, biztosítja. Ezt mérik-e, illetve látnak-e még teendőt abban, hogy az EgészségAblak irányába tereljék a betegeket, hiszen ez az ő érdekük is.

Illetve ezzel kapcsolatban a másik kérdésem, hogy ugye, fontos az, hogy ha az állam egy szolgáltatói attitűdöt szeretne fölvenni, és szerintem helyes, ha ez így van, ezzel kapcsolatban betegelégedettség-mérés van-e az egészségügyben, és ebben történt-e javulás, változás az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr. Csak jelzem, hogy rendszeresen használom az EgészségAblakot, édesanyám viszont nem. Továbbra sem kapott amúgy nemhogy két héten belül, hanem másfél hónapon belül sem személyes megkeresésre időpontot. De ez nem a mostani beszélgetésnek a témája, szerintem ennél sokkal fontosabb dolgokról kell hogy beszéljünk. Édesanyám el van a rossz szemével, tehát köszöni szépen, 86 évesen is. És én is köszönöm, hogy gondolt rám, képviselő úr.

Az ellenzéki képviselők közül Sebők Éva volt, aki először jelentkezett; és utána majd Komjáthi Imre képviselő úr is.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit, aki a mai bizottsági meghallgatáson megjelent. Külön szeretettel köszöntöm miniszter urat a nők elleni erőszak megszüntetésének világnapja alkalmából, és ebben a témában is lenne a kérdésem.

Szerintem a sajtóból jól látható, hogy a rendőrség, az igazságszolgáltatás, az oktatási rendszer, bizonyos szempontból még a szociális szféra is elbukott, ami a nők elleni erőszakot érinti. Viszont van még egy terület, amiről kevesebbet beszélünk a nők elleni erőszak megszüntetésének témájában, amely szintén rettentően rosszul áll, ez pedig az egészségügy. Egész konkrétan a kérdésem a szülészeti erőszak visszaszorítására vonatkozik, amely jelen pillanatban is tombol az országban, és nagyon-nagyon úgy tűnik, hogy mintha nem lenne ennek a megváltoztatására kormányzati szándék.

Éppen ezért azt szeretném kérdezni, hogy van-e terv arra vonatkozóan, hogy a szülészeti erőszak visszaszoruljon, és olyan módszerek legyenek kidolgozva, amelyek ezt célozzák. Így kifejezetten szeretném kérdezni sokadjára is - ha Hollik Istvánt nem zavarom közben (*Hollik István: Segítek értelmezni a kérdést!*) -: kifejezetten tervezik-e bűncselekménnyé nyilvánítani a kérés és tájékoztatás nélkül elkövetett férjöltést mint nemiszervcsonkítást? Tervezik-e Nyugat-Európához hasonlóan Magyarországon is betiltatni és folyamatosan utánkövetni az anyuka és a baba életére is veszélyes és az idő által már meghaladott hasba könyöklést? Terveznek-e tenni annak érdekében, hogy szükségtelen oxi, szükségtelen burokrepszés, szükségtelen kézzel tágitás ne történjen többet magyar szülőszobán? Tervezik-e garantálni azt, hogy minden szülő nőt két kísérő tudjon bekísérni? Terveznek-e fellépni a szülőanyákat érintő verbális bántalmazás ellen? És milyen lépéseket terveznek tenni annak érdekében, hogy a szülőanyák méltósága mindenképpen garantált legyen a vajúdas idején, az aktív szülés idején és a szülést követő időszakban is? Milyen határidőkkel tervezik ezeket megtenni?

Emellett pedig három évvel ezelőtt a parlamentben, egy parlamenti vitán én felvettem, hogy legyen egy ilyen pártokon átívelő megállapodás azzal kapcsolatban, hogy minden magyarországi szülészeten és újszülöttosztályon legyen elérhető szűnyogháló és sötétítőfüggöny, ami azért, lássuk be, ha a miniszter úr lemorzsálja a Belügyminisztérium költségvetését reggelizés közben, akkor a százszorosát takarja ki ennek a költségigénynek. Elméletileg akkor ott a parlamentben mindenki egyetértett abban, hogy azért ez egy olyan dolog, amit biztosítani kell tudni a magyar anyáknak. Aztán később Rétvári Bence hevesen tiltakozott az ellen, hogy mi ilyen dolgokban csak úgy egyetértsünk a parlamentben. Ez azóta sem történt meg, azóta sem garantált minden szülészeten a szűnyogháló és a sötétítőfüggöny. Esetleg ezúttal megtenné-e, hogy Rétvári Bencét a sarokba állítja (*Derűlség a meghívottak körében.*), és gondoskodunk arról, hogy ezt biztosítsuk a magyar anyáknak? (*Szabó Timea: Támogatom! - Rétvári Bence: Csak az egyetértés jegyében. Milyen kedves!*) Köszönöm szépen. (*Szabó Timea: A sarokba állítást támogatom!*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A párbeszédet örömmel veszem, különösen, ha ez nem a bizottsági teremben történik és nem ilyen formában. De mindenkinek meg fogom adni a szót, mint ahogy Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak is. Öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én itt, a magyar Országgyűlés Népjóléti Bizottságának ülésén szeretném megköszönni az összes szülész-nőgyógyász orvos tevékenységét. Szeretném elmondani, hogy hiszünk abban, hogy komolyan veszik az esküjüket, és hiszünk abban, hogy a fő céljuk az, hogy mind a szülő nők, mind pedig a gyermekek egészségesek legyenek, tehát, hogy a szülő nők is egészségesen tudjanak szülni, és a kisgyermek, a kisbabák is egészségesen jöjjenek a világra. Amennyiben vannak kivételek, amelyekről szerintem Varga Ferenc korrektil beszélt, bár nem hiszem, hogy ez a Népjóléti Bizottság mai ülésének témája, természetesen mi is támogatjuk, hogy azok az esetek legyenek kivizsgálva.

De még egyszer mondom, hogy mind az orvosoknak, mind pedig az egészségügyi szakszemélyzetnek köszönettel tartozunk azért, mert hivatásuknak tekintik az egészségügyet, és azért dolgoznak, hogy a páciensek vagy a betegek gyógyuljanak, és minél hosszabban, egészségben tudják eltölteni az életüket. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Ritkán szoktunk egyetérteni valamiben - ebben bizony egyet kell, hogy értsünk. Én is azt mondom, hogy nagy respekt és köszönet nemcsak az egészségügyben, hanem a szociális területen dolgozóknak is. Nyilvánvaló módon, ha ők nem lennének, akkor ezek az ágazatok valószínűleg már összeomlottak volna. A következő ellenzéki jelentkező dr. Komáromi Zoltán alelnök úr. Öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Először elővinném a tavalyi kérdéseimet. Azokra tulajdonképpen olyan válaszokat kaptam, hogy majd később meglátjuk, de nem találkoztam velük.

Az első: a Kórházszövetség tavalyi kongresszusán vagy konferenciáján elhangzott, hogy 300 új ellenőr lép be a rendszerbe. Azóta se nagyon hallottam, hogy milyen végzettségűek, milyen beosztásúak és milyen eredményeket értek el. Én orvosként hozzászóltam ahhoz, hogy mindig a hatékonyságot és az eredményességet nézzem egy-egy intézkedésnél, úgyhogy elnézést, de itt is ezeket a dolgokat kérem számon.

A második dolog, amiről tavaly is szó esett, a védőnői rendszernek a megyei kórházakhoz való csatlósáról szól. Ez miben jelentett megújulást, illetve javulást a védőnői rendszernek, különösen a családtámogatói, illetőleg a monitoringrendszerben végzett munkájuk kapcsán? Ugyanis a jelzőrendszernek ők nagyon fontos szereplői egyébként.

A harmadik kérdés, ami szintén tavaly merült fel, hogy a járóbeteg-ellátásban egy eléggé - hogy mondjam - kemény intézkedés volt, hogy a megszokott napi hat óras rendelési időt gyakorlatilag nyolc órára növelték. Én nem láttam annak a nyomát, hogy ezzel az egyes intézményeknek a betegellátásra fordított finanszírozása is nőtt volna, illetőleg nem láttam olyan forgalmi adatokat, amelyek egyrészt azt mutatták, hogy ezek az intézmények ezzel az intézkedéssel több beteget tudtak ellátni, illetőleg az előjegyzési idők ezzel az intézkedéssel rövidültek. Ha igen, akkor pedig én kíváncsi lennék, hogy melyik szakmákban jelentett ez az intézkedés előrehaladást.

És akkor jönnének a friss dolgok. Egyrészt, ami most is szóba került, hogy tulajdonképpen elindultak ezek a teljesítményfelmérések. Nekem az lenne a kérdésem, hogy ennek milyen következményei lesznek akár pozitív, akár negatív értelemben mind az intézményekre, mind az intézményi dolgozókra vonatkozóan - mert, gondolom, azért vannak ezek a teljesítményfelmérések, hogy a konzekvenciákkal javuljon az egészségügyi ellátás.

A kirendelések száma nem nagyon csökken, és az a baj, hogy nagyon sok helyen a megyei kórházak egyes részlegei, ambulanciái, illetőleg fekvőbeteg-részlegei kerülnek ideiglenesen bezárásra. Viszont egyetlenegyszer nem láttam egy-egy ilyen vidéki kórháznál a szolgáltatás megszűnésével egyidejűleg - de volt egyébként rá példa, hogy Nyíregyháza vonatkozásában például a gyereksebészeti betegeket Debrecenbe kellett vinni - az Országos Mentőszolgálat szállítóképességének növelésére vonatkozó intézkedést. Holott, ha egy vidéki városban nem tudják ellátni az adott szakmai beteget, és át kell vinni a megyei kórházba - az esti órákban különösen -, az azt jelenti, hogy egy mentőautó akár két-két és fél órára is eltűnik a településről, és ez azért a település biztonságát szerintem jelentősen befolyásolja. Tehát én várnék valamiféle irányelvet arra, hogy az ilyen intézkedéseket kövesse a betegszállítás kapacitásának akár ideiglenes, akár végleges növelése.

Én elszörnyedve figyelem a minisztériumnak a kommunikációját a Magyar Orvosi Kamarával kapcsolatban. Igazából én úgy gondolom, hogy az Orvosi Kamaráról azt mondani globálisan, hogy politikai befolyás alatt állnak... - én nagyon rosszul éltem meg, amikor azt mondták, hogy DK-s a kamara vezetése; nem volt DK-s egyébként, most TISZA-sok éppen. De miért kell címkézni? Mindenhol a világon, ahol van orvosszövetség vagy orvoskamara, az adott szakmai minisztériumnak az egyik legkeményebb szakmai partnere. És én úgy látom, hogy a Gyógyszerész Kamara is meg a Szakdolgozói Kamara is próbál ezekben a szakmapolitikai dolgokban egyeztetni, de igazából nem látni azt, hogy ezek az egyeztetések flottul mennének, illetve ezeknek az eredményeit a minisztérium nem nagyon szokta kommunikálni.

Én most itt egy dolgot emelnék csak ki, hogy az orvosi átlagbérekről nagyon sok kormányzati kommunikáció van, de ez szerintem már túlzás, hogy 2-2,5 millió forint közötti átlagbérekről szólnak a plakátok, hirdetések. Ezt tulajdonképpen egy 35-40 éves gyakorlattal rendelkező szakorvos tudja elérni, ha még ügyel is mellé, vagy túltúlmunkát vállal. A fiatalok viszont, akik belépnek a rendszerbe, gyakorlatilag 450 ezer forint nettó fizetéssel kezdenek. És ha a fiatalok sokat ügyelnek, tehát nyolcat, kilencet ügyelnek, ami azért már egy nagyon megterhelő dolog, akkor sem tudják feltornászni a bérüket olyan mértékben, és másnap vagy harmadnap vagy abban az időszakban fáradtan mennek vissza dolgozni. Tehát ez nem lehet cél, hogy a fiatalokat így terheljük.

Ez különösen vonatkozik egyébként a háziiorvosi rendszerre, ahol azért nagyon-nagyon riasztó számok vannak. Most már majdnem minden hónapban meghaladja az ezret a betöltetlen háziiorvosi praxisok száma, és nem csak az alacsony létszámú praxisoké, hanem gigapraxisok, tehát háromezer feletti praxisok is üresek. És egyszerűen nem látom mögötte az OKFŐ-nek azt a fajta intervencióját, hogy észszerű praxisnagyságokra próbálna - mert ez is egy ígéret volt, hogy hogy észszerű, tehát se túl kicsi, se túl nagy praxisok ne legyenek, mert, ugye, nem mindegy, hogy az ott lakó betegek ellátása hogyan folyik.

És egy háziiorvosi bértámogatás nettó 265 ezer forint egy fiatal háziiorvos esetében. Ha kis praxisa van, nem is tud többet kigazdálkodni. Ez alacsonyabb, mint a garantált bérminimum. Talán ezt kellene megnézni és megvizsgálni.

És kíváncsi lennék a minisztérium intézkedési terveire azzal kapcsolatban, hogy a fiatal háziiorvosokat milyen módon próbálja meg motiválni. 1992-ben, amikor elindult a háziiorvosi rezidensi rendszer, a 80 képzési helyre 250 frissen végzett orvos jelentkezett. Még a következő évben is 200 fölött volt a jelentkezők száma. Most már majdnem 140 képzési helyre lenne lehetőség, és az a tapasztalat, hogy 50-60 új orvos áll be a rendszerbe. És általában nem praxist vállalnak, hanem helyettesítenek, kihasználják annak a lehetőségét, hogy piaci alapon szerződve a helyettesített kollégával nagyobb bért tudnak kialkudni maguknak, mint amit akkor kapnának, ha

ők valóban, mondjuk, egy 1200 fős praxist elvállalnának. Márpedig annak az 1200 embernek az lenne az érdeke, hogy legyen egy állandó orvosa, akihez tartozik, és aki egész évben figyel rájuk. Én ezt várnám el.

Megyei kórházak. Nem nagyon látom azt, hogy a megyei kórházaknak ez a fajta felügyelő és támogató szerepe, amivel gyakorlatilag az egész megye egészségügyi ellátásának a gazdái lettek, ezek a városi kórházakban megmutatkozó krízisek esetén megfelelő intézkedéseket hoznának. Tehát ha valamiért egy vidéki kórházban vagy városi kórházban, akkor inkább így mondom, megakad valahol a betegellátás, és tőle 50, 60, 70 kilométerre a megyei kórházban viszont működik az ellátás, nem biztos, hogy mindig a beteget kell ezen a 60 kilométeren oda-vissza hurcolni, hanem adott esetben egy-egy szakorvosi team kihelyezésével - lehet, hogy nem minden nap, de még ha néhány napot is -, ha segítenek, akkor helyben az ellátást biztosítani szerintem sokkal európaibb dolog. De erre nem látok igazán példákat.

Nem szeretem az egyedi dolgokat, de ez a két héttel ezelőtti hír teljesen felborította az én elképzelésemet a kórházvezetői alkalmasságról és kinevezésről. Kiskunhalasról van szó, ahol a hírek szerint három jelentkező közül a közeli község vagy kisváros háziorvosát nevezték ki a kórház főigazgatójává, egy olyan háziorvos-kollégát, aki egyébként a saját körzete mellett két körzetet helyettesít. Sőt, tudom azt, hogy egy másik, beteg és 75 év körüli kolléga ügyeleteit ő látja el, mert az illető kolléga azt mondta, hogy infarktus és mindenféle szívproblémák miatt, ha ügyelnie kell, akkor ő otthagyja a praxisát, és ez volt az ára, hogy ő maradjon még és ellássa a betegeit. Na most, ha ezt a fiatal háziorvost bevitték most kórházigazgatónak - tudomásom szerint sem menedzseri, sem egészségügyi közigazgatási végzettsége nincsen -, akkor ez mennyivel lesz jobb a keceli alapellátás, illetve a kiskunhalasi kórház tekintetében?

Ápolói életpályáról és a béremelésekről szeretnék hallani, ugyanis minden esetben, ha ez szóba kerül, akkor elmondják, hogy tizenegy béremelés volt, hogy kétszeresére növekedtek a bérek, de azt látom, és ezt országos trendnek tapasztalom, hogy a fiatalok nem mennek szívesen ápolói pályára, mert nem látnak benne egzisztenciális és szakmai perspektívát. Na most, akiből nem lesz fiatalon ápolónő, az idősebb ápolónő sem lesz. Tehát ha ennek a pályának a presztízsét nem növeli meg a kormányzat, akkor nagyon nagy bajban vagyunk. És lehet vitatkozni azon, hogy most 14 ezer, 54 ezer vagy 104 ezer ápoló hiányzik a rendszerből, mert ahogy forgatom a statisztikát, úgy tudok számot kicsavarni belőle, de ápolóhiány miatt tényleg osztályok működése billeg, hogy ha egy-egy ember elmegy nyugdíjba vagy egy-egy ember elmegy szabadságra, akkor már probléma van.

És nem látom azt sem, hogy az egészségügyiadminisztrátor-képzést tolná meg a kormány, ami viszont egy óriási dolog lenne, mert egy, maximum két év alatt olyan felkészültségű szakembereket lehetne adni az ágazatnak, akik az informatikát és az adminisztrációt, a dokumentációt megcsinálnák, és gyakorlatilag az ápolószemélyzet, a szakszemélyzet a saját dolgával tudna foglalkozni. Ez az egy körzet egyenlő egy orvos, egy nővér, fél takarítónő idejétnúlt dolog, de ha egy-egy 1500-2000 fős praxisban a finanszírozásba beépítve látnánk azt, hogy egy adminisztrátor bérköltségét ki tudják akkor gazdálkodni, és ezt segítené az állam, szerintem nagyon sokat segítené azon, hogy hány beteget tudnának ellátni. Mert attól, hogy növekedett a kompetencia, hogy a háziorvosok több mindent csinálhatnak, több mindenhova utalhatnak be beteget, illetve több tevékenységet végezhetnek, amiért finanszírozást kapnak, ez egy dolog, de ezeket le is kell adminisztrálni, és ezeket segíteni kell. Tehát nem a háziorvosok hátára kell ezt a púpot tenni.

És innen jutott eszembe, mert említette miniszter úr, hogy az ultrahangvizsgálatoknál szervezeti változás lesz, hogy a háziorvosi rendszerbe is kerülnek telepítésre ultrahangkészülékek, és bizonyos vizsgálatokat a háziorvosok is

jogosultak lesznek végezni. Itt egy kérdésem van, hogy ők leletet adhatnak-e erről, vagy csak a saját betegeiket a saját diagnosztikai protokolljuk alapján vizsgálhatnak meg és használhatják fel az így keletkezett adatokat. Itt, ha licencvizsgálóról van szó vagy pedig készségtanúsítvány-vizsgálóról, akkor esetleg ennek a megfontolását javasolnám.

Az OECD-jelentésről is beszélt miniszter úr, de én úgy gondolom, hogy azért ebben a jelentésben csúnya dolgok is vannak. Tehát annak, hogy mennyivel nőtt öt év alatt, tíz év alatt a várható élettartam, azért az az oka, hogy nagyon letről indult a magyar adat, és az, hogy most nagyobbakat ugrunk, az esetleg szép dolog, de az európai átlaghoz képest azért annyira nem vagyunk az élvonalban, pedig jó lenne.

Viszont az elkerülhető halálokoknak a statisztikáját én még mindig nagyon szörnyűnek látom, és ennek azért nagy része a hozzáférhetőséghez köthető. Bizony nap mint nap jönnek olyan típusú betegpanaszok, hogy az adott diagnosztikai eljárások, amelyekre vonatkozóan egyébként jogszabály leírja, hogy daganat vagy daganat gyanúja esetén két héten belül meg kéne csinálni, ezek bizony 3-4-5 hetet is késnek, vagy pedig az onkoteamnek az összehívására, amikor már létezik szövettan, létezik képalkotó, akkor is heteket, hónapokat kell várni. Pedig az onkoteam döntése nélkül nem lehet továbblépni egy onkológiai kezelésben, és ezért is ilyenek az onkológiai számaink sajnos.

ELNÖK: Sok van még?

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Még négy van összesen.

ELNÖK: Gyorsítsál!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Gyorsítok. Ne haragudj, de az egészségügyben azért elég rendesen van...

Én azt kérdezném, hogy mi a minisztérium és az ágazatvezetés véleménye és a hozzáállása az európai egészségügyi unióval kapcsolatban? - mert ezzel kapcsolatban is nagyon kevés kommunikációt láttam.

Illetőleg a képalkotó rendszerek államosítása kapcsán, amiről beszélt a miniszter úr, mikor várhatók az első eredmények mind az ellátott betegek létszámában, mind pedig a várólistákon keresztül?

És akkor az utolsó előtti kérdésem, hogy a sztrókellátásban milyen képalkotó berendezés kerül a mentőautóba, ami a közvetlen konzultációt teszi lehetővé a sztrókcentrumokkal? - mert én ezt nem tudom elképzelni; az EKG-val rendben van, az egy nagyon jó dolog.

A szűrőbuszok által ellátott betegek szűrési adatai bekerülnek-e automatikusan az EESZT-be? - ez még az utolsó kérdésem. Illetőleg van-e itt valamiféle utánkövetése ezeknek az adatoknak? Mert az, hogy kiszűrnek egy beteget, és utána a betegre van rábízva, hogy ő ezt mennyire veszi komolyan és mennyire menedzseli a saját dolgát, főleg, ha riasztó számok vannak egy-egy szűrésnél, hipertónia vagy akár onkológiai gyanú esetén, itt nagyon nagy százalékban szűrnek ki ezek a kollégák ilyen betegeket, elhanyagolt betegeket mondjuk ki. De ha ezt nem menedzseljük tovább, akkor gyakorlatilag, hiába szűrtük ki, ennek a betegnek nem lesz jobb ettől, és ennek az utánkövetését valahol a rendszernek kellene megkövetelnie. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna kérdezni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Az a helyzet, hogy ellenzéki képviselőtársaim joggal fogalmaztak meg felém kritikát, egyszerűen nem tudtam

alelnök úr szavába vágni - valószínűleg nem vett levegőt közben. De nyilván ő is egy kicsit túlbeszélte az idejét.

Én arra kérek mindenkit, hogy az egymásra való tekintettel és tisztelettel, amennyire lehet, fogjuk rövidre. Tudom, hogy mindenkiben rengeteg kérdés feszül, nagyon sokat szeretne a miniszter úrtól kérdezni - hát ez annak az átka, ha a miniszter úr csak évente egyszer tiszteli meg a bizottságunkat a jelenlétével. Úgy látszik, az államtitkárok jelenléte a bizottságnak már kevés ebben a műfajban. Kérdezem... *(Jelzésre:)* Első körös kormánypárti hozzászóló dr. Mészáros Lajos alelnök úr *(Dr. Selmeczi Gabriella jelentkezik.)* - elnézést kérek Selmeczi Gabriellától.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! El kell, hogy mondjam, hogy két dolog van, amit soha nem gondoltam volna, hogy az én életemben valaha megvalósul - én még a Kádár-rendszerben nőttem fel, és orvosként is ott kezdtem praktizálni -: az egyik dolog a rendszerváltás, a '89-es rendszerváltás, majd a szovjet csapatok ezt követő kivonulása; a másik - véleményem szerint hasonló nagyságrendű - a '21-es hálapénzbetiltás és büntetőjogi kategóriává minősítés, és a jelentős orvosi fizetésemelés. Különösen fontosnak tartom, hogy ehhez a jelentős orvosi fizetésemeléshez, ami több lépcsőben már előtte is megkezdődött, a szakdolgozói béreket is százalékos arányban hozzákötötték. Ezt nagyon jó dolognak tartom, és itt a nyugat európai arányokat vették figyelembe.

Az egyik kérdésem: a pályaelhagyás vagy az országelhagyás helyzetét ez mennyire javította? A másik pedig az, hogy hogyan tovább. Tehát tervezik-e a folytatását ennek a jó gyakorlatnak? Itt a további emelésekre gondolok, tekintettel az elmúlt években tapasztalt inflációra is, illetve hogy az átlagbér is, úgy tudom, hogy közel 10 százalékkal nőtt az országban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm alelnök úr. Komjáthi Imre jelentkezett szólásra. Öné a szó.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkárok! Képviselőtársaim! Én magam is arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy ha kellőképpen komolyan akarjuk venni magunkat, ha érdemi kérdésekre érdemi választ szeretnénk hallani, akkor legyen bennünk önkorlátozás, adjunk időt a válaszadónak. Éppen ezért én nagyon gyors leszek.

Azt megszokhatták már tőlem a parlamenti vitákban, hogy a politika emberi hangját képviselem. Éppen ezért szeretném felhívni a jelenlévők figyelmét arra, hogy a Szőlő utcai botrány egy tünet, de nekünk rendszerszintű megoldásokkal kell foglalkozni. Ha tudjuk a tünetet, akkor megtudjuk a kórismét, és akkor legyen arra gyógymód.

Arra kérek mindenkit, hogy a megszólalásainál ne arra koncentráljon, hogy a politika világa átment egy lájkbajnokságba, hanem valóban a munkavállalókra, a gyerekekre, a rendszerre fókuszáljunk. Éppen ezért fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy az itt jelen lévő szakszervezet, illetve civil szervezet olyan, mint egy szervezet immunrendszere: ők akkor szólnak, amikor baj van, ezért nem elhallgattatni kell őket, hanem meghallgatni. Ők olyanok, mint egy lázmérő: jeleznek, ha baj van, és most jelezni szerettek volna.

Éppen ezért én nagyon megköszönöm a miniszter úrnak azt a nyitottságát, hogy be lehet hozzá menni. Én ugyanezt a nyitottságot szeretném kérni az érdekegyeztetési fórumokon is, mert a gyakorlatban most az érdekegyeztető fórumok - akár az ipari szférát, akár a szociális szférát, a közszférát nézzük - inkább hasonlítanak egy

ítéletkihirdetésre: bemegy az illetékes államtitkár, és elmondja, hogy mi lesz. Szerintem ezen változtatni kellene.

És akkor a kérdésem - most huszonegyedszer fogom feltenni azt a kérdést, amit Rétvári Bence már nagyon sokszor hallott a legkülönbözőbb parlamenti műfajokban - : 2023 nyarán kirúgták az Integrált Jogvédelmi Szolgálattól a gyermekjogi képviselők egyharmadát, addig 23 fő volt, jelen pillanatban 16 fő. Tehát nincs országos lefedettsége, megyénként nincs egy gyermekjogi képviselő, akiknek rendkívül fontos a munkája, pontosan azért, hogy rendszerszinten tudjuk kezelni a problémákat.

Azt megtudtam Rétvári Bence válaszaiból, hogy amikor mi voltunk kormányon, milyen bűnököt követtünk el. Igaz, hogy én akkor még egy gyárban dolgoztam, és éppen tüntettem a megszorítások ellen mint szakszervezeti vezető, de azt nem tudtam meg, hogy mi volt ennek az oka. Az én információim szerint az, hogy úgy hajtottak végre egy 10 százalékos béremelést, hogy az elküldöttek béréből fedezték az ottmaradók béremelését. Az a kérdésem, hogy ez valóban így van-e, és ha így van, akkor a jelenlegi béremelésnél fennáll-e annak veszélye, hogy a béremelést követni fogja, vagy éppen egyidőben azzal végre fognak hajtani egy létszámleépítést is.

És még egy kérdésem van: ez a 15 százalékos béremelés, ahogyan a szakszervezeti kollégák pólóján is látszik, nem elég, ez nagyon kevés. Önök is tudják azt, hogy mínuszról indulnak. Ha figyelembe vesszük azt, hogy egyébként a férfi és női munkavállalók között országos szinten átlagosan 18 százalékos különbség van, de a közsférában 20 százalékos különbség van, akkor látható módon a női munkavállalók itt jelentős hátrányban vannak.

Ezért az a kérdésem, hogy ezt első lépésnek tekintik-e. Tudják-e azt támogatni, amit most egy törvényjavaslatban is be fogok nyújtani, hogy záros határidőn belül 50 százalékos béremelésre van szükség, öt nap pótszabadságra, ágazati pótszabadságra, és a teljes bértáblát át kell dolgozni a szakszervezetekkel és a civil szervezetekkel együtt? Köszönöm majd a miniszter úr megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Első körben még nem szólt dr. Kovács József alelnök úr. Öné a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is szeretném megköszönni miniszter úrnak és államtitkár uraknak a tevékenységét és a beszámolóját. Egy-két olyan kérdést szeretnék feltenni, amelyekről eddig nem esett szó, semmit nem megismételve.

Az első kérdésem az lenne, hogy hamarosan itt van a hét vége... - az év vége, a hét vége is, de az év vége is, és az év vége miatt szeretném megkérdezni, hogy a NEAK-nál történt átszervezések és sok minden egyéb után pillanatnyilag hogyan áll a magyar kórházak adósságállománya, likviditása, finanszírozási kérdése, ebben a pillanatnyi helyzetben várható-e konszolidáció és mikor.

A második kérdésem az lenne, hogy az egyedi és külföldi nagy értékű gyógyszerek biztosításának ügyében a NEAK-tól a Batthyány-Strattmann Alapítványhoz átkerülése e gyógyszerek biztosításának beváltotta-e a hozzá fűzött reményeket, és ez hogy áll ebben a pillanatban.

A harmadik kérdésem az lenne, hogy az infrastrukturális és eszközfejlesztések kérdése, amely elég nagy léptekben halad, és az anyagból olvastam, hogy a kisebb kórházak irányában próbálnak mind infrastrukturális, mind eszközfejlesztéseket eszközölni - ami nagyon helyes - az esélyegyenlőség miatt, ebben milyen tervek vannak a jövőre. Itt elhangzottak kórházak és nevek is, többek között a szentesi kórház mellett még több kisebb kórház kérdése.

És végül a negyedik, hogy az állami kézbe visszavett szolgáltatásoknak szélesebb körben - most én nem fogom felsorolni - látható-e, érezhető-e valamilyen pozitív hatása, és van-e erről esetleg olyan információ, amit megtudhatnánk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kovács Sándor alelnök úr első körös hozzászólása. Parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Egy nagyon rövid kérdésem van Mátészalka város országgyűlési képviselőjeként, hogy a 17 milliárdos beruházásban a csecsemőotthon kialakítása az idei évben vagy jövő év elején várható-e, miniszter úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Selmeczi Gabriellán kívül nem látok több hozzászólási igényt. Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon szépen köszönjük a beszámolóját. Köszönjük az államtitkár uraknak is a munkáját és a részvételét.

Tisztelt Miniszter Úr! Az első kérdésem az ügyeleti rendszerre vonatkozik. Az egyik internetes felületen lehetett olvasni, hogy az egyik ellenzéki politikus megváltoztatná az ügyeleti rendszert. Szerintünk, ha ilyen irányú módosítás lenne az ügyeleti rendszerben, akkor veszélybe kerülne az ügyeleti ellátás. Miután ennek bevezetésekor, úgy emlékszem, hogy a bizottság ellenzéki képviselői is kritikával illették ezt a már bevezetett és szerintünk jól működő rendszert, én szeretném megkérdezni, hogy milyen eredményekről tud miniszter úr beszámolni.

A másik kérdésem szintén egy ellenzéki politikus állítására vonatkozik, aki azon örvendezett, hogy Magyarország nem kapott meg olyan uniós forrásokat, amelynek következtében 50 kórház nem sikerül felújítani. Én szeretném megkérdezni miniszter urat, hogy tudna-e egy rövid összefoglalót adni, hogy egyébként a kormány, illetve az ön minisztersége alatt hány kórház, de akár szakrendelőt, mentőállomást lehetett felújítani, illetve például hány új mentőállomás állt szolgálatba.

Azt nem kérdezem meg, hogy mi a véleménye erről az örvendezésről, ezt, ugye, kormánypárti képviselők és kormánypolitikusok is mélységesen elítélték.

A gyermekvédelmi jelzőrendszerrel szeretnék egy-két megállapítást tenni. A 2010-es évek elejétől például Horváth László képviselőtársammal is, de a kormány is több olyan törvénymódosítást terjesztett be a parlamentbe, és fogadtak el a kormánypárti képviselők, amelyek a gyermekvédelmi jelzőrendszert erősítik. Ez, ugye, annak az alapja, hogy elérjen a szakemberekhez és a hatóságokhoz és a bűnüldöző szervekhez, ha bármilyen visszaélés történik a gyermekkel. Itt azért szeretnék egy kitéletet tenni, hogy ellenzéki képviselőtársaim ezeket nem szavazták meg, nem támogatták. A tavalyi évben egyébként - ezt Szabó Tímea képviselőtársamnak mondom - a Törvényalkotási Bizottságon volt egy módosítás, ami, ha jól emlékszem, pont arra vonatkozott, hogy ha a gyermekvédelmi jelzőrendszer egy tagja nem teljesíti a törvényben foglalt kötelezettségét, tehát nem jelez a hatóságok, illetve a törvényben foglaltak felé, akkor ez szabálysértésnek minősül, és két évig terjedő börtönbüntetéssel sújtható. Ezt nem támogatták. Tehát nem mondom, és nem megyek az érzelmek szintjére, hogy ezt mélyen a lelkünkre vettük, de szerintem vannak olyan kérdések, amit lehetne ellenzéki oldalról is támogatni abban az esetben, ha komolyan gondolják a gyermekek védelmét, és nem abban az esetben, ha mondjuk, kitör egy pánik, mert a parlamentbe bejutás küszöbéről van szó, és mondjuk, egy Szóló utcai álhírbotrányt

fújnak, fújnak addig, amíg úgy gondolják, hogy el nem érik a választópolgárok ingerküszöbét. Ezt mi mélységesen elítéljük, mert most már egyértelműen látszik, hogy a Szülő utcai álhírbotrányból keltett hisztériának nincs alapja, nincsenek a kormányban érintettek. *(Szabó Timea: És kiskorúak...)* És mi számtalanszor visszautasítjuk ezeket az igen aljas vádakat, mert pedofíliaval vádolni bárkit is azért a legaljasabb dolgok egyike, mert nagyon helyesen a társadalom a pedofiliát elítéli mélyen és zsigerből.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én szeretném elnök úrnak jelezni, hogy a jövő héten, miután C hét van és a képviselők a választókerületben dolgoznak, nem fogunk tudni eljönni a bizottsági ülésre. Ezért kérem, hogy a színpadcsolás helyett legyen szíves a következő hétre egyeztetni, megjelölni egy időpontot. A hét van, de szerintem megoldható még a téli szünet előtt, ebben az ülésszakban, hogy a kormánypárti képviselők is részt tudjanak venni egy ilyen bizottsági ülésen, szeretnénk és szándékunkban állt ezt a témát tovább tárgyalni és beszélni. A társadalmat - legalábbis egy részét - érdekli, és elég heves vita van például a bioetikai rész kibontásában. Szeretném azt is elmondani, hogy tudom, sokak szerint kampány van, de én helytelennek tartom, ha megint egy személyre, egy kormánypárti politikusra, egy kormánytagra leszűkítik, és rámutatnak, hogy ő tehet arról, hogy. Ezt szeretném visszautasítani, és szeretném kérni elnök urat, biztosítsa azt, hogy legyen egy olyan bizottsági ülés, ahová el tudnak jönni a kormánypárti képviselők. Nyitottak vagyunk rá, és szeretnénk tisztességesen megtárgyalni ezt a kérdést. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Én nyitott vagyok arra, hogy ebben az ügyben egyeztessünk. Nyilván nem színpadot akarok ácsolni, hanem szeretném azt, ha érdemi párbeszéd és vita zajlana ebben a mindenki számára nagyon fontos kérdésben. Ha én bírom az önök ígéretét arra, hogy a rákövetkezendő héten tudunk találni olyan időpontot, amely az önök számára is megfelelő, akkor természetesen tudunk ebben egyeztetni. Ha nem, akkor megy minden az eddigi tervek szerint. Tehát ha most ön rábólint - elég ennyi -, akkor nyilván úgy fogjuk alakítani közösen a következő bizottsági ülés lehetőségeit... *(Dr. Selmeczi Gabriella: Most mondtam jegyzőkönyvbe!)* Rendben van, én ezt akkor egy igennek veszem.

Második körös hozzászólásokra már nem nagyon lesz idő *(Szabó Timea: Ne!)*, de mielőtt megadnám a szót, én jelezném, hogy én is hozzá kívánok szólni első körben. Ezért átadom az ülés vezetését dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Átveszem az ülésvezetést, és elnök úrnak adom meg a szót.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Ön 2023-ban egy nagyon vagány mondatot mondott itt a bizottsági ülés előtt. Azt mondta, hogy azért nem jön bizottsági ülésekre, mert nem érzi magát kellően felkészültnek ahhoz, hogy olyan kérdésekben nyilatkozzon meg, ami nem az ön szakterülete. És akkor felsorolta, hogy az egészségügy, nyilván a szociális ügyek és bármi más, és azért jelentkezett, mert már közelít ahhoz a minimumszinthez, ahol ön szívesen beül a szakbizottság elé. Én ezt tényleg egy nagyon vagány beismerésnek gondoltam, és hiszem azt, hogy ezt nagyon kevés politikus teszi vagy teheti meg, hogy ilyen őszinte beismeréseket tegyen. De amiről most beszélünk, az tisztán az ön szakterülete, az bűnügy, tehát ahhoz ön ért. Mihez máshoz, ha ahhoz nem. Tehát elismert bűnügyi

szakember, ugye, ahogyan szokták önről mondani, ön egy rendőrminiszter. És azért tisztázzuk már, hogy Orbán Viktor mit mondott tegnap, felolvasom.

Orbán Viktor tehát vizsgálatot rendelt el, hogy hogyan fordulhatott elő az, hogy a Szőlő utca ügyében az első rendőrségi feljelentés után nem történt semmi, és most szó szerinti idézet következik: „Miért nem volt elég hatékony az a nyomozó, az az osztály, az a részleg, és miért csak nemrég göngyöltették fel a rendőrök az ügyet?” Tehát szerintem ez egy hihetetlenül erős kritika a Belügyminisztériummal szemben. Ezt nem az ellenzék fogalmazta meg - nyilván mi a magunk politikai módján ezt már többször megtettük -, ezt maga a kormányfő fogalmazta meg a legnagyobb grémium, a parlament nyilvánossága előtt. Ezek után nehéz azt mondani, hogy itt nem történt semmi, és nehéz azt mondani, hogy ez egy ellenzéki álhírbotrány. Hiszen, ha el is hangzott, hogy ez ellenzéki álhírbotrány, akkor vagy az ellenzék része Orbán Viktor, vagy ő is álhírgyártó - de nyilván tudjuk, hogy nem. Tehát ha Orbán Viktor ebben a kérdésben megnyilvánul, akkor annak oka van, és nyilvánvaló módon a felelősséget valakinek vállalnia kell.

Én a 2023-as vagány mondata után, miniszter úr, várok öntől egy újabb vagány mondatot, azt, hogy abban az esetben, ha kiderül, hogy a rendőrség felelőssége megáll ebben az ügyben, tíz évig egyszerűen nem tudták ezt az ügyet felgöngyöltíteni, és kellett hozzá egy ellenzéki lökés, hogy ez az egész elinduljon, hogy Orbán Viktor kiálljon a nagyközönség, a nyilvánosság elé, és megfogalmazzon egy teljesen egyértelmű vádat a Belügyminisztériummal szemben, hogy ön azt mondja, hogy érzi ennek a felelősségét, és lemond, abban az esetben, ha ez így van. Ha nem így van, akkor pedig meg kell nevezni, meg kell jelölni a felelősöket, és az nem annak az eljáró rendőrnek a személye kell hogy legyen, aki esetlegesen kihúzta azt a szalagot, ami a rendőrségi ügyeknél meg szokott jelenni.

Tehát én nagyon bízom önben, miniszter úr. Ön tényleg nagyon vagányul végzi a dolgát. De akkor ehhez a vagánysághoz most is ragaszkodjon, ha érzi ennek a felelősségét! És nyilván Orbán Viktor azt is elmondta, ez hozzátartozik a történelmi hűséghez, hogy töretlen a bizalma önben, nem ennél a kérdésnél, egy másiknál. Én megértem. De ön tudja a dolgát, ön egy rendőr. Abban az esetben, ha a felelősség bármilyen szinten terheli a rendőrséget ebben az ügyben, akkor bizony a legmagasabb rendőri vezetőnek kell ezért vállalnia minden következményt; ha nem, akkor pedig kutya kötelessége megnevezni, hogy ki a felelős ebben az ügyben, mert nyilvánvaló módon a tíz év halogatás, az elhallgatás, a sumákolás, hogy a kormány, ahogy az elején is mondtam, kézzel-lábbal tolja el magától ezt az ügyet, és utána maga a kormány első embere vallja be, hogy ja, hát ez igaz volt, ez azért mégiscsak mutat valamit.

Tehát, miniszter úr: ne kelljen önben csalódjak! *(Moraj és derűltség a kormánypárti képviselők és a kormány képviselői körében.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom az ülésvezetést az elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Tudom, hogy az én hozzászólásom most majd vitákat fog generálni. Én megkérdem a miniszter urat, hogy mennyi idő szükséges önnek ahhoz, hogy válaszoljon az elmúlt lassan három órában elhangzottakra. *(Horváth László: Én még első körös vagyok!)* Tudom, tudom, tudom.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Mennyi idő kell nekem, hogy átmenjek a másik bizottsági ülésre?

ELNÖK: Öt perc.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Öt perc - hát akkor 12:50-ig, hogy még kezet is tudjak mosni.

ELNÖK: Rövidre veszi a válaszokat, úgy látom.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Én még nem késtem, úgyhogy késni nem lehet. *(Szabó Tímea: Nem baj! Felmentést adunk! - Derültség.)*

ELNÖK: Miniszter Úr! Tehát 50-ig tud maradni, vagy...

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: 50-ig mindenféleképpen itt maradok, legfeljebb, ha a kézmosást kihagyjuk, akkor 55-ig. *(Szabó Tímea: Akkor csináljuk!)*

ELNÖK: És mennyi ideig szeretne válaszolni? Nem akarom kellemetlen helyzetbe hozni - szerintem ez már megtörtént. Mennyi ideig szeretne/tud válaszolni?

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Én nem érzem magam kellemetlen helyzetben...

ELNÖK: Rendben van, ennek örülök.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: ...ha az a kérése vagy a kérdése, de ha ilyen célja volt, akkor...

ELNÖK: Nem, nem, nem! Dehogysis! Szó sincs róla!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: ...azt nem érte el. Én azt gondolom, hogy kész vagyok válaszolni. Miután nem késtem sehonnan a hivatali időm alatt, most sem szeretnék elkésni a következő meghallgatásomról.

ELNÖK: Rendben van! Horváth László képviselő úr első körös...

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, de önmérsékletet gyakorolva visszalépek egyelőre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Dr. Komáromi Zoltán: Egy mondat!)* Egy mondat. Alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak egy mondat. Miniszter úr is és Selmeczi Gabriella képviselőtársam is beszélt arról, hogy bizonyos szavazásokon a miniszter úr által nevesítve a DK nemmel szavazott bizonyos észszerű dolgokra. Felhívom a figyelmet, hogy ez mind-mind salátatörvény volt, és ezeket a dolgokat, amik fontosak a kormány szempontjából és az ország szempontjából, külön törvényjavaslatban lenne értelme kihozni. Mert ha egy salátatörvényben elfogadhatatlan dolgok is vannak, akkor természetesen a végszavazásban nem tehet mást az ember. Csak ennyit szerettem volna. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Ön é a lehetőség a válaszadásra. Parancsoljon!

Dr. Pintér Sándor reagálása

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Legelőször is költői kérdésekkel kezdte Szabó Tímea úrhölgy, hogy mi Balog Zoltán és Novák Katalin tekintetében a felelősség, és hogy jó helyen vagy rossz helyen keresgélnek ebben a témában. Azt gondolom, hogy ezek közül egyik sem a jelenlegi Belügyminisztérium hatáskörébe vagy az általam irányított területhez kötődő kérdés.

A „kiskorú” és „pedofil” kifejezéseket, kérem, majd pontosítsuk, hogy mikortól pedofil valamilyen tevékenység, mikortól van szó kiskorú megrontásáról, és mikor van az, amikor a nevelése alatt állóval szemben büntetendő cselekményt követ el. Tehát ezt mind-mind szeretném, ha egyértelműen fogalmazná meg mindenki.

Ugyanilyen költői kérdésnek tartom a Belügyminisztérium irányába a Nagy Feró-ügyet, illetve azt, hogy az állami díjak kiadása hogy történjen meg, és a későbbiekben milyen módon álljon hozzá ehhez az állami díjhoz a parlament. Ezt nem a Belügyminisztérium szabályozza, nem is ő ellenőrzi, maximum előterjesztést tud tenni ezekben a kérdésekben.

A kórházban hagyott csecsemők ügye már egy nehezebb kérdés. Nem engedik haza a gyermeket. Ha nem engedik haza a gyermeket, annak nyilvánvalóan oka van. Az okot a közigazgatás területén fogalmazzák meg és határozzák meg. Például itt van Horváth László úr, ha kábítószeres mind a két szülő, és ha kábítószeres bűncselekmény miatt eljárás van ellene, ebbe a közegbe nem szeretném a későbbiekben sem, hogy visszakerüljenek vagy egyáltalán odakerüljenek a gyermekek.

A szociális romlásra fogjuk ezt a dolgot. A szociális romlást én nem zárom ki, de nem mértem. De azt igen, hogy a kábítószer-kereskedelem óriási, és a kábítószer-fogyasztás óriási előrelépéseket tett indokolatlanul Magyarországon, és ellene egy külön kormánydöntés született. Itt szeretném elmondani, hogy ennek a kormánydöntésnek az eredményeképpen a rendőrség több tonna kábítószeret foglalt le mind külföldön, mind Magyarországon.

A gyermekek a családnál. Továbbra is azt mondom, hogy ott a helyük a gyermekeknek a családnál. És az, hogy pillanatnyilag van-e olyan bölcsőde, amelyik éjszaka nyitva tart vagy nincs, az egy későbbi döntés kérdése lehet. A jobb az, hogyha gyermekotthonban vannak a gyerekek, és az is csak akkor, ha a szülők nem tudnak teljesíteni olyan nevelési célzatokat, amely most a társadalmi elvárásnak a minimum alapfeltétele.

A nevelőszülőknek a pénz juttatása és hogy milyen mértékben, ezt kifejtettem már. Szeretném azt mondani, hogy ez a későbbiekben is, tehát 2026 januárjától kiemelt mértékű lesz.

A 17 milliárdból 6,9 milliárd maradt egyelőre. Ennek a felhasználására újabb javaslatot kell készíteni, mert be volt tervezve ez a 6,9 milliárd is. A kormány ezt a 6,9 milliárdot nem fogadta el, illetve más pénzügyi eszközökből kipótolta, és ezt a szabad felhasználást a későbbiekben meg fogjuk tenni.

Meddőségi eljárás. Itt egy óriási vita van jelen pillanatban, és a meddőségi eljárásnál elsősorban a petesejt-adományozás kérdésében. A petesejt-adományozás kérdésére több területen is... - maga az eredményessége is kérdéses, de soha ne nézzük az eredményességét. Ha azt mondjuk, hogy 31 százalékos volt az eredményessége, 14 százalékos a megszületett gyermekeknek a száma, akkor ez támogatható ebben a tekintetben. Azonban hozzá kell tennem azt: ez ingyenes legyen vagy ellenszolgáltatásos legyen? Tehát ez erkölcsi kérdéseket is felvet, amely erkölcsi kérdéseknek a megválaszolása nem az egészségügy kifejezett feladata. Mi készen

vagyunk erre mind a jogi megoldásokkal, mind a gyakorlati kivitelezéssel. Ezt az erkölcsi kérdést, erkölcsi vitát a parlamentben folytassák le, és ennek a döntésnek megfelelően mi végre fogjuk hajtani. Tehát ez egy második kérdés.

A 40 év feletti nőknél ez az egyedüli megoldás. Nem gondolom, hogy ez lenne az egyedüli megoldás, de hozzáteszem, hogy a kor előrehaladtával az eredményesség egyre inkább csökken. Tehát ez lezuhan a 31 százalékról a későbbiekben 25-re, 17-re, és végül 5 százalék alatti marad egy meghatározott résznél. Tehát ezek tényadatok, amiket mondok, ezeknek a kimutatását be tudjuk mutatni.

A felmentések kérdéséről. Az attól függ, hogy milyen felmentésekkel történtek ezek. A felmentések... Várjunk, lehet, hogy kettőt lapoztam. *(A jegyzeteit nézi. - Szabó Timea: Btk.-módosítások!)* A Btk.-módosításoknál a bírósági ítéletről beszélünk, ugye? *(Szabó Timea: Nem! Hogy a rendőrségi mulasztást is szankcionáljuk a nők elleni erőszak jelentésének elmulasztása ügyében, ahogy a gyerekvédelemben.)* Igen, megértem már ezt a dolgot. Ennek a tekintetében én kész vagyok ezt elfogadni *(Szabó Timea: Ugye, akkor hallották a képviselők is?)*, ha valaki hibázik ilyen jelleggel. De szándékos vagy gondatlan bűncselekményben gondolkodik? *(Szabó Timea: Nem, nem, nem, mulasztásos! Tehát ugyanúgy, mint a gyerekvédelemben!)* Kétféle változata van ennek is. Tehát én azt gondolom, egy ilyen felvetés alapján ebben egyértelmű választ, amíg ki nem dolgozzuk jogilag, és nem nézzük meg a harmóniáját az alkotmánnyal, és nem nézzük meg a harmóniáját a büntető törvénykönyv egyéb rendelkezéseivel, főleg az általános részével, addig erről konkrét választ nem tudok adni. Tegye le a javaslatát, és hogy ha ez a javaslat a jog szerinti megfogalmazásnak megüti azt a mértékét, amiről érdemes beszélni, nagyon szívesen tárgyalunk róla. *(Szabó Timea: Ma 13 órákor meg fog történni.)*

Az átlagbérek. Az átlagbéreknél én egyet szeretek mindig, ha a bruttó átlagbérekről beszélünk. Mindenkit egyformán sújt a különféle megjelenítése az adórendszernek, de vannak olyanok is, amelyeket a bíróság von el vagy a bíróság vesz el a fizetésből, az már csak az, amit hazavisz. Tehát én azt kérem, bruttó bérekről beszéljünk, erre van a költségvetés, erre kapunk minden fillért. Tehát én azt kérem, hogy a későbbiekben bármilyen beadványában az irányunkba ezt legyen olyan kedves!

A János Kórházban nincs fűtés. A János Kórházban ötven épület van, jelenleg egy épületben nincs fűtés. *(Szabó Timea: Még!)* Tehát én azt gondolom, hogy végig kell nézni. Azonkívül nézzük meg a János Kórháznak azt a részét is, hogy milyen felújításokat végeztünk a János Kórházban, mennyi pénzt fektettünk be, új épülethez hoztunk létre. 30 milliárd forintot fektettünk be a János Kórházba. Ha most egy épületben nincs fűtés, az sajnálatos. Én meg fogom nézni, mert ki van adva, hogy ha két napig nincs fűtés, a katasztrófavédelemnek a mobil kazánokkal biztosítani kell ezt a fűtési rendszert, ha van ott bent betegellátás. *(Szabó Timea: És az Irgalmasrendi Kórházban sincs!)* Ha van bent betegellátás. Tehát ennek megfelelően üres termek fűtésére a Katasztrófavédelmi Főigazgatóságot nem fogjuk megmozdítani.

Pesti alelnök úr: orvosi létszám. Orvosilétszám-adatokat nagyon szívesen mondok. Orvosilétszám-adatoknál azt nézzük meg, hogy 2011-ben 29 462 orvos volt Magyarországon. Jelen pillanatban van a '24-es adat, 35 526. És ha az egészségügy teljes létszámát nézzük, egészségügyi szakdolgozókkal együtt volt 93 ezer '11-ben és 115 ezer '24. december 31-én. Azt gondolom, hogy ezek meggyőző érvek. Tehát az, hogy még tovább fejlesszük... - ez a specializáció egy része, de azért valahol az ország teherbírási képességét is meg kell nézni.

Azt is meg kell néznünk, hogy jöttek-e haza külföldről orvosok. A külföldi munkavállalási engedélyét pillanatnyilag 1438 orvos kérte, ténylegesentávozott ebből a fele, 626 orvos. *(Dr. Takács Péter: Ez három év, miniszter úr.)* Bocsanat, három év, '22-től 24-ig mindösszesen. Tehát három év alatt 1438-an kérték, és ténylegesen

távozott 626 orvos külföldre. Tehát mindenféleképpen én ezt is eredménynek könyvelem el.

Amit még szeretnék: itt van ez a Szóló utcai ügy, ami nagyon sajnálatos, egyértelmű a számomra, és a lehető legkeményebb kivizsgálása lesz ennek az ügynek. De nem mendemondák, hanem tények alapján, rendőri módszerekkel, rendőri eljárás keretén belül. És ennek az eredményét közzé fogjuk tenni. Nem tudom, az elnök úr igényét vagy Timea igényét ez kielégíti-e, de biztosíthatom önöket, semmi, de semmi nem lesz elhallgatva ebből az ügyből, minden részlete a végén nyilvánosságra lesz hozva, ebben biztosak lehetnek. Tehát ez számomra nem kérdés.

Azért azt néztem...

ELNÖK: Elnézést, miniszter úr, az én kérdésem egyértelmű volt: ön tudja-e vállalni a felelősséget vagy nem, abban az esetben, ha kiderül, hogy itt tíz évig egyfajta rendőrségi hiba történt.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: A kérdésre egyértelmű a válaszom: én mindig vállaltam mindenért a felelősséget, ami az általam irányított szervezeteknél volt. És ezért nem akartam erre külön kitérni, de szeretnék néhány dologra utalni. A különféle megnyilvánulásai a DK-nak, hogy sunnyog, nem jön, bujkál - kérem, én senki elől nem sunnyogok, senki elől nem bujkálok, sem a feladatok elől, sem a szervezetek elől, sem egyes személyek elől. De felmerül bennem a kérdés, akik ezt állítják, hogy én bárhol is sunnyogok: amikor van egy jogszabály a pedofília nyilvántartására például, és van lehetőség arra, hogy kifejtsek a véleményüket, amikor se igent, se nemet nem mondanak, az milyen magatartás. Én megnéztem a Magyar értelmező kéziszótárt, a Magyar értelmező kéziszótárban a sunnyogásra az van leírva, hogy se igent, se nemet nem mond, nem válaszol valamely kérdésre, hanem arrébb sétál, arrébb megy. Tehát én felsoroltam az elején, méltatlannak tartom, hogy még egyszer felsoroljam, hogy itt a teremben lévők vagy a pártképviselők melyik területen nem adtak se igen, se nem választ, hanem egy kicsit, hogy úgy mondjam, válasz nélkül hagyták. Nem akarom a kifejezést használni még egyszer, az, aki egyik kérdésre sem ad választ - sőt a Magyar értelmező szótár hozzáteszi, hogy ez fej lehajtásával is járhat együtt. Nem hajtom le a fejemet, én a választ egyértelműen megadom elnök úrnak. Én, ha felelősséget kell vállalni, azt vállalom.

A másik dolog: nem tízéves dologról van szó, egy büntetőeljárás nem tart tíz évig. Egy tíz évvel ezelőtti, esetleg hibás büntetőeljárásról van szó, és az nem ugyanaz, hogy tíz éven keresztül valamit hibásan hajtanak végre, és ezt a hibát nem akarják kiküszöbölni. Úgyhogy ez egyértelmű a számomra. És a vizsgálat, mint említettem, teljes egészében be fog következni.

Volt még itt a rendőrök irányítása az intézetekben. Igen, felvetettük ezt. De itt van az iskolaőrök kérdése is. Amikor mi felvetettük, hogy iskolaőrök legyenek az intézetekben - nem a nevelőintézetekben, hanem az iskolákban -, ezek az iskolaőrök akkor mind a pedagógusokban, mind máshol elég nagy felháborodást keltettek. El szeretném mondani, hogy beváltak az iskolaőrök, és iskolaőröket szeretnék a nevelőintézetekbe is tenni. Most már több mint 1200 oktatási intézmény jelentkezett, hogy ők is szeretnék iskolaőrt. Ez nyilvánvalóan mind a képzési, mind a gazdasági lehetőségeink figyelembevételével fog kialakulni.

A panaszok eltussolása. Kérem, egyet egyértelműsíték: semmilyen panasz eltussolása nem történt meg a Belügyminisztériumban senki részéről, ilyen nincs. Bárkinek ilyen mondata, ilyen kérése van, mutassa meg, hogy melyik az a kérés, és ígérem, hogy az 100 százalékig ki lesz vizsgálva. És nem azért, mert a miniszterelnök úr mondta, azért is, de főleg azért, mert a Belügyminisztériumnak ez az ars poeticája:

nem hagyunk semmit rohadni, mindent meggyógyítunk és mindent helyrehozunk, amit lehetséges.

A szakképesítés nélküli foglalkoztatottak. Kérem szépen, vegyük tudomásul, hogy nem egy intézetről van szó, ahol három szakképzés nélküli leány volt. Szakképesítés nélküli foglalkoztatottak vannak az óvodákban is. Ha megnézzük az óvodákat, nem tudom, az alkalmazottak hány százaléka szakképesítés nélküli. Tehát én azt gondolom, hogy erre figyelmet kell fordítani. Ha most azt mondanánk, hogy az óvodákban csak szakképesítéssel rendelkező személy vigyázhat a gyerekekre, akkor be kellene zárni az óvodáknak egy jelentős részét. Ez az egyik.

A másik dolog meg, azt gondolom, hogy abból, aki ott van szívvel-lélekkel szakképesítés nélkül, a későbbiekben kiváló óvónő lesz, ha képezi magát. Tehát mindenféleképpen azt kérem, hogy óvatosan beszéljünk erről. Itt inkább az erkölcsi hozzáállást és az erkölcsi vizsgálatot kell nézni, nem azt, hogy az adott területen van-e szakképesítése.

A szentesi kórház kérdése. A szentesi kórházra egymilliárd forintot költünk. Mi lesz az egymilliárd forintból a szentesi kórházban? Lesz CT-berendezés, egyéb radiológiai eszközök felújítása, sebészeti eszközök felújítása - és a szülészet az egy nagy kérdés. A korábbi években az éves esetszám 700 szülés volt a szentesi kórházban, ezt pillanatnyilag a szegedi egyetem klinikáján látják el. Felmerül a kérdés - és ez orvosi kérdés, azoknak, akik itt vannak orvosok -, hogy a beteg biztonságát garantálja-e az, ha egy meghatározott szülési szám alatt vezetnek le egy kórházban szüléseket. Ezt a kollégiumoknak kell eldönteni, nem nekem.

Mi meg tudjuk szervezni azt, hogy ott is legyen szülés, de azt gondolom, hogy a beteg érdeke azt kívánja, hogy olyan orvos lássa el, aki nagy gyakorlattal rendelkezik, olyan műszaki, szervezeti, műtői háttérrel, ami garantálja a betegnek a biztonságát. *(Varga Ferenc: Bocsánat, miniszter úr! Meg tudnák szervezni akkor, csak nem akarják ezek szerint, mert kevés itt a 700-as esetszám.)* A betegbiztonság az, ami a mi számunkra útmutató, jól értelmezhető, és mi veszélyeztetve látjuk a betegeket azáltal, ha ilyen kevés a szülés az adott kórházban. Így érthető? *(Varga Ferenc jelzi, hogy igen. - Sebők Éva: Szentesen volt a legkevesebb szülés az országban.)* Köszönöm szépen.

Egyes esetekben itt meg a másik területen is felmerül az, hogy egy bőrgyógyászatban a nagyobb anyajegyeket leveszik vagy nem veszik le, vagy kell-e nekik utazni. Én jelen pillanatban innét nem akarom megmondani, hogy ezt hogyan kellene csinálni. De ha jól lett a beteg ellátva, egészséges maradt, meggyógyult utána, akkor azt mondom, hogy jól lett ellátva.

Alpári főorvos. Ez egy nagy baj. Ez egy nagyon nagy baj! Épp ezért mi elrendeltük azt, hogy minden évben kétszer valamennyi egészségügyi dolgozónak - orvosnak is és szakápolónak is - képzésen kell túl lennie, mint ahogy az elején elmondtam. 64 ezren vettek már részt ezen a képzésen. És úgy, ahogy a rendőrség esetében korábban, '90 előtt eléggé elítelt volt az állampolgárokkal való kapcsolattartás, ma a rendőrség az állampolgárok körében a legnagyobb bizalmat élvezzi az államigazgatási szervek közül, ezt elérjük itt is, hogy a legudvariasabbak legyenek a kórházban, és megfelelő legyen a betegekkel való kapcsolattartás. Képezni fogjuk őket, ha akarják, ha nem, és a képzésen részt kell venniük. Ez megkezdődött.

Kórház-főigazgató úrra nézek: mikor volt az utolsó ilyen képzés? *(Dr. Révész János: Az utolsó képzés ebben az évben történt, körülbelül egy hónappal ezelőtt az Országos Onkológiai Intézetben dolgozó orvosok részére.)* Rendben van. Ez az orvos valószínűleg nem vett részt rajta. De, amit hozzá tudok tenni, hogy ki fogjuk vizsgálni az esetet, tehát ez nem kérdéses a számomra *(Varga Ferenc: Köszönöm szépen.)*, úgyhogy ennek megfelelően ezt meg fogjuk tenni. Nem nehéz, mert olyan túl sok

bőrgyógyász nincs a kórházban, a másik kórházban - Hódmezővásárhelyet mondott, ha jól emlékszem.

A következő kérdés a mesterséges intelligencia volt Hollik István úrtól. Kérem, digitalizáció nélkül, mesterséges intelligencia nélkül nincs jövő. *(Rétvári Bence tüsszent. - Szabó Timea: Egészségére!)* Tehát igaz! *(Derültség.)* Azt gondolom, hogy erre a későbbiekben sem szabad sajnálni sem a szellemi kapacitást, sem az anyagi erőforrásokat. Ezt mutatja, hogy az állampolgáraink is elfogadják ezt. Az, hogy 4 millió 345 ezren töltötték le az EgészségAblakot, az, hogy a járóbeteg-irányítási rendszeren keresztül a házi orvos és ő is időpontot tud foglalni, ez mind-mind azt mutatja számomra, hogy jó úton járunk. És ha a mesterséges intelligencia az előbb felsorolt területeken valamennyi esetben eredményre vezet, akkor, azt gondolom, hogy a beteggyógyítások ideje lerövidül, és miután korábban kerülnek megfelelő terápiára, többen fognak meggyógyulni.

Nők elleni erőszak, Sebők Éva úrhölgy kérdése. Én elítélem a nők elleni erőszakot elvi okokból és családi okokból is, nekem csak lányaim vannak, tehát azt, aki a nők ellen erőszakkal van... - és elítélem a szülészeti erőszakot is. Én nem vagyok orvos, de már felkértem a szülészeti szakmai kollégiumot, hogy ezekre legyenek olyan kedvesek megfelelő választ adni az irányelvekben, amelyek erre mutatnak. Ezek már megfogalmazódtak. Én bízom benne, hogy az ön által felsorolt eszközök, módszerek, én nem tudom pontosan, mit jelent a könyöklés meg egyéb dolog, de ezek már tiltva vannak, és ezek a szülőszobákba nem fognak bejutni.

A szúnyogháló már korábban felmerült, és kiadtam utasításba, hogy a ezek felszerelése a szülőszobákra a kórházak jelentős részében történjen meg. Majd kérem az országos kórház-főigazgató urat, hogy közvetlenül önnek írja meg ezt egy tájékoztató anyagban, hogy hogyan állunk ezzel. Szerintem már a vége felé közelítünk.

Selmeczi Gabriella úrhölgynek köszönöm a hozzászólását. Bízom bennünk, a továbbiakban is ilyen ütemben fogunk előrehaladni.

Kórházszövetség, nézzük meg a 300 új ellenőr hatékonyságát. A következő: én a Kórházszövetség területén nem látok különösebb gondot. Kérem, hogy fogalmazzák meg pontosan, hogy mi lenne ez a gond és probléma. *(Szabó Timea távozik az ülésről.)*

Az Orvosi Kamarával sok tekintetben nincs egyforma véleményünk, de azt gondolom, hogy a minisztériummal egy korrekt viszony alakult ki. Az Orvosi Kamara vezetője általában egy hónapban egyszer, hathetente eljön hozzám, és ennek megfelelően kétoldalú diskurzust folytatunk, ami, azt gondolom, a legutolsó nyilatkozatából ki is tűnik, azt nyilatkozta, hogy a belügyminiszterrel nincs semmi problémája. Azt, hogy nem értünk egyet sok tekintetben, én természetesnek tartom, de elvi alapokon beszéljük ezt meg.

Nyolc órára növeltük a szakterületeken az orvosi jelenlét kötelezettségét hat óráról. Ez a kérdés két helyütt is felmerült. Nyolc órát fizetünk ki, kérem, nyolc órát kell dolgozni - itt van a szakszervezeti terület is. Azt gondolom, hogy ha a Vasműben is nyolc órát fizettek ki, nyolc órát kell dolgozni.

A teljesítménymérés. Azt gondolom, kötelezettségem az, hogy lemérjem azt, hogy a teljesítményt pontosan tudjuk mérni, melyik kórházban mennyit dolgoznak. És mi lesz a következménye? Én azt gondolom, mindig az első számú vezető határozza meg, hogy milyen ars poetica alakul ki egy kórház irányításában. Ennek megfelelően azt a kijelentést teszem, hogy el kell számolni, hogy milyen körülmények voltak a birtokában annak a kórházigazgatónak, aki ezt a gyenge eredményt érte el. Ha a körülmények adottak voltak, csak az ő tehetsége volt kevés, akkor más beosztást kell neki keresni. Kérem, attól még valaki kiváló orvos lehet, hogyha rossz kórház-főigazgató. Tehát nem arról van szó, hogy a kórház-főigazgatókat ezt követően utcára tesszük, azt gondolom, hogy ha ő elérte azt, hogy kiváló belgyógyász, kiváló sebész,

agysebész, akkor igenis arra a területre, ahol ő kiválóságot mutatott, menjen vissza és teljesítse. Az eredményeket mindenféleképpen mérni fogjuk.

Mentőszolgálat. A különféle területeken, itt van a mentőszolgálat vezénylése is, mindent előre intézményileg továbbítunk a mentőszolgálatnak, hogy ha valahol orvoshiány van vagy áttelepülés van. És a későbbiekre mondom, hogy ha valahol hiány van, nem a beteget utaljuk át más területre, az is egy megoldás, de többségében orvost vezénylünk arra a területre, hogy a beteg feleslegesen ne utazzon. Tehát az a javaslat, amelyik elhangzott Komáromi képviselő úr részéről, azt mi gyakoroljuk a hétköznapiak során.

A fiatalok terhelése. Igen, én szeretném a fiatalokat terhelni, és minél közelebb vinni őket a kor követelményeinek megfelelő ellátási ismeretekhez, amelyeket ők megtanulnak. És azt szeretném, hogy a háziorvosi szolgálatban a rezidensek valamennyien egy meghatározott időre vegyenek részt, hisz van olyan rezidens - orvos lesz -, aki azt sem tudja, a háziorvosi szolgálatban mi történik. Vannak kiválóságok, akik kutatóorvosok lesznek, rendben van, azoknak lehet, hogy nem szükséges, de nem árt. Tehát ennek megfelelően a háziorvosi szolgálatban három hónapot, hat hónapot minden rezidensnek majd a későbbiekben elképzeléseink szerint el kell töltenie.

A megyei kórházak irányítása és a városi kórházak. Van, ahol már 100 százalékosan működik, már a gazdasági terület is át van véve, az irányítási terület is át van véve; és ennek megfelelően egyértelmű az, hogy a felelősség is a megyei kórház főigazgatójává ezeken a területeken.

Kiskunhalason a kórház főigazgatója egy háziorvos lesz. Mint említettem, nem feltétlenül kell valamely irányítási tudáshoz az, hogy ő korábban sebész főorvos volt vagy agysebész volt. Én bízom a háziorvosokban, nagy tudású orvosokról van szó, a legnagyobb áttekintés a betegekről, azt gondolom, hogy náluk van. És nálunk van egy kiválasztási rendszer: minden egyes helyre három jelölt van, és a három jelöltet egy szakbizottság levizsgáztatja, egyszer orvosi szempontból, az országos kórház-főigazgató, és tíz szempont alapján vezetői képességek szempontjából. Ez a rendszer bevált a korábbiakban más területeken. Ebből a három jelöltből, ahol voltak magából a kiskunhalasi kórházból is főigazgatók, itt szerencsés módon a háziorvos nyerte meg. Elnézést kérek, most a nevét nem tudom fejből megmondani, de messzemenően a legjobb teljesítményt nyújtotta ezekben a vizsgálatokban. Nálunk egy kinevezés nem azon az alapon történik, hogy ki milyen előadást tud tartani, hanem azon az alapon történik, hogy szakmailag, a tíz szempontrendszer alapján milyen teljesítményt tesz le az asztalra, mire képes. És én bízom benne, hogy a főigazgató úr képes lesz ezt megtenni. Már jól vizsgázott abban, hogy megszervezte, hogy a háziorvosi praxisát milyen módon, milyen ütemezéssel és hogyan adja át december 31-éig. *(Dr. Komáromi Zoltán: Ez három praxis!)* Tehát itt, azt gondolom, hogy az első lépés kifejezetten jó lépés volt.

Ápolói életpálya. Nem zárkozunk el előle, nézzük meg, milyen változtatások szükségesek, hogy ilyesmi bevezetésre kerülhessen.

Az informatika és a dokumentálás. Természetesen azok a területek, amelyeken a szűrőbusz vesz részt vagy a rendelés történik, az olyan területen van felállítva, ahol az EESZT-rendszerhez kapcsolódik. Tehát ez nem a szűrőbusznak, a vizsgálónak a saját tudása lesz, ez teljes egészében az EESZT-rendszerbe fölkerül, minden egyes vizsgálati része, szegmense. És hogyha ott leletezésre kerül sor, mert szemésvizsgálatok vannak az egyes szűrőbuszokban, az bekerül ugyanúgy a lelettel együtt. Meghívom a tisztelt bizottságot a szűrőbuszok megtekintésére, távdiagnózisok felállításának a megtekintésére és arra, hogy a Máltai Szeretetszolgálat milyen vizsgálatok elvégzését és Bicskén milyen központi leletezést hajt végre. Ha önök ezt látják és tudják, azt

gondolom, hogy könnyebben tudják felismerni azt az óriási fejlődést és azokat a fejlesztéseket, amelyeket végrehajtottunk.

Az időpontok kérdésében nekem most mást mondtak, és bízom a kollégáimban, hogy a daganatos vizsgálatoknak a 97 százaléknál az a bizonyos 14 nap, amit Komáromi képviselő úr, doktor úr mondott, az be van tartva.

A szakdolgozói és orvos arány a fizetésben szintén be van tartva. Tehát jobb a két ág közötti arány, mint az európai átlag.

A Szőlő utca tünet. Kérem, egy esetről beszélünk! Én itt elmondtam azt, hogy egy éven keresztül mennyi erőfeszítést tettünk. Ezt az egy esetet is ki fogjuk irtani, félreértés ne essék, ki fogjuk vizsgálni és kiirtjuk. De azért egy esetből levonni a következtetést az egész egészségügyi területnek a tevékenységéről meg a nevelés területéről, azért azt gondolom, hogy ez nem lenne teljesen egyértelmű.

Integrált Jogvédelmi Szolgálat 23 főről 16 fő. Nem tudom, hogy a feladatukat ellátták-e, vagy maradt-e hiány. Nem látok hiányt a feladatukban, úgy gondolom, hogy ez jön.

Történt-e a bérek szétosztása? Nálunk a béreket általában központosítjuk.

Az adósságállomány. A konszolidálást ki akarom irtani az egészségügy területéről, mert akkor mindenki arra gondol, hogy aki betartja, rosszul jár, mert őt nem konszolidálják, aki viszont pazarló, az jól jár, mert konszolidálják. Nem erkölcsös ez, tehát a konszolidálást ki szeretnénk irtani. Ennek megfelelően ebben az évben már a 180 milliárd forintot, amit az előbb mondtam, úgy használjuk fel, hogy aki nem teljesített, annak mind a gazdasági igazgatójának a teljesítményét megnézzük... Egy eset lehetséges: ha lényegesen több beteget látott el, ha azon a területen több beteg jött. Mert ahogy mondtam a lelegején, nekünk első a beteg, minden beteget el fogunk látni. Nem anyagi kérdés ez a része, de pazarolni nem fogunk. Tehát ez a következő része.

A 17 milliárd forintot mondtam.

Egyetlenegy kérdés maradt, hogy az uniós..., az 50 kórházban történt-e. Igen, van itt egy kimutatás előttem, amit ideadtak, hogy hány kórházban milyen felújítások történtek. Ezek a felújítások a kormányzásunk kezdete óta 91 kórházban történtek, 53 szakrendelőben, 60 új mentő, 120 felújított mentőszolgálat, és a „Magyar Falu” programban 625 háziorvosi rendelőt újítottunk fel.

Nekem megbecsülés, ha az elnök úr engem rendőrminiszternek tart. Én azt gondolom, hogy ez a rendőrségnek is az elismerését jelenti, mert az elmúlt időszakban nem volt olyan gond és probléma, ami a fegyelem területén vagy más területen jött volna elő. Bízom benne, hogy az egészségügy, a nevelésügy, az oktatásügy a szakmaiságában is változott annyit, hogy érdemes volt egy rendőrrre bízni ezt a feladatot. Tehát én bízom ebben.

A másik kérdésére, hogy felelősséget vállalok-e. Én minden tettemért vállalom a felelősséget és az általam irányított szervekért is. Ezt nyugodtan le lehet hozni, a sajtónak is mondom. Az, hogy én mit csináljak, hogy lemondok vagy nem mondok le. Már annyit kértek engem, hogy mondjak le, hogy ezt én saját magam fogom eldönteni, elnök úr. (*Derültség.*) Visszaemlékszem, még Torgyán úr minden egyes hozzászólását úgy kezdte, akkor országos főkapitány voltam, hogy mondjak le - aztán miniszterként ugyanígy folytatta. Én azt gondolom, hogy a teljesítményemet fogjuk majd értékelni.

A kérdéseknek a végére értem. Igyekeztem tartani az időt. Amennyiben úgy érzik, hogy valami elmaradt, kérem, írásban nyújtsák be, ígérem, hogy 14 napon belül meg fogom válaszolni vagy én, vagy a kollégáim. Köszönöm a lehetőséget, és még energiát gyűjtök arra, hogy a következőkre is hasonló színvonalon tudjak válaszolni.

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Egy kicsit valóban eltelt az idő, most már rohanniuk kell a következő bizottsági ülésre, gondolom. Én köszönöm a miniszter úrnak, államtitkár uraknak és a stábtagnak is ezt a mai három órát.

Az az igazság, sok mindenre kaptunk választ, sok mindenre nem. Valójában én bízom benne, hogy miniszter úr tartja a szavát, mint ahogy ígérte is, és abban az esetben, ha a rendőrség felelőssége a Szóló utcai ügyben nyilvánvalóvá válik, akkor betartja az ígéretét, és le fog mondani.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Mint ahogy eddig mindig.

ELNÖK: Köszönöm. További szép napot kívánok! Két perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 13.02-13.13)

ELNÖK: Folytatjuk ülésünket. Mondom a helyettesítéseket: dr. Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt Bartos Mónika képviselő asszony, dr. Pesti Imrét pedig Hollik István képviselő úr fogja helyettesíteni.

Egyben tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy az ellenzék részéről dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, illetve Szabó Tímea képviselő asszony jelezte, hogy sajnos a továbbiakban nem tud részt venni a bizottság munkájában. Komáromi képviselő úr vidékre kellett hogy menjen, Szabó Tímea képviselő asszony pedig a házban tartózkodik, siet majd vissza. De szerintem el tudjuk nélkülük kezdeni a munkát.

Mindamelletts is, hogy a következő, előttünk fekvő előterjesztés pont Szabó Tímea képviselő asszony által jegyzett javaslat lenne. Nem tudom, van-e arra befogadókészség, hogy változtassunk a napirendi pontok sorrendjén (*Hollik István: Csináljuk!*), mert képviselő asszony jelezte azt, hogy vissza fog jönni. Jó, erről szavazunk. (*Kovács Sándor: Bocsánat!*) Kovács Sándor alelnök úr!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Bocsánat, nekem nem jó a csere, mert nagyon el kell indulnom...

ELNÖK: Szavazni fogunk róla, semmi probléma. Ami többséget kap, azt a napirendet fogjuk követni. Tehát ki az, aki támogatja, hogy cseréljük fel a 2. és az 5. pontban szereplő, előttünk fekvő tárgysorozatba vételt, azaz a gyermekek otthongondozási díjára vonatkozó tárgysorozatba vételt cseréljük fel a mentőhelikopter-bázis létesítéséről szóló tárgysorozatba vétellel. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) Ki az, aki nem támogatta? (*Szavazás.*) És ki az, aki tartózkodott? (*Senki sem jelentkezik.*) Ilyen nincs. Megállapítom, hogy a bizottság támogatta a cserét.

Megkérjük Balassa képviselő urat... Képviselő úr, ez az ön napja, lottózni kellene! (*Balassa Péter elfoglalja a meghívottak számára fenntartott helyet.*) Azt mondtam, hogy olyan egy óra körül kerül sorra, nem? (*Balassa Péter: Igen.*) Késtem kicsit, elnézést kérek!

Új mentőhelikopter bázis létesítéséről Nyugat-Magyarországon címmel benyújtott H/12975. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Tisztelt Bizottság! A következő előttünk fekvő előterjesztés az „Új mentőhelikopter-bázis létesítéséről Nyugat-Magyarországon” címmel benyújtott

H/12975. számú határozati javaslat, amelynek a tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Elsőként a napirendi pont előterjesztőjének, Balassa Péter képviselő úrnak adom meg a szót. Képviselő úr, öné a szó.

Balassa Péter szóbeli kiegészítése

BALASSA PÉTER (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Sajtó megjelent Képviselői! Köszönöm a lehetőséget, és köszönöm, hogy a cserének köszönhetően korábban vették napirendre.

2022 májusában emeltem parlamenti szintre a nyugat-dunántúli mentőbázis létrehozásáról szóló javaslatomat - mondat bezárva, majd a végén úgy fogom befejezni, hogy nem gondoltam volna, hogy 2026-ban kampánytéma lesz majd Magyarországon. De majd a végén lelovom a poént.

Jelenleg Magyarországon hét légimentő bázis létezik, működik: Marcali, Balatonfüred, Budaörs és Szekszárd, a keleti országrészben Miskolc, Debrecen és Szentes. Azt tudni kell, hogy az északnyugat-dunántúli, nyugat-dunántúli részre nincs lefedettsége Magyarországnak a légimentő bázissal kapcsolatosan, ugyanis van egy olyan európai irányelv, amely szerint biztosítani kell azt, hogy ha baleset vagy bármilyen esemény történik, akkor 15 percen belül érjen ki a mentőhelikopter. Ez Magyarországon ezen a területen nem valósul meg.

A sürgősségi betegellátás, azt gondolom, nem kell mondani, mennyire fontos, és mennyire fontos az emberi élet. És soha nem tudhatjuk, hogy kiért kell majd esetlegesen elindulni a mentőhelikopternek.

Én 2022-ben - hogy legyen tiszta a történet - már elmondtam, én kértem egy szakmai testülettől egy árajánlatot, hogy ne a levegőbe lövöldözzek, hanem körülbelül mondjam meg, hogy ennek mi a költségvetési fedezete, és 2022-ben már a költségvetés módosításánál én beadtam egy 1 milliárdos javaslatot. Azóta eltelt három év, most azt mondják a szakemberek, hogy körülbelül 1 és 1,5 milliárd forint körül lehet egy ilyen légimentő bázist létrehozni, kialakítani.

Ha egy kicsit megnézzük a történetet, akkor a 2010-es évek közepén már volt róla szó, hogy Sárváron és Pápán esetleg egy ilyen kialakítanak, de valamiért ez elmaradt.

Én nagyon sok anyaggal készültem, és nagyon sok statisztikát és nagyon sok dátumot tudnék idehozni a bizottság elé, de azt gondolom, hogy tárgyi dolgokat szeretnék először elmondani. Mindenki tudja, ez a Győr-Moson-Sopron megye, Vas megye, Sopron, Győr, Sárvár, Szombathely környéke. Az M86-os, a 8-as és a 84-es utak, amelyek határolják, és elég nagy forgalmat bonyolítanak, és sajnos ennek következtében elég sok autóbaleset és elég sok baleset is van.

Rengeteg olyan dátumot hoztam, mikor történtek balesetek, és azt tudni kell - és mindenkinek adok egy percet, hogy gondolja végig -, hogy ha történik egy baleset Sopronban vagy Szombathelyen, akkor Marcaliból, Balatonfüredről vagy Budaörsről kell elindulni a mentőhelikopternek, hogy odaérjen a helyszínre. Ezt így gondolják végig. És akkor még nem mondtam a felszállási időt, amíg bepakolnak; a leszállási időt, amíg kipakolnak. A sérült pedig ott fekszik.

Egy dologban biztos vagyok, hogy ez nem pénzkérdés. És akkor is elmondtam, '22-ben - akkor még pártpolitikus voltam -, hogy ne legyen ez pártpolitika, hogy kinek a javaslata. És én voltam az első, aki a magyar parlamentben ezt a dolgot parlamenti szintre emelte. Eddig mindig leszavazták; a folyosón mindig megveregették a vállamat, hogy nagyon jó a javaslat, de a költségvetés módosításán is és korábban is ezeket a javaslataimat mindig leszavazták.

Egyre több autó van, egyre több baleset van, egyre több olyan rémisztő eset történt ezen a környéken, ahol sajnos az élet bebizonyította azt, hogy nem ér oda a

mentőhelikopter 15 percen belül, és vannak olyan területek, ahová maga a mentőautó sem tud bejutni, hanem eleve helikopter kell, ami megközelíti a helyszínt.

Ugyanúgy, ahogy a véradásnál mondtam, én nem vagyok az egészségügyi terület tudója, de mindig szakemberek tudását és a tapasztalatát kérem ki. A múlt héten is volt egy ilyen találkozó, és nagyon-nagyon kéri a szakma, hogy ebben legyen előrelépés. Ha egy kicsit most megbontom a témakört, akkor azt is elmondom, hogy tavaly én Budaörsön jártam jogászokkal és szakemberekkel, és a budaörsi igazgatóval volt egy jó 2-2,5 órás beszélgetésem, ahol elhangzott - még egy megdöbbentő adatot mondok önöknek -, hogy 15-20 éves mentőhelikopterek repkednek a fejünk fölött, amik már eléggé elavultak. Ezzel is foglalkozni kellene. Én írtam annak idején egy levelet pont az előttem meghallgatott úriembernek, hogy a Belügyminisztérium foglalkozzon ezzel, mert az alkatrészgyártás és az utánpótlás már nem megfelelő ezekhez a mentőhelikopterekhez. Tehát a szakma segélykiáltását mondom én most itt a bizottsági ülésen.

Maga a kialakítás és a létrehozás is, az ember azt gondolná, hogy egy óriási történet, és esetleg ezt évekig tart kialakítani. Nem. Ha megvan a döntés, nagyon gyorsan meg lehet csinálni ezt a légimentő bázist. A javaslatomat 2022 májusában nyújtottam be először, most 2025 novemberét írjuk, három év telt el, több mint három év. Gondoljanak bele, hogy hány ember életét meg lehetett volna menteni, ha mondjuk akkor már meghoznák egy ilyen döntést.

Nem akarom a jövő évi, '26-os kampányt és választást idehozni, de az is nyilvánvaló és látszik - és ahogy mondtam a bevezetőben, a végén le fogom lógni a poént -, hogy jelenleg Magyarország legnagyobb ellenzéki pártjának a vezetője és az ellenzéki pártból az egyik képviselő, aki „jelölt jelölt”, aláírásgyűjtésbe kezdett, és elképesztően nagy a lakossági támogatása Vas megyében. Ez már kampánytéma lett, tehát ez nemcsak a Parlament falain belül, hanem most már a magyar politikában és a magyar kampányban is meg fog jelenni, csak hogy jelezzem ezt önöknek itt a bizottsági ülésen. A döntés az önöké, de azt gondolom, hogy ez egy annyira fontos napirendi pont - még egyszer alá szeretném húzni, hogy körülbelül 900 ezer-egymillió embert érint -, hogy ezen a területen nincsen légimentő bázis.

Nem szeretném különböző országokkal összehasonlítani, de mint a véradásnál, most is vannak olyan tényadataim meg ténytázaik, amik bebizonyítják azt, hogy Magyarországnak ebben is lépnie kell, és ebben is fejlesztéseket kell végrehajtani. Nem akarom a szomszédos Ausztriát példaként idehozni, mindig azt mondják, hogy Ausztria nekünk labor, és próbáljuk meg követni az osztrákokat, ott döbbenetesen mások a számok, dupla ennyi, csak ott a síparadicsomok meg a hegyek miatt eleve mások az igények, mások a lehetőségek és mások a megoldások. Nem akarom Ausztriával összehasonlítani Magyarországot, de én azt szeretném, hogy legyen nyolc légimentő bázis.

Évekre lebontva, azt gondolom, hogy foglalkozni kell a mentőhelikoptereknek az életkorával is, és folyamatosan, egyesével le kellene cserélni őket, hogy minél modernebb, minél megfelelőbb légijárműpark legyen, ahogy most a vasútnál Lázár János próbálja ezt bepótolni. Én azt gondolom, hogy ezzel is foglalkozni kellene - zárójel bezárva.

Én azt kérem önöktől, hogy gondolják át, legyen bárkinek a javaslata, de itt cselekedni és dönteni kell. Ez a szakma kérése, és azt gondolom, hogy a politika meg tudja hozni most azt a döntést, hogy ezt a dolgot támogatja, és a jövőben ezt a fejlesztést meg fogja lépni. Ha bármilyen kérdés van - rengeteg adatom, rengeteg papírom van -, állok rendelkezésre. Köszönöm.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megnyitom a vitát a bizottság tagjai számára. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én fiatal orvos koromban mentőttem, sőt, volt egy mentőtiszti végzettségem is annak idején. Természetesen ezt most már nem gyakorlom, úgyhogy nem naprakész ez a képzettség.

De azért annyi tapasztalatom van, amivel szeretném azt az élet elvenni az előterjesztésnek, hogy jelenleg ott nem megoldott a sürgősségi betegellátás vagy a mentés. Hiszen aki mentőzik, az tudja, hogy itt az a lényeg, hogy a szakképzett személyzet és a felszerelés minél hamarabb érjen ki, utána már a szállítás... - tehát ott úgyis eltelik egy csomó idő, amíg szállítható állapotba hozzák a beteget, és ha szükséges, akkor egy mentőhelikopteres szállítás nyilván kevésbé traumatikus, főleg, ha valamilyen speciális intézetbe kell vinni, tehát ha traumatizált vagy égett a beteg, akkor nagyon jó, ha ott a mentő. Jelenleg ez ebben az országrészben is megoldott, hogy addigra odaér a mentőhelikopter, de természetesen sokkal jobb lenne, ha ez akár primeren is megvalósulhat. De azt az élet szeretném elvenni, hogy jelenleg nem megoldott a mentés, mert megoldott, tehát a mentőautó odaér. A mentőhelikopter lehet, hogy öt perccel később ér oda - vagy tíz perccel -, mintha ott helyben lenne.

De én ennek ellenére, vagyis ezzel együtt támogathatónak tartom ezt a felvetést. Egyébként is folynak a vizsgálatok ez ügyben, hatásvizsgálatok és egyebek, szakmai vizsgálatok, hogy ez megvalósítható-e - azt gondolom, hogy én támogathatónak tartom. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni az előterjesztéshez. *(Jelzésre:)* Balassa Péter képviselő úrnak adom meg a szót.

Balassa Péter reagálása

BALASSA PÉTER (független) előterjesztő: Köszönöm. Vártam a kérdést és vártam ezt a választ, köszönöm szépen, és készültem is erre. Ez a szakma kérése, ez a nyári balatoni időszakban - áprilistól mondjuk őszig, szeptemberig - Marcali és Balatonfüred leterheltségét csökkentené. Ugyanis a nyári időszakban rengeteg vízi baleset és rengeteg olyan dolog van, ahol a Balaton környékét turisztikai szempontból kell ellátni, és a Marcali-Balatonfüred légimentő bázis ilyenkor leterhelt, tehát ilyenkor csak Budaörsről tudnak segítséget nyújtani. Tehát készültem a kérdésre, és felkészülve vártam ezeket.

Itt külön leírták nekem azt, hogy csökkenti a halálozási mutatókat, tehermentesíti Marcalit és Balatonfüredet a nyári időszakban, növeli a térség biztonságát, valamint a szakma azt mondja - és ebben a gazdasági-turisztikai szempontokat is nézni kell -, hogy erősíti Magyarország reagálóképességét egy veszélyhelyzetre, vészhelyzetre, mindemellett azokat a dolgokat, amiket itt felsoroltam, plusz erősíteni tudja ennek a térségnek a lefedettségét.

A 15 percen belüli dolog: ha nagyon belemegyünk a jogszabályokba, ez uniós előírás, és Magyarország jelenleg nem felel meg ennek az uniós előírásnak, ennek is utánanézttem. Ugyanis 2004 óta, amióta az Unió tagja vagyunk, vannak olyan szerződések, amely szerződési kötelezettségeket teljesíteni kell, és Magyarország ezt a részét nem teljesítette. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én nem tudom, hogy ezt előterjesztői zárszónak vagy szimplán a vitában való hozzászólásnak tekintsem, de azért - hogy hivatalosak

legyünk - kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kíván senki hozzászólni, a vitát lezárom. Kíván az előterjesztő még valamit hozzátenni a vitában elhangzottakhoz?

BALASSA PÉTER (független) előterjesztő: Nagyon megköszönöm, ha támogatják, és minden magyar ember nevében mondhatom, hogy ez nagyon-nagyon szükséges.

Határozathozatal

ELNÖK: Valójában minden pozitív. Köszönöm szépen, természetesen támogatni fogjuk - én mindenképpen.

Most szavazásra teszem fel a kérdést - de mielőtt ez megtörténne, bejelentem, hogy dr. Tapolczai Gergely képviselő urat dr. Kovács József alelnök úr fogja képviselni a továbbiakban a szavazásnál. Tehát szavazás következik.

Kérdezem, ki az, aki támogatja a H/12975. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás. - Derültség.)* 11 igen. *(Balassa Péter: Ilyen még nem volt!)* Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Képviselő Úr! Megkérdezném, hogy pezsgőt hozott-e. *(Derültség. - Balassa Péter: Nem nagyon fogyasztok alkoholt, de...)* Az teljesen mindegy szerintem. Én nem tudok itt a regnálásunk alatt olyan bizottsági ülést, hogy... Hát, nézze, most nem kell eldönteni, hogy a szemének hisz vagy a valóságnak, merthogy most mind a kettő ugyanaz.

Köszönjük szépen, képviselő úr. Hajrá! Én nem tudom, hogy ez most jó vagy nem jó, de gratulálok, és nyilván köszönöm a bizottság tagjainak is. Szerintem ez egy bölcs döntés volt, szükség van rá, és örülök, hogy van olyan, amiben a politikai vitáink ellenére egyet tudunk érteni. Köszönöm szépen. *(Balassa Péter: Köszönöm szépen. További jó munkát!)* Köszönjük képviselő úrnak, és további szép napot, jó ünneplést kívánunk!

A szociális és gyermekvédelmi területen dolgozók tisztességes béremeléséről és foglalkoztatási helyzetük javításáról szóló H/13074. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A soron következő harmadik napirendi pontunk következik, a szociális és gyermekvédelmi... Nem! De! *(Jelzésre:)* Igen. Olyan bizonytalan vagyok, doktor úr. Vagy mégsem? *(Derültség.)* Szóval: tényleg a harmadik előterjesztésünk következik. Látom, a képviselő urak is bizonytalanok - ne törődjenek vele, ez egy ilyen nap!

A szociális és gyermekvédelmi területen dolgozók tisztességes béremeléséről és foglalkoztatási helyzetük javításáról szóló H/13074. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Valójában valamilyen módon érintette ezt a miniszteri beszámoló is, de úgy gondolom, hogy mindenképpen érdemes meghallgatnunk Komjáthi Imre képviselő urat, aki újabb mélységeit fogja feltárni az előttünk fekvő anyagnak. Képviselő úr, öné a szó.

Komjáthi Imre bevezetője

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem jól mutatta a jelenlegi helyzetet a miniszter válasza, illetve nem válasza. Gyakorlatilag egy perc nem jutott a végén arra, hogy az általam feltett kérdésre a miniszter úr egyértelmű választ adjon, hogy ez a 15 százalékos emelés csak egy mostani, egyszeri emelés, vagy tervezik azt, hogy lesz egy komoly bérfelzárkóztatás. Éppen ezért fekszik önök előtt ez a határozati javaslat, ami arról szól,

hogy 50 százalékos béremelés legyen a szférában, hogy öt nap ágazati pótszabadságot kapjanak; és a bértáblát teljesen át kell dolgozni a szakszervezetekkel és az érintett civil szervezetek bevonásával együtt, egy érdemi párbeszéd keretében.

Láthatták önök is, hogy hosszú évek alatt százmilliárdok mentek betonra és nem emberekre, százmilliárdok mentek multinacionális cégek támogatására; sok-sok tízmillió vagy százmillió forint ment a miniszterelnök, a miniszterek és nekünk, képviselők fizetésének emelésére. És már természetesnek vesszük, hogy nekünk évente emelkedik a fizetésünk, miközben a szociális szféra dolgozói majdhogynem a létükért küzdenek. Sok szociális szférában dolgozó olyan problémákkal küzd, mint azok az emberek, akiken nekik segíteniük kell.

Mint azt a parlamenti vitában is említettem, elég vastagon van rálátásom a szociális szféra problémáira, a feleségem egy kis település szociális központjának vezetője, amely hat másik települést is ellát egy együttműködés keretében, idősellátás is, gyermekvédelem is, nappali szakellátás és alapellátás is. Nagyon-nagyon nehéz helyzetben vannak, nagyon-nagyon alacsonyok a bérek, nincsenek megbecsülve sem erkölcsileg, sem anyagilag. Én azt gondolom, hogy ez megér egy vitát. Azt nem gondolom, hogy egy ilyen parlamenti vita után azonnal 50 százalékos béremelést fognak adni, de legalább beszéljünk már róla, legalább vitázzunk róla. És azért kérem ezt a lehetőséget, mert szerintem túl sokat vitáztunk azokról a kérdésekről, amelyek szakpolitikai viták, de mégsem az emberről szólnak, mégsem azokról az emberekről, akik majd minket lehet, hogy idős korunkban fürdetni fognak, el fognak látni, be fognak pelenkázni, és gondoskodnak arról, hogy ne legyünk ön- és közveszélyesek. Itt az idősellátásban dolgozókról beszélek.

Azokról a dolgozókról, akik a gyermekvédelemben dolgoznak; akik most sajnos a Szülő utcai botránnyal kapcsolatban kicsit megalázva érzik magukat, mert sok esetben olyannal szembesülnek az utcán, mintha ők lennének a hunyók, mintha ők állították volna elő ezt a helyzetet. Legalább ezzel próbáljunk már meg billenteni az egyensúlyon, vagy a serpenyő másik oldalába tegyünk, hogy ha már erkölcsileg nem becsüli meg őket a társadalom, ha nem is anyagi megbecsülést, de legalább az életszínvonaluknak a normális állapotát segítsük elő. Ezért kérem önöket, lehet, hogy ma a második ilyen történelmi pillanat lenne, de legalább azt támogassák, hogy a parlamentben erről tudjunk vitázni és tudjunk beszélni. Köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerintem azért is fontos és releváns ez az előttünk fekvő anyag, hiszen a szociális munka napján közösen voltunk itt lent a Parlament előtt. Tehát nyilvánvaló módon, ha a politikusoktól hall egy másik politikus, egy máshogy gondolkodó vagy legalábbis más pártot képviselő politikus, akkor azt mondja, hogy ez egy politikusbeszéd. Mi meghallottuk, hogy mit mondanak az érintettek ezzel kapcsolatosan; és itt voltak most a miniszteri beszámolón is. Nyilvánvaló módon jó lett volna, ha őket is meg tudjuk hallgatni, ez nem sikerült. Ők viszont azt üzenik, hogy a 15 százalék kevés. Tehát ennyit tudok csak mondani, hozzáfűzni.

Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor alelnök úr. Öné a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nagyon kellemetlenül érzem magam, mert jómagam is szociális munkás lennék. A lányom az egyik intézmény igazgatóhelyettese, a feleségem egy igazgató és egy civil szervezet, 340 klienst ellátó civil szervezet elnöke. És mint nagyon közelről ismerve a szférát, egyet is tudok érteni azzal a fajta megközelítéssel, amelyet Komjáthi képviselő úr tesz, de

ugyanakkor meg a kormány intézkedéseinek a tudatában az 522 ezer forintos átlagbér elérése, azt gondolom, hogy ez sem utolsó feladat ahhoz képest, ahonnan indultunk.

Azt is tudom, hogy béremelésben nincs olyan, hogy elég, hiszen minden forint után lehetne még forintot hozzátenni, de ugyanakkor azt gondolom, hogy az évek alatt ennek a kormánynak a szociális szférában tett intézkedései, béremelései, igaz, hogy kevésnek tűnhet, de mégiscsak megtörténtek. Ezért jómagam mint a szociális szférából jött képviselő tartózkodni fogok ennek a napirendi pontnak a megszavazásánál. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Horváth László képviselő úr. Öné a szó.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak röviden. Szerintem a kormány szándéka világos, ez a felzárkóztatás. Ennek egy fontos lépése ez a mostani döntés. És én meg vagyok arról győződve, hogy fogunk még a parlamentben beszélni béremelésről, de nem vagyok meggyőződve, hogy ennek az előterjesztésnek a kapcsán kell beszélnünk, mert azért, ami itt van, az egy tényleg fontos, de súlyos lépés.

Amit még szeretnék megjegyezni a képviselőtársam mondandója kapcsán. Politikai viták vannak, az természetes, de amikor politikai támadásokban veszünk részt, jól megfontoltan, azért, hogy azért ennek legyen politikai haszna - most finom voltam -, akkor mindig gondoljuk át azt, hogy egy adott intézményrendszer iránt nagyon fontos, hogy megnyilvánuljon egy közbizalom, akár egészségügyi rendszerről beszélünk, akár gyermekvédelmi rendszerről, akár a rendőrségről vagy az ügyészségről. És a politikai támadások közepette nagyon kellene arra vigyázni, hogy hogy ne bontsuk le azt a közbizalmat és ne bombázzuk szét azt a közbizalmat, ami nagyon fontos, hogy meglegyen. Ezt tudom mondani a gyermekvédelmi intézményrendszer kapcsán is. Mert a Szülő utcai politikai támadások kapcsán olyan képet festettek le sokan, mintha a gyermekvédelmi intézményrendszer a pedofilok átjáróháza lenne; olyan képet festettek le, mintha ott egyébként bűnözőket rejtegetnének; olyan képet festettek le sokszor így utalásokkal, hogy persze alacsonyabb bér, és aki már tehetette, az innen elment, azt sugallták, hogy az intézményrendszerből az értékesek már elmentek. Pedig az a helyzet, hogy maximális és minden megbecsülés azoknak, akik a jelenlegi nehéz körülmények között is ott vannak és helytállnak a gyermekvédelmi intézményrendszerben.

Csak arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy politikai konfliktusok és támadások kapcsán arra vigyázzunk, hogy ne bombázzuk szét a közbizalmat egy-egy intézményrendszer kapcsán, mert az viszont nem méltányos, nem helyénvaló, és az egész társadalomnak okoz kárt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nem érkezik jelzés.)* Több hozzászólási igényt nem látok. A vitát lezárom. Megadom a válasz lehetőségét az előterjesztő Komjáthi Imre képviselő úrnak. Parancsoljon!

Komjáthi Imre reagálása

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Horváth képviselő úr ráerősített arra, amivel kezdtem: rendkívül meg kell gondolnunk, hogy miben és hogyan nyilvánulunk meg. De aki engem ismer, és aki a parlamenti felszólalásaimat hallotta az elmúlt években, az tudja, hogy én mindig a munkavállaló oldaláról közelítem meg a kérdést, mindig nagyon ügyelek arra, hogy véletlenül se őket hibáztassuk, merthogy miénk a felelősség, nekünk kell olyan döntéseket hozni, hogy ők jól, helyesen, szakszerűen és megbecsülten tudják végezni a munkájukat. Minden

alkalommal erre helyeztem a hangsúlyt, és most is és a parlamenti vitában is ezért hívtam fel a figyelmet arra, hogy rendkívül fontos, hogy hová helyezzük a hangsúlyt. A hangsúly most azon van, hogy kellőképpen meg akarjuk-e becsülni anyagilag, erkölcsileg a szociális szféra dolgozóit. Ez egy olyan lehetőség, amikor erről vitázhatunk, ha önök ezt a parlament elé engedik.

És nem tartom túlzottnak az 50 százalékos béremelést. Le vannak maradva jelentősen a szociális szféra dolgozói. Az MSZP egy „Méltányos munkahely” programcsomagot rakott össze, amely érinti a munkavédelemtől a munkaügyig szinte minden területét a munka világának. Ez egy újabb olyan javaslat, amely ennek a csomagnak a része. Azt szeretnénk, hogy ne kelljen soha többé a Karmelita előtt lyukas cipőkkel demonstrálni a szociális szféra dolgozóinak. Azt szeretnénk, hogy a munkájukra tudjanak fókuszálni, és ne a megélhetés problémáira, ami sújtja őket. Szakmai szervezetek szerint 35,4 százalékos azonnali béremelés kellene ahhoz, hogy egyáltalán arról beszélhessünk, hogy nincsenek napi problémáik. Természetesen a 15 százalékos béremelés egy lépés előre. De ne menjünk el amellett, hogy miniszter úr azt mondta, hogy a minimálbér-emelés beszámítása mellett 15 százalék. Tehát ha lesz egy 10 százalékos minimálbér-emelés, akkor mondjuk 5 százalék lesz a szociális szféra dolgozóinak béremelése, ami azért nemhogy nem elég, hanem szerintem gyalázatosan kevés.

Éppen ezért azt gondolom, hogy van forrás, van miből elvenni és van hova odatenni, éppen a szociális szféra dolgozóinak. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vita lezárása után szavazás következik. Ki az, aki támogatja a T/13074. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? *(Szabó Timea visszatér az ülésterembe.)* Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Igen. Köszönöm. Szabó képviselő asszony? 2 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 igen, 0 nem és 10 tartózkodással a bizottság nem engedte tovább az előttünk fekvő javaslatot. Köszönöm szépen képviselő úrnak - és most jön Szabadi István képviselő úr pillanata.

Az új építésű középületek akadálymentességének valós ellenőrzéséről szóló T/13039. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A negyedik, soron következő napirendi pontunk: az új építésű középületek akadálymentességének valós ellenőrzéséről szóló, T/13039. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Szabadi István képviselő úr, öné a szó.

Szabadi István bevezetője

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nehéz, amikor több bizottságban kell egy személyként ott lenni. Azért köszönöm, hogy így sikerült mégis sorra kerülnöm.

A Mi Hazánk Mozgalom törvényjavaslatának a célja tulajdonképpen az, hogy a mozgáskorlátozott emberek esélyegyenlősége a gyakorlatban is megvalósuljon, hiszen több esetben előfordult az, hogy nyilván az építési dokumentációknak megfelelt az, hogy idézőjelbe vett akadálymentesítésekre utaló jelek és az arra való törekvés megtörtént, de a gyakorlatban viszont nem. Erre mondok egy példát.

A Komárom-Esztergom vármegyei Szent Borbála Kórház tavaly átadott új pavilonját a „Modern városok” program részeként nem csekély 17 milliárd forint közpénzből építették fel. Akadálymentesnek mondják, de valójában nem az, és ezt a mozgáskorlátozott emberek mondják. Ezért a valós akadálymentességet,

meggyőződésünk, hogy kizárólag személyes próba alapján lehet talán megítélni, hogy az tényleg akadálymentes-e. A javaslat tulajdonképpen ennek a kötelező bevezetésével kívánja megakadályozni a látszat-akadálymentesítést, és előmozdítani egy emberségesebb és egy hozzáférhetőbb közszolgáltatási rendszert.

Úgyhogy erről szól a törvényjavaslatunk, ezért szeretném kérni a tisztelt bizottságot, hogy legyen szíves támogatni ezt a javaslatunkat. Köszönöm szépen.

Hozzászólás

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom, és látom is, hogy Hollik István képviselő úr jelentkezett szólásra. Őné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mi a valós helyzet? Van az építésügyi hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről szóló kormányrendelet, és az - világosan látszik - kiemelten kezeli az akadálymentességi követelményeknek a megvalósulását. Valóban úgy van, hogy a követelmények megvalósulását egyrészt szakember ellenőrzi a kormányrendelet szerint, illetve a hatóság biztosítja ezt, tehát meg is vizsgálja és biztosítja. Azt gondoljuk, hogy ez erőteljesebb biztosíték az építmény valódi akadálymentesítésére, akadálymentességére, mint a törvényjavaslatban leírt, szaktudással nem rendelkező fogyatékkal élők bevonása a használatbavételi eljárásra.

Ráadásul, ha én jól értem az önök javaslatát, akkor önök csak a mozgásukban korlátozott személyek bevonását írnák elő, és egyébként semmit nem szólnak a vakokról meg a gyengénlátókról, vagy éppen a siketekről. Tehát azt gondolom, hogy a hatályos szabályozás, ami jelenleg is érvényben van, az ráadásul szélesebb körű garanciákat ad, tehát a jelenlegi jogszabályi rezsim sokkal részletesebb, széles körűbb és szakszerűbben fogalmaz, és azt is tartalmazza.

Én éppen ezért azt gondolom, hogy a jelenlegi jogszabály jó, ami nem azt jelenti, lehetnek olyan esetek, amikor a jogszabályokat valaki nem tartja be, de azt egyedi ellenőrzés keretében kell megvizsgálni, nem a jogszabályt kell megváltoztatni. Tehát mi ezért nem fogjuk támogatni, mert szerintünk a jogszabály jó. De ha önnek tudomása van olyan egyedi esetről, ahol ezt az ellenőrzést valószínűleg elmulasztották, merthogy valójában nem olyan, akkor szerintem azt a bejelentést kell megtenni, nem a jogszabályt kell változtatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólás, igény nem látok, így a vitát lezárom, és megadom a lehetőséget a viszonzásra Szabadi István képviselő úrnak öné a szó.

Szabadi István reagálása

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen. Igen, viszont mi szeretnénk azt... - nyilván most a törvényjavaslat kifejezetten arról szól, hogy a mozgáskorlátozott személyek részvétele ne maradjon ki, és azért szeretnénk a kötelező jellegét, mert az viszont így nincs benne, hanem csak lehetséges. Nyilván ők is bevonhatóak ebbe, és mi azért szeretnénk azt, hogy kötelező legyen. Nyilván ki lehet terjeszteni továbbra is, ebben valóban igaza van Hollik képviselőtársamnak, de mi most ebben a javaslatban a kötelező részvételt szeretnénk elérni, és nyilván ezt most a mozgáskorlátozottakra értjük. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szavazás következik. Kérdezem: ki az, aki támogatja a T/13039. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét? Kérem,

kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 2 igen. Ki az, aki nem támogatta? (Szavazás.) 10 nem. Tartózkodás? (Szavazás.) Nincs.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen, 10 nem szavazattal nem vette tárgysorozatba az előttünk fekvő javaslatot. Köszönöm szépen képviselő úrnak a munkát. A napirendi pont tárgyalását ezennel lezárom.

**1993. évi III. törvénynek a gyermekek otthongondozási díjára való jogosultság kibővítése érdekében történő módosításáról szóló T/12932. számú törvényjavaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Utolsó érdemi napirendi pontunk az 1993. évi III. törvénynek a gyermekek otthongondozási díjára való jogosultság kibővítése érdekében történő módosításáról szóló T/12932. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vétele. Elsőként a napirendi pont előterjesztőjének, Szabó Timea képviselő asszonynak adom meg a szót. Képviselő asszony, parancsoljon!

Szabó Timea bevezetője

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy ez megint csak egy tényleg pártpolitikai érdeken túlmutató dolog. Ahogy a törvény címéből is kiderül, van a gyermekek otthongondozási díja. Azonban a törvény ennek a körét úgy határozza meg, hogy az csak a vér szerinti vagy az örökbefogadó szülőnek jár. Tehát ha egy beteg, sérült gyereket 18 év fölött is ápolni kell, mert önellátásra, önálló életre nem képes, nem alkalmas, akkor a vér szerinti szülők, illetve az örökbefogadó szülők jogosultak erre.

Azonban a hozzám érkezett megkeresések alapján szerintem van egy nagyon jogos igény a nevelőszülők részéről, hogy ezt a kört bővítsük ki a nevelőszülőkre. Sok olyan nevelőszülő van - illetve sajnos nem elég egyébként, mert pont a nevelőszülők nem nagyon vállalják be a sérült gyerekek nevelését -, akik ugyanúgy a gyerek 18 éves korának betöltése után továbbra is ápolni fogják ezt a nevelőszülőként magukhoz vett gyereket, viszont a gyod körébe nem tartoznak bele. Tehát az én javaslatom arra vonatkozik, hogy a gyod jogosultsági körét bővítsük ki a vér szerinti szülők és az örökbefogadó szülők mellett azon nevelőszülőkre, akik legalább tíz éve nevelik az adott háztartásban, illetve az adott családban élő gyereket, és aki a 18 éves kora után is ellátásra fog szorulni. Ennyi a javaslat.

Azt gondolom, hogy ez egy jogos igény. Engem megkereső nevelőszülők juttatták el hozzám ezt a kérést, de biztos vagyok benne, hogy ez önökhöz is megérkezett. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ha már itt a kormány szerencsére elkezdett érdemben foglalkozni a nevelőszülők kérdésével, a gyermekvédelemmel, ez egyébként valószínűleg sajnos nem érint olyan sok embert, mint amennyit kellene, még egyszer, mert nagyon kevés nevelőszülő vállalja be azt, hogy sérült gyereket vesz magához, szerintem itt ezernél kevesebb emberről beszélünk a gyakorlatban. Tehát ez nem egy nagy költségvetési tétel. Én azt szeretném kérni önöktől, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. (Jelzésre:) És látom is, hogy Kovács Sándor alelnök úr jelentkezik. Öné a szó.

Hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Bizottság! Értjük, csak amikor a gyermekvédelemről szóló hatályos szabályozás alapján az ápolási díj közül emeltük ki a vér szerinti gyereket,

azért, mert egy élethosszon keresztül kell valakit gondozni, akár gyermek, akár 18 évet betöltött, és tettünk egy kivételt: az örökbe fogadó szülő is vér szerintinek minősül. De a nevelőszülők nem. A nevelőszülőknek ugyanúgy joguk van ápolási díjat kérelmezni, ápolási díjat megállapítani. És a gyod és az ápolási díj között nem lehet más a törvényalkotási logika szerint, és én egyetértek vele, mint az, hogy vér szerinti. És az a szülő, aki örökbe fogadja, vér szerintivé válik a jogszabály szerint. Úgyhogy jómagam nem tudom ezt támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Több hozzászólási igényt nem látok. A vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztő képviselő asszonynak. Szabó Tímea képviselő asszony, öné a szó.

Szabó Tímea reagálása

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd) előterjesztő: Kovács Sándor képviselőtársam, megmondom őszintén, nem értettem. Mármint hogy elmondta azt, ami a jogszabályban van, amin módosítani szeretnénk. De most önök ezzel akkor az amúgy is szülő nélkül nevelkedett, családjuktól elszakított, sérült gyerekeket büntetik. Tehát én értem, hogy önök különbséget tettek a vér szerinti, illetve az örökbe fogadó és a nevelőszülő között, de az én kérdésem az, hogy miért. És az én javaslatom pont arra irányul, hogy ezt a különbségtételt szüntessük meg, hiszen ugyanúgy az élete végéig ápolni fogja a nála élő gyermeket, nem fogja tudni őt betenni... Természetesen, ha valamilyen oknál fogva a már felnőttkorú sérült ember elkerülne onnan, akkor nem jár neki ez a támogatás. De hát ez nem is kérdés. De az a kérdésem, hogy miért tesznek különbséget. Most ön elismételte, hogy különbséget tesznek. Értem. Az én javaslatom meg arra irányul, hogy ne tegyenek különbséget.

Ha jól értem, ez most már zárszó, de én szívesen beszélgetek akár utána is erről, mert szerintem ez igazságtalan, és valószínűleg egyébként ez nem találkozik a jogalkotó szándékával. Tehát lehet, hogy egyszerűen csak elfeledkeztek róla, vagy nem tudom. Tehát nekünk ilyenkor - én ezt mindig elmondom - jogalkotóként nemcsak a jogszabály megalkotása a feladatunk, hanem az is, hogy folyamatosan monitorozzuk azt, hogy az általunk jóhiszeműen megalkotott jogszabály eléri-e azt a célt, amit mi jogalkotóként eredetileg szándékoltunk. És ha ebben a megfigyelésben vagy monitorozásban arra jutunk, hogy a gyakorlatban nem az valósul meg vagy nem úgy, vagy akad egy kivétel, amit orvosolni kell, akkor szerintem nekünk jogalkotóként - ez benne van a munkaköri leírásunkban - kutya kötelességünk reagálni, és akkor módosítani azt a jogszabályt, szintén jóhiszeműen. Tehát itt nem - hogy mondjam - élőködőknek kérjük vagy jogosulatlan haszonszerzőknek ezt a plusztámogatást, hanem észrevételeztünk egy hézagot ebben a jogszabályban.

Én megértem, ha önök nem tudják támogatni az én javaslatomat, mert ellenzéki javaslat, de akkor kérem, hogy adják be önök, vagy legalább engedjék, hogy a plenáris ülésen legalább vitatkozhassunk róla. Akkor még mindig módosíthatják, vagy akkor megmagyarázhatja, hogy miért nem jó. Én most - hogy mondjam - szó szerint reagáltam egy olyan dologra, amit hozzám érintettek jeleztek, hogy ők kiesnek ebből a körből, szerintük jogosulatlanul. Én ezzel egyetértek, szerintem be kell emelni a nevelőszülőket is ebbe a körbe. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Kérdezem, ki az, aki támogatja a T/12932. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 8 nyolc tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében és 8 tartózkodás mellett sajnos nem vette tárgysorozatba az előttünk fekvő javaslatot.

A napirendi pont tárgyalását lezárom.

Egyebek

Illetve a mai napot is lassan befejezzük. Az egyebek következnek. Kérdezem, van-e valakinek az egyebekben közlendője. *(Nem érkezik jelzés.)* Ha nincs, akkor nekem van. Megerősítem, hogy a következő bizottsági ülés december 1-jén, tehát hétfőn, 10 órakor lesz, Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter éves miniszteri meghallgatása, illetve 12 órától Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter meghallgatására kerül sor.

És akkor a kormánypárti frakcióval történt egyezkedés alapján elkezdjük az egyeztetést a rendkívüli bizottsági ülés időpontjáról. Tehát nem az a cél, hogy bármilyen színpadot ácsoljak én magam, bár ácsmesterségben kitűnő vagyok, hanem az, hogy tudjunk erről a kérdéssel érdemben beszélni. Fogjuk küldeni majd a megkeresést, és akkor meglátjuk, hogy a rákövetkező héten mikor tudunk olyan időpontot találni, amikor érdemben tudunk erről a kérdéssel beszélni. Szerintem egy fontos kérdéssel van szó, ami valójában pártpolitikai szemüvegen kívül kell hogy értelmezhető legyen. Én bízom benne, hogy ez sikerülni fog.

Az ülés berekesztése

További szép napot és jó étvágyat kívánok mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 56 perc)

Dr. Kovács József
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Farkas Cecília és Podmaniczki Ildikó